

20. Forum Kina Europejskiego

Łódź
27 listopada - 4 grudnia 2015 r.
www.cinergiafestival.pl

Szanowni Państwo

Organizatorzy Forum Kina Europejskiego ORLEN Cinerigia układając festiwalowy program starają się odpowiedzieć na pytanie, czym jest fenomen kina Starego Kontynentu. Impreza prezentująca i promująca artystyczne kino europejskie to miejsce spotkań twórców filmowych oraz innych osób związanych z branżą filmową z wymagającą publicznością. W tym roku czeka nas dwudziesta, jubileuszowa edycja festiwalu. Oprócz święta samej imprezy obchodzone będą ważne dla X Muzy rocznice, takie jak 120-lecie istnienia kina, czy też 20-lecie powstania w Danii manifestu artystycznego Dogma.

Tradycyjnie festiwalowa oferta pozwala zorientować się, co nowego dzieje się w kinie europejskim, jakim podlega ono procesom i transformacjom, szczególnie w zakresie coraz popularniejszych koprodukcji, jakie zjawiska i tematy wychwytuje, jakich bohaterów promuje. W sekcjach konkursowych na Najlepszy Debiut Europejski oraz Najlepszy Debiut Polski, a także w licznych sekcjach tematycznych, takich jak np. cykl Filmowe Odkrycia Europy, retrospektywy Piera Paola Pasoliniego, Wima Wendersa, przegląd nowego kina fińskiego. Widzowie mogą liczyć na ciekawe projekcje filmów zaskakujących formą i różnymi treściami, tworzących przy tym wyrazistą i spójną propozycję artystyczną. Festiwal to jedno z istotnych przedsięwzięć w pejzażu kulturalnym Łodzi, które znakomicie wpisuje się w tradycję Łodzi filmowej. Mam nadzieję, że widzowie odkryją podczas tegorocznych pokazów festiwalowych nowe nazwiska twórców reprezentujących odrębny, indywidualny styl oraz odmienny język filmowy.

Ladies and Gentlemen

When preparing the program of the Forum of European Cinema ORLEN Cinerigia the organizers aim at explaining the phenomenon of cinema created on the Old Continent. The festival, which presents and promotes artistic European cinematography, is a space in which filmmakers and other people involved in the film industry can meet with a demanding public. This year the anniversary 20th edition of the festival will be held. That is not the only important anniversary for cinema, which will be celebrated: others include the 120th anniversary of the first film screening or the 20th anniversary of the founding of the Dogme movement in Denmark.

Traditionally, the festival selection offers a panorama of the recent trends in European cinema, and shows the processes and transformations it undergoes, especially as far as the increasingly popular co-productions are concerned. It indicates which phenomena and topics are most frequently dealt with and what kind of characters are presented. In the Best European Debut and the Best Polish Debut competition sections, as well as in the numerous thematic sections such as the European Film Discoveries, Pier Paolo Pasolini's and Wim Wenders's retrospectives, or the review of New Finnish Cinema, the public will be able to watch interesting films with unusually constructed, surprising plots, forming an expressive and coherent artistic proposition.

The festival is one of the most important undertakings in the city's cultural landscape, and it perfectly corresponds with the traditions of cinematic Łódź. I hope that during the screenings the festival attendees will discover new creators offering a unique, individual style and exceptional film language.

prof. Małgorzata Omilanowska

Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego

Minister of Culture and National Heritage

Szanowni Państwo

Zadedykowane wyłącznie kinematografii europejskiej, pozwalające na zrozumienie fenomenu kina naszego kontynentu Forum Kina Europejskiego ORLEN Cinerгия odbędzie się już po raz dwudziesty.

Na bogaty program Cinerгии składają się m.in. dwa konkursy: Najlepszy Debiut Polski oraz Najlepszy Debiut Europejski, retrospektywy, Filmowe Odkrycia Europy czy prezentacje kinematografii narodowych. Dzięki temu organizatorzy konfrontują dzieła uznanych mistrzów z dokonaniami najmłodszego pokolenia filmowców oraz nadają twórczości naszych reżyserów szerszy kontekst.

Organizatorzy Cinerгии w osobnej sekcji skupili europejskie koprodukcje, co pozwoli dostrzec, jak bardzo zmienia się dziś kino naszego kontynentu. Zacierając granice narodowe poszukuje wspólnych nam wszystkim tematów.

Festiwal będzie miał w tym roku swoją część filmową, muzyczną oraz naukową. Odbędzie się Międzynarodowa Konferencja Europejska „Kinodyskursy”, a także Konkurs Piosenki Filmowej KamerTon. Do Łodzi przyjedzie Nastassja Kinski.

Jestem pewna, że podczas 20. Forum Kina Europejskiego ORLEN Cinerгия nie zabraknie Państwu tematów do dyskusji o współczesnym kinie europejskim. Wszystkim widzom, uczestnikom i organizatorom życzę udanych projekcji i niezapomnianych wrażeń.

Ladies and Gentlemen

Dedicated exclusively to European cinema and aimed at fostering understanding of the unique qualities of European filmmaking, the Forum of European Cinema ORLEN Cinerгия celebrates its twentieth edition this year.

The diverse lineup of the Cinerгия forum features two competition sections (Best Polish Debut Competition and Best European Competition), retrospectives, European Film Discoveries, and showcases of national cinema from various countries. This allows the festival team to confront works by acclaimed filmmakers with the works of the youngest generation of filmmakers, and place Polish films in a wider context.

The Cinerгия festival team has also created a separate section for European co-productions, which will allow audiences to recognize the changing nature of European cinema — by blurring the frontiers between nations, it searches for themes that are shared by all of us.

This year's Cinerгия festival will consist of a film section, a music section, and a scientific section. The festival will be accompanied by the 'Kinodyskursy' International European Conference and the KamerTon Film Song Competition. Nastassja Kinski will be a special guest in Łódź.

I am certain that the 20 Forum of European Cinema ORLEN Cinerгия will give you an opportunity to discuss a multitude of issues on contemporary European cinema. It is my great hope that all audience members, participants of the festival and the festival team itself will enjoy the upcoming screenings and experience unforgettable emotions.

Magdalena Sroka

*Dyrektor Polskiego Instytutu Sztuki Filmowej
General Director of the Polish Film Institute*

Serdecznie witam

w Łodzi na jubileuszowym 20. Forum Kina Europejskiego ORLEN Ciner-
gia. Z uwagi na bogate tradycje filmowe, nasze miasto to chyba najlep-
sze miejsce do prezentacji nowych produkcji, organizacji przeglądów,
oraz podejmowania działań kreatywnych na polu kinematografii.

Pośród licznych festiwali Forum Kina Europejskiego znalazło swoją
oryginalną drogę, bo prezentuje dorobek filmowy Starego Kontynentu i
ma do zaproponowania artystyczną alternatywę wobec komercyjnych
produkcji Hollywood. To również niepowtarzalna okazja do zapoznania
się z europejską tradycją kina.

Rzadko mamy okazję oglądać np. kino włoskie, skandynawskie, cze-
skie czy niemieckie. Dzięki łódzkiemu forum łatwiej tę lukę wypełnić
– poznać sylwetki i dzieła europejskich mistrzów kina, a także obejrzeć
najlepsze produkcje ostatniego sezonu, nagradzane i wyróżniane w
Berlinie, Cannes, Karłowych Warach czy w Wenecji.

Podczas Forum Kina Europejskiego ORLEN Ciner-
gia profesjonalne mię-
dzynarodowe jury przyznaje również nagrody za Najlepszy Debiut Eu-
ropejski, Najlepszy Debiut Polski oraz Nagrodę Kryształowej Łódki. Ma
również prestiżowe, cenione wśród twórców statuetki Złotych Głanów.
Te wybory stanowią ważny głos w dyskusji nad kondycją europejskie-
go i polskiego kina również z pozycji polskich twórców oraz rodzimej
publiczności.

Zapraszam na 20. Forum Kina Europejskiego ORLEN Ciner-
gia, które jest
wydarzeniem skierowanym do szerokiej publiczności i każdego roku do-
starcza sporej dawki filmowej energii miastu zwanemu HollyŁódź, które
przeżywa swój renesans. Współ z oryginalnymi festiwalami, ważnymi
wydarzeniami artystycznymi, uczelniami i instytucjami branżowymi
oraz projektem utworzenia na terenie EC1 Narodowego Centrum Kul-
tury Filmowej – Łódź na powrót pretenduje do miana stolicy polskiej
kinematografii.

Ladies and Gentlemen

I would like to bid you a warm welcome to the 20th anniversary edition of the
Forum of European Cinema ORLEN Ciner-
gia in Łódź. Due to the rich cinematic
tradition, our city is probably the best place to present new productions, to
organize film reviews and take creative actions in the field of cinema.

The Forum of European Cinema ORLEN Ciner-
gia, one of the many festivals
in Łódź, has found its own original formula by presenting the filmmaking
achievements of the Old Continent, the artistic alternative to commercial Hol-
lywood productions. It also offers a unique opportunity to get to know the
European cinematic tradition.

We rarely have the chance to watch for example Italian, Scandinavian, Czech
or German productions. Thanks to the festival it's easier to fill this gap, to get to
know the masters of European cinematography and their works and watch the
best films of the last season awarded in Berlin, Cannes, Karlovy Vary or Venice.
During the Forum of European Cinema ORLEN Ciner-
gia a professional interna-
tional jury grants awards for the Best European Debut, the Best Polish Debut
as well as the Crystal Boat Prize. There are also the prestigious and valued by
filmmakers Złoty Głan Awards. These choices constitute an important voice in
the discussion about the condition of European and Polish cinema, also from
the point of view of Polish creators and the local audiences.

I would like to invite you to the 20th Forum of European Cinema ORLEN Ci-
nergia, which is an event aimed at the general public and which every year
provides a healthy dose of film energy to the city also known as HollyŁódź,
which is currently experiencing its renaissance. Being the home of other uni-
que festivals, important artistic events, universities and film industry institu-
tions, as well as the project of creating the National Center of Film Culture on
the site of the historic CHP plant, Łódź once again aspires to the position of the
capital of Polish cinematography.

Hanna Zdanowska

Prezydent Miasta Łodzi

Mayor of the City of Łódź

Drodzy Widzowie

Tęsknimy za Filmową Łodzią i każde o niej wspomnienie pielęgnujemy z niebywałą pieczołowitością. Szczęśliwie nie tylko wspomnieniem, a wydarzeniem nabierającym nowej energii, także dzięki tytułarnemu sponsorowi, jest dziś Forum Kina Europejskiego ORLEN Cinergia. Forum przekonujące od lat, że jeszcze Łódź Filmowa nie zginęła, a wręcz odwrotnie, co potwierdza wiele innych znaków, choćby planowane Narodowe Centrum Kultury Filmowej w EC1 - nawiązujące do świetlanej przeszłości.

Przeszłości, którą odnajdziemy podczas towarzyszącej Forum międzynarodowej konferencji - organizowanej przez szczególnie predystynowany do tego Wydział Filologiczny Uniwersytetu Łódzkiego, poświęconej kinu i ideologii po roku 1945, oraz w czasie wielu rocznicowych przeglądów. Efektowną teraźniejszość odzwierciedla nowe centrum festiwalowe w kinie Helios w Sukcesji, a przyszłe tendencje poznamy podczas tradycyjnego przeglądu ponad stu filmów o najwyższych walorach artystycznych.

Choć zapowiadana Nastassja Kinski z pewnością przyda Forum aktorskiego i kobiecego blasku, zapewne największą satysfakcję organizatorzy Forum sprawią łodzianom, honorując, obok Allana Starskiego, Marka Koterskiego, legendarnym już „Złotym Głanem”. Być może, opuszczając Forum z Głanem, wychowanek Łódzkiej Szkoły Filmowej namówi Adasia Miauczyńskiego do zmiany opinii na temat stolicy województwa („Tkwią już łącznie prawie 20 lat w Łodzi, akurat tym jedynym jedynym mieście na świecie, którego bezgranicznie nienawidzę”). My wiemy, że to „Nic śmiesznego”, ale...

Ladies and Gentlemen

We have always yearned for the return of Cinematic Łódź and we assiduously nurture memories of it. Fortunately, the Forum of European Cinema ORLEN Cinergia is not just a memory but an initiative which is gaining momentum, also thanks to its new naming rights sponsor. For many years now the festival has been trying to convince everyone that Cinematic Łódź has not perished yet, but quite the contrary, it continues establishing a connection with its brilliant past and many signs prove it, such as the planned opening of the National Center of Film Culture at EC1, the historic CHP plant.

We will find traces of this brilliant past during the international conference accompanying the festival, devoted to cinema and ideology after 1945 and organized by the Faculty of Philology at the University of Łódź, as well as during the various anniversary film reviews. The present day situation is also very promising, which is reflected in establishing the new festival center at Helios cinemas in the Sukcesja shopping center. Future cinematic tendencies meanwhile will be presented during the customary review of over 100 films of the highest artistic quality.

Even though the announced participation of Nastassja Kinski will certainly add feminine luster to the festival, probably the greatest satisfaction for the people living in Łódź will stem from granting the legendary Złoty Głan Award to Allan Starski and Marek Koterski. Maybe when the latter, a Łódź Film School graduate, leaves the festival with the award, he will convince Adaś Miauczyński, the protagonist of his famous film series, to change his opinion about the capital of the voivodeship (“For almost 20 years now I’ve been stuck in Łódź, the only city in the world, that I so fervently hate”). We know that it’s Nothing Funny, but...

Witold Stępień

Marszałek Województwa Łódzkiego

Marshal of the Łódź Voivodeship

Szanowni Państwo

Już od wielu lat ogólnopolska sieć kin Helios współpracuje z Forum Kina Europejskiego. Po raz piąty możemy uczestniczyć w urzeczywistnieniu wyjątkowej idei festiwalu ORLEN Cinergia. W tym roku mamy przyjemność gościć Państwa w naszym najnowszym łódzkim kinie Helios, w Centrum Handlowo Rozrywkowym Sukcesja. Sieć naszych kin to obecnie największa sieć w Polsce pod względem ilości obiektów. Przede wszystkim jednak w naszych obiektach stawiamy na jakość, efektem czego jest między innymi nowo powstałe łódzkie kino, które na festiwalowy tydzień oddamy we władanie europejskim kinematografiom.

Pomimo nieustannego wprowadzania innowacji i uciekania od schematów nie zapominamy także o łódzkich tradycjach filmowych, o naszych korzeniach wywodzących się właśnie z tego miasta i kinach, których dziś już na mapie Łodzi nie ma. Dlatego każda z dziewięciu sal naszego kina nosi imię kina, które starsi Łódzianie pamiętają, a młodzi powinni poznać. Zależy nam na łączeniu tradycji z nowoczesnością. Nie jesteśmy typowym multiplexem, dlatego w naszym repertuarze znaleźć można nie tylko tytuły reprezentujące kino mainstreamowe, ale także to ambitne, właśnie takie, jakie zaprezentujemy Państwu między innymi przy okazji tegorocznej edycji ORLEN Cinergia.

Niezaprzeczalnie Forum Kina Europejskiego ORLEN Cinergia jest ważnym elementem składającym się na tradycję filmowej Łodzi. W tym roku świętujemy jubileusz festiwalu, jest to już jego 20. edycja. Mając na uwadze wieloletnią przyjaźń i owocną kooperację nasza współpraca w tym roku została znacznie rozszerzona. Z wielką radością w trakcie 20. Forum Kina Europejskiego ORLEN Cinergia będziemy Państwa gościć także na codziennych pokazach festiwalowych w kinie Helios w Sukcesji – tegorocznym centrum festiwalowym. Warto pamiętać, że każdą edycję Forum uświetniają wizyty gwiazd światowego formatu, w tym roku będą to między innymi Nastassja Kinski oraz Allan Starski. Jest to dla nas wielkie wyróżnienie, że tak znakomite osobistości, związane z kinematografią, odwiedzą właśnie nasze najnowsze kino.

Serdecznie zapraszamy Państwa na 20. Forum Kina Europejskiego ORLEN Cinergia, a także do nowego kina Helios w Centrum Handlowo Rozrywkowym Sukcesja, którego, mamy nadzieję, będą Państwo częstymi gośćmi.

Ladies and Gentlemen

For several years now the national cinema network Helios has been cooperating with the Forum of European Cinema. For the fifth time we will be assisting in the fulfillment of the festival's exceptional idea. This year we are pleased to welcome you to our newest Helios cinema in Łódź, at the shopping and entertainment centre Sukcesja. Our cinema network is currently the largest in Poland, as far as the number of facilities is concerned. Quality is of utmost importance to us, which is apparent in the repertoire of the cinema recently established in Łódź and which during the festival week will be at the disposal of European cinematographies.

Despite all the innovation and consistency in going off the beaten track we never forget about film traditions in Łódź, the city of our roots, and about its old cinemas which ceased to exist. That's why each of our nine screening rooms was named after cinemas, which older people from Łódź should remember and the younger generation should learn about. Combining tradition with innovation is very important to us. We are not a typical multiplex, as we not only present mainstream productions, but also ambitious films, such as the ones which will be shown during this year's edition of ORLEN Cinergia. Undeniably, the Forum of European Cinema ORLEN Cinergia is an important element of the tradition of cinematic Łódź. This year we will be celebrating the anniversary 20th edition of the festival. Bearing in mind our long-standing friendship and fruitful cooperation we have decided to expand our activities. During the 20 Forum of European Cinema we will be pleased to host you every day at festival screenings at the Helios cinemas in Sukcesja, where the festival center will be located. Every year the Forum is honoured by the presence of world famous film stars, this time it will be Nastassja Kinski and Allan Starski. It's a great privilege for us that such celebrities from the film world will visit our new cinema.

We would like to invite you cordially to the 20 Forum of European Cinema ORLEN Cinergia and to the new Helios cinema at the shopping and entertainment centre Sukcesja, of which we hope you will become frequent guests.

Tomasz Jagiełło

Prezes Zarządu Helios SA

President of the management board of Helios S.A.

Szanowni Państwo

Wim Wenders, którego mniej znane w Polsce filmy pokażemy podczas 20 edycji ORLEN Cinergii twierdzi, że przyszłością kina są dokumenty. Jego zdaniem, widzowie zmęczeni ofensywą coraz bardziej widowiskowych ale miałkich myślowo i oderwanych od życia amerykańskich blockbusterów poszukują kina, które niesie głębsze treści i czerpie z autentycznych historii.

W tym roku, mimo Jubileuszowej 20 edycji Orlen Cinergii, nie rozpamiętujemy przeszłości, ale wychodząc od niej, trzymamy się teraźniejszości i wybiegamy w przyszłość. Obok znakomitych dokumentów Wima Wendersa, obchodzącego także swój własny Jubileusz 70-lecia urodzin i 45-lecia pracy artystycznej, przypomnimy kino Dogmy w 20-lecie jego powstania. To w końcu za sprawą skandynawskich dogmatyków dokumentalizacja fabuły stała się sprawą priorytetową. Nie lada gratką będą trudno dostępne dokumenty Piera Paola Pasoliniego, legendy kina włoskiego, którego ciągle aktualną i inspirującą twórczość w 40-rocznicę tragicznej śmierci Mistrza przypominamy w ramach organizowanej z Uniwersytetem Łódzkim międzynarodowej konferencji Europejskie Kinodyskursy - Kino i ideologia po roku 1945.

Slow Cinema, czyli kino kontemplacyjne, z niespieszną akcją, skupieniem uwagi widza na detalach i pozostawieniem mu przestrzeni dla jego własnej wyobraźni jest alternatywą wobec inwazji amerykańskich hitów, które w tym roku szczególnie mocno opanowały repertuary kin na świecie. Slow Cinema, którego korzenie sięgają europejskiego kina autorskiego (że wspomnę „Przygodę” Antonioniego) to teraz nie tylko twórcy azjatyccy i Rosjanie. W polskim kinie możemy już dziś mówić o reprezentacji Slow Cinema: („Wołanie” Marcina Dudziaka, „Huba” Anny i Wilhelma Sasnałow).

Wisienką na naszym urodzinowym torcie będą konkursy debiutów polskich i europejskich oraz spotkania z ich twórcami po projekcjach. O konkursach europejskich na FKE Agnieszka Holland powiedziała, że ich poziom i dobór jest naprawdę znakomity. To zobowiązuje. Zapraszamy także na Pokazy Specjalne nie tylko z nazwy, Filmowe Odkrycia Europy, kino fińskie i międzynarodowe koprodukcje. Życzę radości z odkrywania i smakowania cinergicznego kina. Do zobaczenia!

Mariola Wiktor

Dyrektor artystyczny 19 Forum Kina Europejskiego „Cinergia”

Artistic director of 19th Forum of European Cinema „Cinergia”

Ladies and Gentlemen

Wim Wenders, whose less known films will be presented during the 20th edition of the Forum of European Cinema ORLEN Cinergia, believes that documentaries are the future of cinema. In his opinion nowadays audiences are increasingly tired of the spread of American blockbusters which are more and more spectacular but at the same time superficial and out of touch with reality. People are looking for cinema which carries deeper meaning and draws on real life stories. Despite the fact that this is the 20th anniversary edition of the festival, we will not brood over the past but rather treat it as a starting point; we will adhere to the present and look into the future. Apart from showing the superb documentaries by Wim Wenders, who celebrates his 70th birthday and the 45th anniversary of his artistic activity this year, we will also present Dogme cinema on the occasion of the 20th anniversary of the founding of the movement. After all, thanks to the Scandinavian dogmatists, the introduction of documentary cinematic techniques in feature films has become a priority. This year also marks the 40th anniversary of Pier Paolo Pasolini's tragic death. As a tribute to the legendary Italian director, whose works are still relevant and continue inspiring other filmmakers, we plan to show his not easily available documentaries - a real treat for cinema connoisseurs.

Slow Cinema, contemplative and unhurried, which draws the viewers' attention to details and gives them time to create space for their own imagination and creativity, is an alternative to the invasion of American blockbusters, which, especially this year, have taken over cinemas all over the world. It's not true, as we will aim to prove, that this trend derived from European auteur cinema (such as Antonioni's L'Avventura) is now apparent mostly in the works of Asian and Russian creators. There is already a representation of the trend in Polish cinema: The Calling by Marcin Dudziak or Parasite by Anna and Wilhelm Sasnal.

But that's not all! The icing on our birthday cake are the competitions for the best Polish and European debut, as well as the meetings with creators planned after the screenings. Agnieszka Holland once said about Cinergia's European competition that it is cinema of the highest quality and that the selection is excellent. For us it's an obligation, not to mention the effort we put into choosing films for the Special Screenings, European Film Discoveries, Finnish Cinema or international co-productions sections. I hope you will enjoy discovering Cinergia's cinema and acquire a taste for it! See you soon!

Szanowni Państwo

W tym roku przypada jubileusz festiwalu Forum Kina Europejskiego. Wydarzenia, które na trwałe zrosło się z kulturową tkanką miasta, a jego uczestnikom przynosi niezapomniane wrażenia. Z tej okazji przypomnę kilka faktów od samego początku stanowiących oś, wokół której z dużą konsekwencją i determinacją budowana jest idea festiwalu.

Forum Kina Europejskiego jest najstarszą łódzką imprezą filmową poświęconą kinu fabularnemu, której początek sięga 1992 roku. Nasza impreza wyrosła z zachęty samych widzów, a jej powstanie było konsekwencją zawieszonych w tamtym czasie Konfrontacji Filmowych. Jej rozwój jest organicznie związany z klimatem Łodzi filmowej, ambicjami samych widzów, ale także naszą pasją filmoznawczą dzielenia się z innymi najlepszym kinem.

*Forum jest wydarzeniem, które ma przypominać o tradycji wielokulturowej i artystycznej Łodzi, w kontekście spotkań kinomanów i twórców kina. Łodzi, która na świecie jest postrzegana przez pryzmat filmowych dokonań, jako stolica polskiego filmu. W mieście o wielkich tradycjach filmowych i otwartości na świat, w którym blisko 70 lat temu powstał pierwszy **powojenny** polski film, jakim były „Zakazane piosenki”, w którym rodziła się odnosząca triumfy za granicą Szkoła Polska, wywodziły się znaczące ruchy artystyczne i awangardowe, a łódzcy Twórcy, czy absolwenci Szkoły Filmowej zdobyli dla naszego kraju filmowe Oscary.*

Celem festiwalu Forum Kina Europejskiego ORLEN Cinergia jest zaprezentowanie i odkrycie przed widzom najważniejszych dokonań twórców europejskich kinematografii i ukazanie innego spojrzenia na współczesne kino, niż to promowane w mainstreamowych mediach. Kino, które jest bliskie naszej tożsamości kulturowej, które jako pierwsze wyczuwa nasze obawy i lęki związane z otaczającym nas światem.

Od samego początku przedstawiamy kino artystyczne, niekonwencjonalne i często bezkompromisowe, dające do myślenia. Tropimy trendy w kinie światowym i europejskim, ich wzajemne korelacje i poddajemy próbie krytycznej wiwisekcji. Promujemy debiuty i przypominamy dokonania mistrzów. Wyciągamy na światło, to co ważne i aktualne.

Ladies and Gentlemen

This year marks the 20th anniversary of the Forum of European Cinema. It's an event which has grown into the cultural tissue of Łódź and which offers unforgettable experiences to its participants.

I wanted to take this opportunity to bring up some facts, which since the very beginning have been central to the concept of the festival – built with such consistency and determination.

The Forum of European Cinema is the oldest event in Łódź devoted to feature cinema. The idea of the festival, which was founded in 1992, originated from cinemagoers themselves and was a consequence of the suspension of Film Confrontations at that time. Its development is organically linked to the atmosphere of cinematic Łódź, the ambitions of the public as well as our own passion for film studies and the urge to share the best productions with others.

The Forum is an event meant to remind about the city's multicultural and artistic tradition, in the context of meetings between filmgoers and filmmakers. Łódź, which in the world is perceived through the prism of cinematic achievements, is the capital of Polish film. Here, in this city of great cinematic traditions, the first postwar Polish picture – Forbidden Songs – was made about 70 years ago; this is where the Polish School, so successful abroad, was born; important artistic and avant-garde movements originated here and filmmakers from Łódź, or graduates of the Łódź Film School, won Oscars for our country.

The aim of the Forum of European Cinema ORLEN Cinergia is to acquaint the audience with the most important achievements of European cinematography and to present a different view on contemporary cinema than the one promoted in mainstream media. We focus on cinema which is close to our cultural identity, which is the first to sense our concerns and fears connected with the surrounding world.

Since the very beginning we have been showing artistic, unconventional and often uncompromising productions, which give food for thought. We track trends in European and world cinema, examine their correlation and subject them to a critical dissection. We promote debuts and review works of masters. We bring all that is important and of current interest to light.

Z poważaniem

Best regards

Sławek Fijałkowski

Producent Festiwalu / Prezes Stowarzyszenia Łódź Filmowa

Festival's Producer / President of Stowarzyszenie Łódź Filmowa

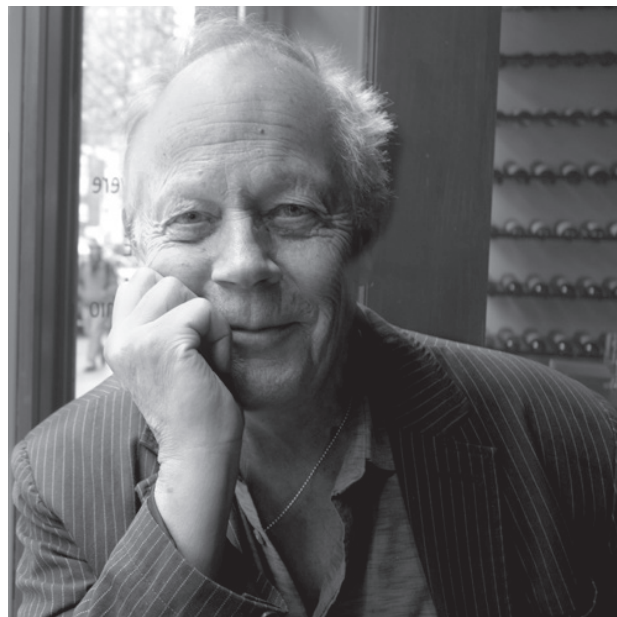

KASIA ADAMIK (1972 Warszawa). Pochodzi z rodziny filmowców. Absolwentka prestiżowego Institute Saint-Luc w Brukseli. Pierwsze kroki w zawodzie stawiała jako asystent reżysera i twórca storyboardów do „Tajemniczego ogrodu” Agnieszki Holland. Od tej pory współpracuje przy wszystkich filmach matki jako twórca storyboardów, (m.in. „Całkowite zaćmienie”, „Plac Waszyngtona”, „Trzeci cud”) oraz reżyser II ekipy (m.in. „Kopia mistrza”, „W ciemności”).

Współpracowała m.in. z takimi reżyserami jak Baz Luhrmann, Jonathan Demme, Scott Hicks, Kathryn Bigelow czy Anthony Minghella. Jej fabularny debiut „Bark” („Szczekać na świat”), nominowany był na Sundance Film Festival w 2001 r. i pokazywany m.in. w Moskwie, Karłowych Varach, Monachium, Warszawie. Kolejny film Adamik czyli „Boisko bezdomnych” otrzymał nagrodę publiczności w Gdyni w 2008 r. i nagrodę za najlepszy polski film na festiwalu Camerimage. Pracuje również dla telewizji, m.in. przy serialach „Krew z krwi” i „Wataha”. Zajmuje się również rejestracją spektakli teatralnych i oper.

(1972, Warsaw) **Born in** a family of filmmakers. Graduate of the prestigious Institute Saint-Luc in Brussels. She started her filmmaking career as assistant director and creator of storyboards for Agnieszka Holland's *The Secret Garden*. Since then she has participated in all of her mother's projects as storyboard creator (*Total Eclipse*, *Washington Square*, *The Third Miracle*, among others) and as second unit director (*Copying Beethoven*, *In Darkness*, among others).

She collaborated with such directors as Baz Luhrmann, Jonathan Demme, Scott Hicks, Kathryn Bigelow or Anthony Minghella. Her feature debut *Bark*, was nominated at the Sundance Film Festival in 2001 and was shown in Moscow, Karlovy Vary, Munich, Warsaw. Adamik's next film *The Offsiders* received the audience award in Gdynia in 2008 and the award for the best Polish film at the Camerimage festival. She also works for television, making such series as *Krew z krwi* and *Wataha*. She records theatre and opera performances.

STIG BJÖRKMAN (1938). Jest szwedzkim pisarzem, krytykiem filmowym i reżyserem. Pracował w magazynie filmowym „Chaplin”, napisał wiele książek o sztuce filmowej. Jako reżyser zadebiutował w 1964 r. filmem „Letitia”. Obraz Björkmana „Georgia, Georgia” był nominowany do statuetki Złotego Niedźwiedzia podczas Berlinale w 1973 r. Ostatnie dzieło szwedzkiego twórcy to dokument zrealizowany z okazji 100 rocznicy urodzin Ingrid Bergman; film prezentowany m.in. podczas ostatniej edycji New York Film Festival. Wszystko zaczęło się w 2011 roku w Cannes, gdzie Björkman spotkał Isabellę Rossellini. Pomysł zrealizowania filmu wyszedł właśnie od córki Ingrid Bergman i Roberta Rosselliniego. „Ingrid Bergman. In Her Own Words” to poruszający dokument biograficzny inspirowany pamiętnikami hollywoodzkiej legendy, która zaczynała karierę w rodzinnej Szwecji, aby niedługo potem stać się jedną z najbardziej rozpoznawalnych gwiazd kina amerykańskiego i światowego.

(1938) He's a Swedish writer, film critic and director. He worked for the film magazine *Chaplin* and wrote many books about the art of film. As a director he debuted in 1964 with the picture *Letitia*. His film *Georgia, Georgia* was nominated for the Golden Bear award during Berlinale in 1973.

Björkman's last work is a documentary made to celebrate the 100th anniversary of Ingrid Bergman's birth. The film was presented at the last edition of the New York Film Festival, among others. Everything began in 2011 in Cannes where Björkman met Isabella Rossellini. The idea for the film came from her. *Ingrid Bergman. In Her Own Words* is a moving biography documentary inspired by the memoirs of the Hollywood legend, who started her career in her native Sweden and later became one of the most recognizable actresses of US and world cinema.

MACIEJ KARPIŃSKI (1950). Scenarzysta, prozaik, dramaturg, eseista i tłumacz – autor i współautor scenariuszy do m.in. takich filmów jak „Kobieta samotna” (Agnieszka Holland, 1981), „Koniec gry” (Feliks Falk, 1991), „Pierścionek z orłem w koronie” (Andrzej Wajda, 1992), „Daleko od siebie” (Feliks Falk, 1995), „Córy szczęścia” (Marta Meszaros, 1999), „Cud purymowy” (Izabella Cywińska, 2001), „Strajk. Die Heldin von Gdańsk” (Volker Schlöndorff, 2006), „Różyczka” (Jan Kidawa-Błoński, 2010), „W ukryciu” (Jan Kidawa-Błoński, 2013). Filmy te otrzymały wiele nagród w kraju i za granicą. Autor powieści, książek o teatrze i filmie, sztuk teatralnych, przekładów z języka angielskiego, esejów, artykułów dla prasy krajowej i zagranicznej. Wykładowca PWSFTiTv w Łodzi i innych polskich uczelni i uniwersytetów w USA. Wieloletni kierownik literacki Studia Filmowego „Perspektywa”, Agencji Filmowej Telewizji Polskiej. W latach 1990-1994 wiceprezes Stowarzyszenia Filmowców Polskich, obecnie przewodniczący Koła Scenarzystów przy SFP. W latach 1992-2005 Dyrektor Artystyczny Festiwalu w Gdyni, następnie pełnomocnik dyrektora PISF ds. międzynarodowych. Odznaczony Srebrnym Medalem „Gloria Artis – Zasłużony Kulturze”. Członek Europejskiej Akademii Filmowej i Zarządu Federacji Scenarzystów w Europie.

(1950). Writer, screenwriter, playwright, essayist and translator – author (or co-author) of screenplays for such films as *A Lonely Woman* (Agnieszka Holland, 1981), *Koniec Gry* (Feliks Falk, 1991), *The Crowned-Eagle Ring* (Andrzej Wajda, 1992), *Daleko od siebie* (Feliks Falk, 1995), *Córy szczęścia* (Marta Meszaros, 1999), *Cud purymowy* (Izabella Cywińska, 2001), *Strajk. Die Heldin von Gdańsk* (Volker Schlöndorff, 2006), *Różyczka* (Jan Kidawa-Błoński, 2010), *W ukryciu* (Jan Kidawa-Błoński, 2013). Author of novels, books about theatre and film, plays, translations from English, essays, articles for Polish and foreign press. Lecturer at the Łódź Film School and at other Polish and US universities. In 1990-1994 he was Vice-President of the Polish Filmmakers Association and currently he is the Chairman of Polish Screenwriters Guild. In 1992-2005 he was the Artistic Director of the Gdynia Film Festival and later the representative of the Director for International Relations of the Polish Film Institute. Decorated with a Silver Medal for Merit to Culture – Gloria Artis. Member of the European Film Academy and of the board of the Federation of Screenwriters in Europe.

KAJA KLIMEK (1984). Pochodzi z Tarnowskich Gór na Śląsku. Na Uniwersytecie Jagiellońskim przygotowuje pracę doktorską na temat zjawiska remiksu w kulturze popularnej. Tłumaczka filmów, czasem o nich pisze (kiedyś dla Filmu, Dwutygodnika, Filmwebu, HIRO i innych) i nieustannie o nich dyskutuje – również z dziećmi w ramach programów edukacji filmowej NHEF, PISF i Filмотeki Szkolnej. Współprowadzi Weekendowy Magazyn Filmowy w TVP, za który wraz z Tomaszem Raczkim zdobyła Nagrodę Polskiego Instytutu Sztuki Filmowej. Niedawno na YouTube uruchomiła Hashtag Warsztat – vloga poświęconego popkulturze i filmom. Lubi komiksy, plastikową biżuterię i... Nicolasa Cage’a, forever.

(1984, Tarnowskie Góry). She is currently pursuing a Ph.D. degree at the Jagiellonian University and her thesis centers on the phenomenon of remixing in popular culture. She translates films and sometimes writes about them (for *Film*, *Dwutygodnik*, *Filmweb*, *HIRO* and others) and constantly discusses them, also with children as part of the New Horizons of Film Education or Polish Film Institute programs of film education. With Tomasz Raczek she co-runs the Weekendowy Magazyn Filmowy program in Polish television, which received a Polish Film Institute award. She has recently launched a vlog called Hashtag Warsztat, devoted to pop culture and films. She likes comic books, plastic jewelry and... Nicolas Cage, forever.

TADEUSZ SZCZEPAŃSKI Historyk filmu, krytyk i tłumacz. Profesor PWSFTviT w Łodzi. Autor książek „Eisenstein. U źródeł twórczości” (1986), „Zwierciadło Bergmana” (1997, 1999, 2002, 2007) i „Jan Troell” (2009); redaktor i współredaktor tomów „Eisenstein – artysta i myśliciel” (1982), „Zbigniew Cybulski. Aktor XX wieku” (1997), „Cudowny Kinemo. Rosyjska myśl filmowa” (2002), „Biografistyka filmowa. Ekranowe interpretacje losów i faktów” (2007) i „Od Ibsena do Aho. Filmowe adaptacje literatury skandynawskiej” (2015). Tłumaczył m.in. książki Ingmara Bergmana („Obrazy, Przedstawienia i Trzy dzienniki”) i jego utwory literackie, a także „Spowiedź DOGMA-tyka Larsa von Triera”. Redaktor naczelny „Filmu na Świecie” (1990-94) oraz juror FIPRESCI krajowych i zagranicznych festiwalu filmowych. Historian of cinema, film critic and translator. Professor of the Łódź Film School. He wrote and edited the following books: *Eisenstein* (1982), *Zbigniew Cybulski* (1997), *Bergman's Mirror* (1999), *Wonderful Kinemo. Russian Film Theory* (2002), *Biopics* (2007), *Jan Troell* (2009) and *From Ibsen to Aho. Film Adaptations of Scandinavian Literature* (2015). He translated numerous books from Swedish (e.g. *Ingmar Bergman's Images, Three Diaries and Performances*). Collaborator of magazines *Kino* and *EKRANY*.

ANTONIA

Włochy / Italy 2015 96 min

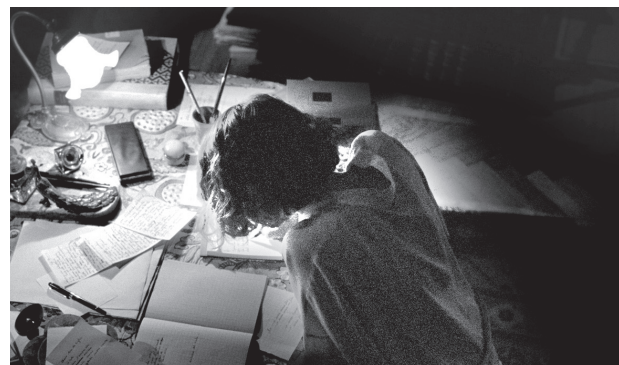
REŻYSERIA / DIRECTOR: Ferdinando Cito Filomarino

SCENARIUSZ / SCREENPLAY: Ferdinando Cito Filomarino,

ZDJĘCIA / CINEMATOGRAPHY: Sayombhu Mukdeeprom

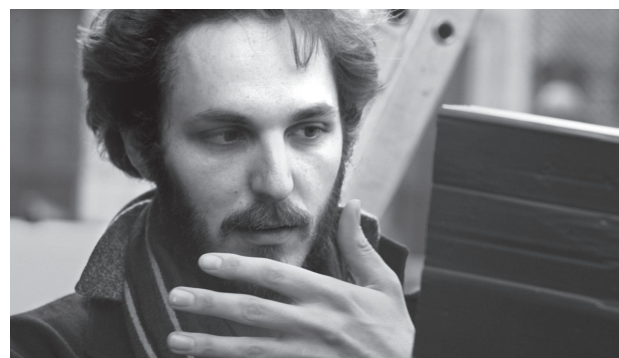
OBSADA / CAST: Linda Caridi, Filippo Dini, Perla Ambrosini

PRODUKCJA / PRODUCTION: Frenesy Film Company

Dramat bigraficzny o ostatnich 10 latach krótkiego życia włoskiej poetki Antonii Pozzi. Portret artystki i jej sztuki.

A journey through the last ten years in the brief life of Italian poet Antonia Pozzi. This is the portrait of an artist and of her art.

FERDINANDO CITO FILOMARINO (Mediolan). Mieszkał w Bostonie i Londynie, a potem studiował historię i teorię filmu na uniwersytecie w Bolonii. Przez pewien czas pracował jako asystent reżysera, w tym przy filmie Luca Guadagnino „I Am Love” („Io sono amore”), który odniósł wielki sukces w USA. On sam wyreżyserował film krótkometrażowy „Diarchy” („Diarchia”, 2010), w którym występuje trzech znanych młodych aktorów włoskich i francuskich i który przyniósł mu m. in. nagrodę Prix Pianifica na 63. Locarno IFF w 2010 roku oraz wyróżnienie na festiwalu w Sundance w 2011 roku. Po wyreżyserowaniu krótkiego filmu dokumentalnego „Deceit. Visconti Conversation Piece” („L'inganno”, 2013) nakręcił swój pierwszy film fabularny „Antonia”. Born in Milan. After spells in Boston and London, he studied film history and theory at the University of Bologna. He then shortly worked as assistant director, including on Luca Guadagnino's film *I Am Love* (*Io sono amore*), which was hugely successful in the USA. He himself directed the short film *Diarchy* (*Diarchia*, 2010), which features three well-known young Italian and French actors and which earned him a Prix Pianifica at the 63rd Locarno IFF in 2010 and an Honorable Mention at Sundance in 2011, among other awards. After the short documentary *Deceit. Visconti's Conversation Piece* (*L'inganno*, 2013) he shot his first feature film *Antonia*.

KONKURS NA NAJLEPSZY DEBIUT EUROPEJSKI / COMPETITION FOR THE BEST EUROPEAN DEBUT

CHRIEG

Szwajcaria / Switzerland 2014 106 min

REŻYSERIA / DIRECTOR: Simon Jaquemet

SCENARIUSZ / SCREENPLAY: Simon Jaquemet

ZDJĘCIA / CINEMATOGRAPHY: Lorenz Merz

OBSADA / CAST: Sasha Gisler, Benjamin Lutzke, Ella Rumpf

PRODUKCJA / PRODUCTION: Hugofilm

Cały świat zdaje się być przeciwko piętnastoletniemu Matteo. Nie ma przyjaciół, a jego rodzice wydają się żyć w innej rzeczywistości. Pewnej nocy dwóch mężczyzn uprowadza go: zabierają go w góry, gdzie zmuszony jest spędzić lato pracując ciężko. Kiedy Matteo przybywa na miejsce, czeka na niego niespodzianka.

It seems the world is against fifteen year old Matteo. He has no friends and his parents seem to live in a different universe. One night two men carry him off: they take him to a remote mountain area, where he is forced to spend the summer working hard. When Matteo arrives at the house in the mountains, a surprise awaits him.

SIMON JAQUEMET (1978) Dorastał na farmie w pobliżu Bazylei w Szwajcarii. Studiował reżyserię na Uniwersytecie Artystycznym w Zurychu. Napisał i wyreżyserował dyplomowy film krótkometrażowy „The Fortress” („Die Burg”) oraz dwa inne: „Block” i „Laura’s Party”, które brały udział w ponad 30 międzynarodowych festiwalach. Specjalizuje się także w reżyserii teledysków, za które otrzymał kilka nagród krajowych, m.in. za najczęściej nadawany teledysk roku oraz Edi Swiss Commercials Award. Pracował jako operator dla takich artystów wideo jak: Elodie Pong, Knowbotic Researc i David Lamelas.

(1978). He grew up on a farm near Basel in Switzerland. He studied film directing at the Zurich University of the Arts. He wrote and directed his diploma short film *The Fortress (Die Burg)* and two more shorts: *Block* and *Laura’s Party*, which appeared at more than 30 international festivals.

He also specializes in directing music videos which won several national awards including the most aired video of the year and the Edi Swiss Commercials award. He worked as a cinematographer for video artists such as Elodie Pong, Knowbotic Research and David Lamelas.

DROGA DO RZYMU Journey to the Rome / Cesta do Říma
Czechy, Polska / Czech Republic, Poland 2015 94 min

REŻYSERIA / DIRECTOR: Tomasz Mielnik

SCENARIUSZ / SCREENPLAY: Tomasz Mielnik

ZDJĘCIA / CINEMATOGRAPHY: Jan Šuster

OBSADA / CAST: Václav Hrzina, Petr Slavík, Berenika Kohoutová

PRODUKCJA / PRODUCTION: Mikuláš Novotný

Vašek to miły chłopak, który staje się złodziejem za namową femme fatale Ginger, w której się zakochuje. Z przyklejonymi wąsami, w ciemnych okularach i ze skradzionym obrazem wsiada do pociągu do Rzymu. Jego przedział pełen jest ludzi, którzy chętnie opowiadają historie ze swojego życia. Komedia metafizyczna, film drogi, polemika dotycząca naszej podróży przez życie, debiut Tomasza Mielnika zawiera w sobie wszystkie te elementy.

Vašek is a nice lad who turns into thief when he falls in love with a femme fatale called Ginger: armed with a false moustache, sunglasses and a stolen painting, he gets on a train to Rome. The train compartment is full of passengers keen to impart their life stories – to him or to anyone who’ll listen. Spiritual comedy, railroad movie, a polemic on our journey through life – Tomasz Mielnik’s feature debut is all these.

TOMASZ MIELNIK (1980). Studiował historię sztuki na Uniwersytecie Wrocławskim. Następnie przeniósł się do Pragi, gdzie kurs reżyserii w FAMU ukończył fabularnym debiutem „Droga do Rzymu”. Podczas studiów nakręcił kilka filmów krótkometrażowych: „W niedzielę” („V neděli”, 2008), „Wspomnienie Matki” („Vzpomínka

na matkę", 2008) i „Anonim” („Anonym”, 2009). Jego krótki dokument „Conductor” („Dyrygent”, 2009) ukazał się jako dodatek do monografii na temat reżysera teatralnego Jerzego Grotowskiego. Film, który przyniósł mu tytuł licencjata, „Dziewczyna 180” („Holka 180”, 2010), był pokazywany na festiwalach na całym świecie, w tym na Molodist MFF w Kijowie. W 2013 roku Mielnik uczestniczył w warsztatach organizowanych przez International Filmmaking Academy kierowanych przez Bernarda Bertolucciego, Gian Vittorio Baldiego i Abbasa Kiarostamiego.

Born in 1980. Studied art history at the University of Wrocław. He then moved to Prague where he completed his film directing course at FAMU with the feature *Journey to Rome*. During his studies he made several shorts: *On Sunday* (*V neděli*, 2008), *Remembering Mother* (*V zpomínka na matku*, 2008) and *Anonymous* (*Anonym*, 2009). His short documentary *Conductor* (*Dyrygent*, 2009) came out as a supplement to a monograph on the theatre director Jerzy Grotowski. The film that earned him his bachelor's degree, *Girl 180* (*Holka 180*, 2010), was shown at festivals around the world, including the Molodist IFF in Kiev. In 2013 Mielnik attended a workshop organised by the International Filmmaking Academy and headed by Bernardo Bertolucci, Gian Vittorio Baldi and Abbas Kiarostami.

TWO FRIENDS / Le deux amis

Francja / France 2015 100 min

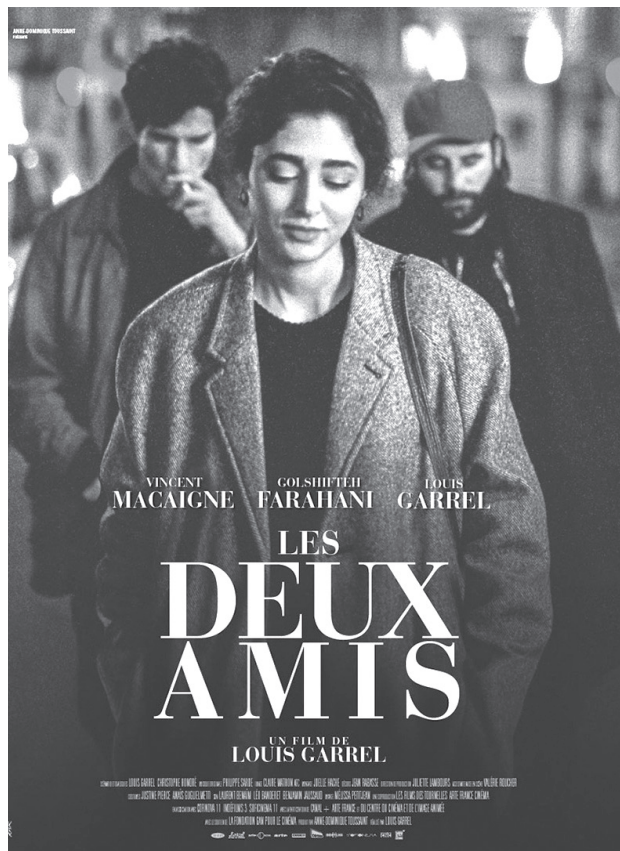
REŻYSERIA / DIRECTOR: Louis Garrel

SCENARIUSZ / SCREENPLAY: Louis Garrel, Christophe Honoré

ZDJĘCIA / CINEMATOGRAPHY: Claire Mathon

OBSADA / CAST: Louis Garrel, Golshifteh Farahani, Vincent Macaigne

PRODUKCJA / PRODUCTION: Les Films des Tournelles,
ARTE France Cinéma

Clément, pracujący jako statysta, jest szaleńczo zakochany w Monie, ekspedientce w barze kanapkowym. Mona ma sekret, który sprawia, że dziewczyna stroni od ludzi. Clément jest zdesperowany, by zdobyć jej serce, więc Abel, jego najlepszy i jedyny przyjaciel, przybywa na ratunek. Przyjaciele robią wszystko, by dziewczynie zaimponować.

Clément, a film extra, is madly in love with Mona, a salesgirl in a sandwich bar. Mona has a secret that makes her elusive. When Clément is desperate to win her heart, Abel, his best and only friend, comes to the rescue. The friends set off in the adventure of conquering her.

LOUIS GARREL (1983) to francuski aktor i filmowiec. Najbardziej znany z głównej roli w filmie „Marzyciele”, w reżyserii Bernarda Bertolucciego. Regularnie pojawia się w filmach francuskiego reżysera Christophe’a Honoré, w tym w takich produkcjach jak: „Moja matka”, „Dans Paris”, „Piosenki o miłości”, „Piękna”, „Non ma fille, t’un’iras pas danser”.

(1983) is a French actor and filmmaker. He is best known for his role in *The Dreamers*, directed by Bernardo Bertolucci. He regularly appears in films by French director Christophe Honoré, including such productions as: *Ma mère*, *Dans Paris*, *Love Songs*, *The Beautiful Person* or *Making Plans for Lena*.

VICTORIA

Niemcy / Germany 2015 140 min

REŻYSERIA / DIRECTOR: Sebastian Schipper

SCENARIUSZ / SCREENPLAY: Sebastian Schipper,
Olivia Neergaard-Holm, Eike Schulz

ZDJĘCIA / CINEMATOGRAPHY: Sturla Brandth Grøvlen

OBSADA / CAST: Laia Costa, Frederick Lau, Franz Rogowski

PRODUKCJA / PRODUCTION: MonkeyBoy

Młoda Hiszpanka Victoria rzuca się w wir berlińskich imprez. Przed jednym z klubów spotyka czterech przyjaciół, są to: Sonne, Boxer, Blinker i Fuß. Szybko nawiązują nić porozumienia. Zauroczeni sobą Sonne i Victoria przy pierwszej okazji wymykają się z grupy. Jednak ich flirt zostaje przerwany przez pozostałych, ponieważ dla nich noc jeszcze się nie skończyła. Aby wyrównać stare porachunki muszą wykonać ryzykowną akcję a ponieważ jeden z nich jest zbyt pijany, decydują, że to Victoria powinna przejąć rolę kierowcy. To, co zaczyna się jako gra, wkrótce staje się śmiertelnie poważne. Victoria, a young Spanish woman, dances through the Berlin scene with abandon. She meets four mates outside a club who introduce themselves as Sonne, Boxer, Blinker and Fuß. They quickly start chatting. Sonne and Victoria take a fancy to each other and slip away from the group at the first opportunity. But their tender flirting is rudely interrupted by the others because, for these pals, the night is far from over. To settle an old debt they have to pull off a dodgy deal. And because one of them is too drunk, they decide that Victoria, of all people, should take over the role of the driver. What began as a game suddenly becomes deadly serious.

SEBASTIAN SCHIPPER (1968, Hanower, Niemcy). Studiował aktorstwo w szkole im. Otto Falckenberga w Monachium, następnie spędził dwa lata w monachijskim zespole teatralnym Münchner Kammerspiele. Grał w filmach reżyserowanych przez Sönke Wortmanna, Toma Tykwera, Romualda Karmakara i Anthony'ego Minghella. Jego debiut reżyserski, do którego, tak jak i w przypadku innych jego reżyserii, napisał scenariusz, wygrał Niemiecką Nagrodę Filmową. (1968 Hanover, Germany). He studied acting at the Otto Falckenberg School of the Performing Arts in Munich and subsequently spent two years in the Munich Kammerspiele ensemble. He has appeared as an actor in films by Sönke Wortmann, Tom Tykwer, Romuald Karmakar and Anthony Minghella. His directing debut, *Gigantic*, for which, as in all his other directing work, he also wrote the screenplay, won the German Film Award.

WIDZĘ, WIDZĘ Goodnight Mommy / Ich seh, Ich seh
Austria / Austria 2014 99 min

REŻYSERIA / DIRECTOR: Veronika Franz, Severin Fiala

SCENARIUSZ / SCREENPLAY: Veronika Franz, Severin Fiala

ZDJĘCIA / CINEMATOGRAPHY: Martin Gschlacht

OBSADA / CAST: Susanne Wuest, Lukas Schwarz, Elias Schwarz, Hans Escher

PRODUKCJA / PRODUCTION: Ulrich Seidl Film

Ten psychologiczny thriller z naprawdę zatrważającą fabułą rozgrywa się w czterech ścianach położonego na odludziu domu. Bracia bliźniacy zaczynają podejrzewać, że ich matka, której twarz jest cały czas owinięta w bandaż, w rzeczywistości nie jest tym, za kogo się podaje. W momencie gdy ich życie zdaje się stawać koszmarem, nagły zwrot akcji zmusza widzów do ponownego rozważenia wszystkiego, co zobaczyli wcześniej.

This psychologically unnerving thriller with a thoroughly bizarre plot plays out within the four cramped walls of a remote house. Twin boys begin to suspect that their mother, whose face is wrapped entirely in bandages, is not actually who she claims to be. As their waking moments morph into nightmare, a plot twist forces audiences to reconsider everything that came before.

VERONIKA FRANZ (1965, Wiedeń) znana jako asystentka swojego męża, reżysera Ulricha Seidla, z którym współpracowała też przy scenariuszach. Uczestniczyła w kręceniu „Dog Days” („Hundstage”, 2001) oraz trylogii o współczesnych kobietach z klasy średniej, które rozpaczliwie szukają spełnienia i sensu życia: „Raj: Wiara” („Paradies: Glaube”, 2012), „Raj: Miłość” („Paradies: Liebe”, 2012), „Raj: Nadzieja” („Paradies: Hoffnung”, 2013). Horror psychologiczny „Widzę, widzę”, współreżyserowany z Severinem Fiałą, wygrał główną nagrodę na tegorocznym Brussels International Fantastic Film Festival.

(1965, Vienna) known as husband Ulrich Seidl's assistant director and co-scripter, collaborated on *Dog Days* (*Hundstage*, 2001) and the loose trilogy about contemporary middleclass women desperately seeking fulfillment and the meaning of life: *Paradise: Faith* (*Paradies: Glaube*, 2012), *Paradise: Love* (*Paradies: Liebe*, 2012), and *Paradise: Hope* (*Paradies: Hoffnung*, 2013). The psycho-horror flick *Goodnight Mommy*, co directed with Severin Fiala, took the main prize at this year's Brussels International Fantastic Film Festival.

SEVERIN FIALA (1985, Wiedeń) ukończył scenopisarstwo na Wiedeńskiej Akademii Filmowej. Po nakręceniu krótkometrażowego filmu „Skóra Słonia” („Elefantenhaut”, 2009), współreżyserował dokument fabularny „Kern” (z Veroniką Franz, 2012), podążając za kontrowersyjnym austriackim reżyserem, aktorem, piosenkarzem i pisarzem przez półtora roku, aby jak najwięcej się o nim dowiedzieć.

(1985, Vienna) graduated in screenwriting from the Vienna Film Academy. After the short *Elephant Skin* (*Elefantenhaut*, 2009) he co-directed the feature documentary *Kern* (with Veronika Franz, 2012), following the controversial Austrian director, actor, singer, and writer for a year and a half to capture his inner self.

THE WORLD IS MINE *Lumea e a mea*

Rumunia / Romania 2015 104 min

REŻYSERIA / DIRECTOR: Nicolae Constantin Tănase

SCENARIUSZ / SCREENPLAY: Raluca Manescu

ZDJĘCIA / CINEMATOGRAPHY: Daniel Kosuth

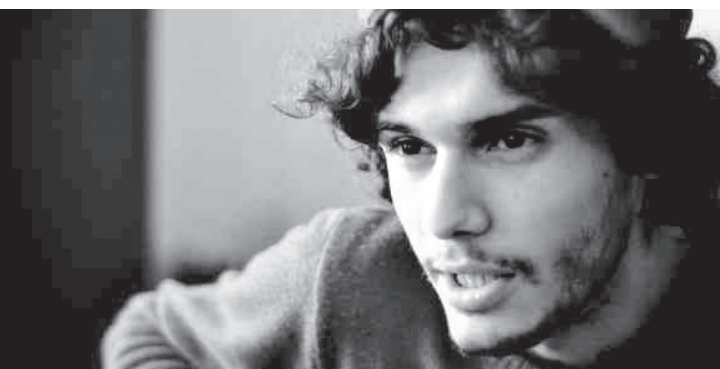
OBSADA / CAST: Ana Maria Guran, Iulia Ciochina, Oana Rusu, Ana Vatamanu, Florin Hritcu

PRODUKCJA / PRODUCTION: Libra Film Productions

Szesnastoletnia Larisa mieszka w małym miasteczku nad morzem. Jej stosunki z matką, która ma problemy finansowe, są dalekie od ideału i na dodatek dziewczyna musi prawie sama opiekować się chorą babcią. Kiedy Larisa zakochuje się w Florinie, miejscowym playboyu, robi sobie wroga z Anny, dziewczyny z bogatej rodziny, która jest zdeterminowana, by pozbyć się rywalki za wszelką cenę. Małomiasteczkowy świat, w którym wygląd i pieniądze są najważniejsze, nie jest dla Larisy przyjazny. Jednakże uparta dziewczyna jest gotowa zrobić wszystko, by zdobyć miłość i popularność i niezachwianie dąży do tego, by zrealizować swoje marzenia.

Sixteen-year-old Larisa lives in a small town by the sea. Her relationship with her mother, who struggles financially, is far from ideal, and in addition to that, the girl has to care for her helpless grandmother pretty much by herself. When Larisa falls in love with Florin, the local playboy, she acquires a powerful enemy in Anna, a girl from a wealthy family who is determined to get rid of her rival at all costs. The small-town world in which good looks and money play the leading role does not favor Larisa. However, the stubborn girl is ready to do whatever it takes to win love and admiration, and she resolutely pushes ahead to make her dreams come true.

NICOLAE CONSTANTIN TANASE (1985, Bukareszt, Rumunia). Pochodzi z rodziny artystów i już w młodym wieku przejawiał pasję do snucia opowieści. Skończył Wydział Filmowy i Telewizyjny Akademii Sztuk Sceniczych w Pradze, a potem kontynuował studia reżyserskie na Państwowym Uniwersytecie Sztuki Teatralnej i Filmowej w Bukareszcie. Jego dyplomowy film krótkometrażowy „Outrageously Disco” (2009) otrzymał kilka nagród. Nakręcił też filmy krótkometrażowe „Zombie Infectors 3” (2008), „Next” (2008), „12 minute” (2013) i wielokrotnie nagradzany „BLU” (2012). „The World Is Mine” to jego pełnometrażowy debiut.

(1985, Bucharest, Romania) comes from an artistic family, and his passion for storytelling became apparent at an early age. He graduated from FAMU International, subsequently continuing film directing studies at the National University of Theater and Film in Bucharest. His graduation short *Outrageously Disco* (2009) earned him several awards. He created the shorts *Zombie Infectors 3* (2008), *Next* (2008), *12 minute* (2013) and the multi-awarded *BLU* (2012). *The World Is Mine* is his first feature.

ZAPRZYSIĘGŁA DZIEWICA

Sworn Virgin / Vergine Giurata

Włochy, Szwajcaria, Niemcy, Albania /

Italy, Switzerland, Germany, Albania 2015 90 min

REŻYSERIA / DIRECTOR: Laura Bispuri

SCENARIUSZ / SCREENPLAY: Francesca Manieri, Laura Bispuri

ZDJĘCIA / CINEMATOGRAPHY: Vladan Radovic

OBSADA / CAST: Alba Rohrwacher, Flonja Kodheli, Lars Eidinger

PRODUKCJA / PRODUCTION: Bord Cadre Films

Młoda kobieta mieszkająca w wiosce na północy Albanii dąży do tego, by rzec się krępującej jej wolność kobiecości i zacząć żyć jako mężczyzna. By tego dokonać, musi przywołać stare prawo Kanunu i złożyć przysięgę zachowania dziewictwa. Lata później, jako Mark, opuszcza po raz pierwszy dom i podróżuje do mieszkającej we Włoszech siostry. Świat, w który wkracza, różni się od wszystkiego, co знаła do tej pory. Na nowo odkrywa samą siebie i zaczyna rozważać odwołanie złożonej kiedyś przysięgi. Young woman Hana, living within the confines of a Northern Albanian village, longs to escape the shackles of womanhood, and live her life as a man. To do so she must evoke an old law of the Kanun and take an oath to eternally remain a virgin. Years later, as Mark, she leaves home for the first time and travels to Italy to stay with her sister, crossing over into a world unlike anything she has known before. There, she discovers herself again, leading her to contemplate the possibility of undoing the vow she made so long ago.

LAURA BISPURI studiowała na Uniwersytecie La Sapienza w Rzymie. Jej filmy krótkometrażowe były nagradzane na kilku festiwalach. Za film „*Passing Time*” otrzymała nagrodę Davida di Donatello (włoski odpowiednik Oscara). Jej pełnometrażowy debiut „*Zaprzysięgła dziewica*” miał światową premierę na festiwalu Berлинаle w 2015 roku.

Studied at La Sapienza University in Rome. Her shorts received awards at several festivals and she won the David di Donatello Award (Italian Oscar) for *Passing Time*. Her first feature film *Sworn Virgin* world premiered at Berлинаle in 2015.

ZNAM KOGOŚ, KTO CIĘ SZUKA

Raging Rose / Crache Coeur

Francja, Polska / France, Poland 2013 80 min

REŻYSERIA / DIRECTOR: Julia Kowalski

SCENARIUSZ / SCREENPLAY: Julia Kowalski

ZDJĘCIA / CINEMATOGRAPHY: Simon Beauflis

OBSADA / CAST: Liv Hennegui, Andrzej Chyra, Yoann Zimmer, Artur Steranko

PRODUKCJA / PRODUCTION: Les Films de Françoise

Józef, Polak po pięćdziesiątce, przyjeżdża do Francji nie tylko po to, by pracować na budowie, ale by odnaleźć swojego syna Romana, którego opuścił piętnaście lat wcześniej. Udaje się z prośbą o pomoc do Rose, córki przelozonego, by pomogła mu w poszukiwaniach. Zagubiona nastolatka zakochuje się w Romanie i wykorzystuje informacje Józefa o jego zaginionym synu do własnych celów.

Józef, a Polish man in his fifties, arrives in France not only to work in construction, but also to find his son Roman whom he had abandoned fifteen

years earlier. He asks the construction foreman's daughter Rose to help him with his search. But the girl ends up falling hopelessly in love with Roman, and uses the information from Józef for her own ends.

JULIA KOWALSKI (1979, Francja) Oboje rodzice są Polakami. Poszukiwania swojej artystycznej tożsamości rozpoczęła dokumentem „*Międzylesie, Au milieu des bois*”, w którym wraca do swoich polskich korzeni. Od tamtej pory eksploruje artystycznie ulubione tematy: związki między Polską a Francją, dorastanie, rodzinę i seksualność. Jej krótkometrażowy film „*Musique de Chambre*”, był prezentowany na wielu festiwalach filmowych, między innymi w Clermont Ferrand. „*Znam kogoś, kto cię szuka*” jest jej pełnometrażowym debiutem fabularnym.

(1979, France) Both her parents are Polish. She began the search for her artistic identity with the documentary *Międzylesie, Au milieu des bois* in which she returns to her Polish roots. Since then she has been exploring her favorite topics: the connections between Poland and France, growing up, family, and sexuality. Her short *Musique de Chambre*, was presented at many festivals, e.g. Clermont Ferrand. *Raging Rose* is her first feature film.

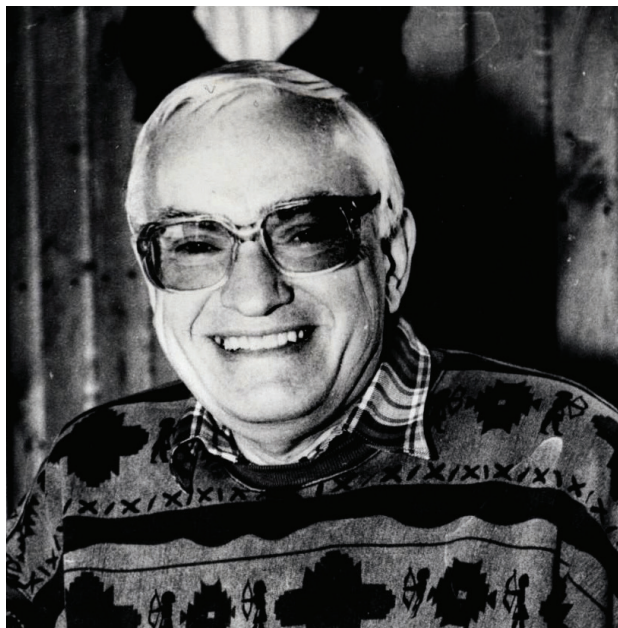

ŁÓDŹ FILMOWA
stowarzyszenie

www.cinergiafestival.pl

#wizimysiewkinie

KONKURS NA NAJLEPSZY DEBIUT EUROPEJSKI / COMPETITION FOR THE BEST EUROPEAN DEBUT

ZYGMUNT MACHWITZ Wykładowca historii filmu w Państwowej Wyższej Szkole Filmowej, Telewizyjnej i Teatralnej w Łodzi, w latach 1979 -1994 sekretarz generalny Polskiej Federacji Dyskusyjnych Klubów Filmowych. W 1961 r. ukończył studia polonistyczne i filmoznawcze na Uniwersytecie Łódzkim. W różnych okresach członek wielu społecznych kolegów, m.in. Rady Programowej Kinematografii, Komitetu Kinematografii, Filmowej Rady Repertuarowej, Rady Naukowo-Programowej Filмотeki Narodowej, Rady Naukowej Muzeum Kinematografii, Rady Redakcyjnej „Film na Świecie”. Laureat m.in. Nagrody miesięcznika Kino (1976) oraz Nagrody Entuzjastów Kina – „Tęga Głowa”. Publikował prace krytyczne, naukowe i metodyczne w czasopismach *Dialog*, *Kino*, *Ekran*, *Harcerstwo*, *Odgłosy*. Ważniejsze zbiory jego prac: „Wiedza o filmie” (1977, 1983), „Twórczość filmowa w Polsce Ludowej” (1983). Zygmunt Machwitz jest też autorem około 200 opracowań filmów z zakresu historii kina, z których korzystają studenci warszawskich uczelni, uczestnicy Akademii Filmowej „Kwant”.

He lectures on history of film at the Łódź Film School. In 1979-1994 he was Secretary General of the Polish Federation of Film Discussion Clubs. In 1961 he graduated in English Studies and Film Studies from the University of Łódź. In different periods he was member of various institutions such as: the Program Council of Cinematography, the Committee of Cinematography, the Film Repertoire Committee, the Scientific Program Committee of the National Film Archive, the Scientific Board of the Museum of Cinematography, the Editorial Board of the *Film na Świecie* magazine. He received various awards such as the *Kino* magazine's award (1976) as well as the Cinema Enthusiasts Award “Tęga Głowa.” He published critical, scientific and methodological articles in such magazines as *Dialog*, *Kino*, *Ekran*, *Harcerstwo*, *Odgłosy*. Zygmunt Machwitz is also the author of about 200 studies on the history of film used by the students of Warsaw universities, the participants of the Film Academy “Kwant”.

ANNA SERDIUKOW Absolwentka Instytutu Dziennikarstwa i Laboratorium Reportażu na Uniwersytecie Warszawskim oraz Gender Studies na Uniwersytecie Jagiellońskim. Kilka lat pracowała w Teatrze Narodowym jako asystent reżysera i inspicjent. Ma doświadczenie dziennikarskie (m.in. TV4, Kino Polska) i redatorskie (wydawnictwo Bauer, Machina, Film). Publikuje m.in. w *Zwierciadle*, *Twoim Stylu*, *Gazecie Wyborczej*. Propaguje kino niszowe i artystyczne. W warszawskiej klubo-kawiarni „Znajomi Znajomych”, prowadzi autorski cykl filmowy „Nie znajdziesz tego na torrentach”. Zwieńczeniem każdego seansu jest rozmowa z twórcą. Od trzech lat rzecznik prasowy Festiwalu „Młodzi i Film”. Selekcjonuje też pokazywane w ramach autorskiej sekcji debiuty zagraniczne. Zajmowała się promocją filmów „Huba” Anki i Wilhelma Sasnałów, „11 minut”, „BabyBump” Kuby Czekaja. Asystent reżysera filmu „Rezerwat” Łukasza Palkowskiego. Opiniuje scenariusze, konsultowała m.in. wielokrotnie nagradzany, pełnometrażowy debiut fabularny Tomasza Wasilewskiego „Płynące wieżowce”.

She graduated from the Institute of Journalism and the Laboratory of Reportage at the University of Warsaw and from Gender Studies at the Jagiellonian University. For several years she worked at the National Theatre as assistant director and stage manager. She has experience as a journalist (TV4, Kino Polska, among others) and as an editor (Bauer Publishing House, *Film*, *Machina*). Currently she publishes articles in such magazines as *Zwierciadło*, *Twój Styl*, *Gazeta Wyborcza*. She promotes art cinema by conducting her own film cycle “You won’t find it on torrents” at the Znajomi Znajomych café in Warsaw. After each screening there is a meeting with the creator of the film. For the last three years she has also served as spokeswoman for the The Young and Film Festival in Koszalin and has selected films for the foreign debuts section. She handled the promotion of such films as: *Parasite* by Anka and Wilhelm Sasnal, *11 minutes* by Jerzy Skolimowski, *Baby Bump* by Kuba Czekaj. She was assistant director during the making of *Rezerwat* by Łukasz Palkowski. She gives opinions on screenplays and worked as a consultant for Tomasz Wasilewski’s award-winning feature debut *Floating Skyscrapers*.

TOMASZ WASILEWSKI reżyser i scenarzysta. Studiował na PWSFTiŹ w Łodzi. Pracował jako asystent reżysera przy realizacji filmów, sztuk teatralnych, międzynarodowych koprodukcji. Jego pełnometrażowy debiut „W sypialni” miał premierę w 2012 roku w Karlowych Warach. Był jednym z najczęściej prezentowanych polskich filmów na festiwalach międzynarodowych, otrzymał m.in. nagrodę Jury Ekumenicznego na festiwalu w Mannheim-Heidelbergu (2012). Drugi film „Płynące wieżowce” miał premierę na Festiwalu Filmowym Tribeca w Nowym Jorku. Amerykańscy krytycy uznali go za najlepszy film tego festiwalu. Wygrał też konkurs Na Wschód od Zachodu w Karlowych Warach (2013), nagrodę publiczności na MFF Nowe Horyzonty we Wrocławiu, nagrodę Młody Talent Reżyserski i Grand Prix Jury Młodych w Gdyni, nagrodę za najlepszą reżyserię na festiwalu w Transylwanii w 2014. Obecnie pracuje nad trzecim filmem pełnometrażowym „Zjednoczone stany miłości”, którego scenariusz zaprezentował na Cinemart podczas Międzynarodowego Festiwalu Filmowego w Rotterdamie oraz podczas Rynku Koprodukcji na targach filmowych Berlinale w 2014 roku.

Polish scriptwriter and director. He graduated from the Łódź Film School. He worked as assistant director on different theater plays and films and cooperated on international co-productions. His full — length feature debut *In a Bedroom* (*W sypialni*) had its world premiere at the Karlovy Vary International Film Festival in 2012, and was one of the most often presented Polish films at international film festivals. *In a Bedroom* received several prizes including the Ecumenical Jury Award at the Mannheim-Heidelberg International Film Festival 2012. His second feature film *Floating Skyscrapers* (*Płynące wieżowce*) had its world premiere at the Tribeca Film Festival in New York 2013. American film critics chose *Floating Skyscrapers* as the best movie presented at Tibece. The film also won the East of the West competition at the Karlovy Vary International Film Festival in 2013, the Audience Award at the International Competition New Horizons in Wrocław, the Best New Directing Talent and the Grand Prix of Youth Jury at the Gdynia Film Festival — Poland and Best Directing Award at the Transylvania International Film Festival 2014. Currently he is working on his third feature film *United States of Love* (*Zjednoczone stany miłości*) the script to which was presented at Cinemart during the Rotterdam International Film Festival 2014 as well during the Berlinale Coproduction Market at the Berlinale International Film Festival 2014.

ARIZONA W MOJEJ GŁOWIE

They Chased Me Through Arizona

Polska, Szwajcaria / Poland, Switzerland 2014 86 min

REŻYSERIA / DIRECTOR: Matthias Huser

SCENARIUSZ / SCREENPLAY: Matthias Huser, Aurelius Eisenreich

ZDJĘCIA / CINEMATOGRAPHY: Gabriel Sandru

OBSADA / CAST: Halina Skoczyńska, Krzysztof Kiersznowski,

Eryk Lubos, Lorenz Clausse, Barbara Demblińska,

Anna Lenartowicz, Lech Dyblik

PRODUKCJA / PRODUCTION: LavaFilms Sp. z o.o.

Leonard (Krzysztof Kiersznowski), pracownik zamykanej właśnie fabryki, dostaje odpowiedzialne zadanie: ma zdemontować w całej okolicy budki telefoniczne. Małomówny mężczyzna wyrusza wraz z kierowcą, narwanym Benem w podróż do końca epoki. Jest to film o braku komunikacji między najbliższymi sobie ludźmi, o bolesnym odczuwaniu tego braku i niemalże fizycznej niemocy w nawiązywaniu kontaktu z drugim człowiekiem. Jednocześnie jest to opowieść o próbie budowania relacji, bez których życie jest puste i jałowe, tak jak miejsce, w którym żyją bohaterowie.

Leonard (Krzysztof Kiersznowski), a worker at a factory which is being closed down, is assigned a responsible task: to disassemble all of the telephone booths in the area. The taciturn man sets out with his driver — mad Ben — on a journey to the end of an era. The film is about a lack of communication between people who are close to each other, about the pain it causes and an almost physical inability to make contact with another person. It is also a story about the attempts to build relationships, without which life is as empty and barren as the place the characters inhabit.

MATTHIAS HUSER (1979) Ukończył Akademię Sztuk Pięknych w Zurychu (Zürcher Hochschule der Künste – ZHdK). W Sydney, na Uniwersytecie w New South Wales, kontynuował studia na wydziale reżyserii filmowej i sztuk wizualnych. Jego filmy pokazywane były na wielu międzynarodowych festiwalach, takich jak Berlinale, Palm Springs, Calgary, a jego „Hunde” znalazł się w konkursie filmów krótkometrażowych na Festiwalu Filmowym w Cannes. W Polsce zrealizował swój pełnometrażowy debiut fabularny „Arizona w mojej głowie” („They Chased Me Through Arizona”) z Krzysztofem Kiersznowskim i Erykiem Lubosem w rolach głównych.

(1979) He graduated from the Academy of Art in Zurich (Zürcher Hochschule der Künste – ZHdK). In Sydney he continued his studies at the faculty of film direction and visual arts at the University of New South Wales. His films were screened at many international festivals such as the Berlinale, Palm Springs, Calgary and his *Hunde* was in the short film competition at the Cannes Film Festival. In Poland, he made his feature-length debut *They Chased Me Through Arizona* with Krzysztof Kiersznowski and Eryk Lubos in the leading roles.

CHEMIA / Chemo
Polska / Poland 2015 105 min

REŻYSERIA / DIRECTOR: Bartosz Prokopowicz
SCENARIUSZ / SCREENPLAY: Katarzyna Sarnowska,
Bartosz Prokopowicz
ZDJĘCIA / CINEMATOGRAPHY: Jeremi Prokopowicz
OBSADA / CAST: Agnieszka Żulewska, Tomasz Schuchardt,
Eryk Lubos, Danuta Stenka
PRODUKCJA / PRODUCTION: Filmokracja

Fotograf mody Benek przechodzi kryzys osobisty i zawodowy, a jego myśli krążą wokół samobójstwa. Nie decyduje się jednak na ten krok. Poznaje dziewczynę, która rozumie i podziela jego obsesję śmierci. Para rozpoczyna beztroski romans. W końcu jednak dopada Benka brutalna rzeczywistość. Lena ma raka i nie chce poddać się leczeniu. Sytuacja komplikuje się jeszcze bardziej, gdy Lena zachodzi w ciążę. Mimo złych prognoz lekarzy, postanawia urodzić.

Fashion photographer Benek is facing a personal and professional crisis and his thoughts are on suicide. But before he gets around to it, he meets an eccentric girl who understands and shares his obsession with death. They

embark on a carefree romance. One day Benek wakes up to the harsh reality that Lena has cancer and doesn't want to seek treatment. Their situation is further complicated when Lena unexpectedly becomes pregnant and, despite the doctors' bad prognosis, decides to give birth.

BARTOSZ PROKOPOWICZ (1972, Łódź, Polska) Studiował fotografię filmową w PWSFTiTv w Łodzi. Nakręcił ponad sto programów dla polskich i zagranicznych stacji telewizyjnych. Pracował przy wielu filmach dokumentalnych i fabularnych u boku Krzysztofa Krauze, Filipa Bajona i Andrzeja Wajdy. Po śmierci żony postanowił wyreżyserować swój pierwszy film. „Chemia” (2015) jest zbudowana na osobistych doświadczeniach, pokazuje siłę miłości, determinacji i wiary poprzez historię pary radzącej sobie ze śmiertelną chorobą.

(1972, Łódź, Poland) He studied film photography at the Polish National Film School in Łódź. He made over a hundred programmes for Polish and foreign television companies. He was involved in making various documentary and feature films, working alongside Krzysztof Krauze, Filip Bajon and Andrzej Wajda. After his wife's death he decided to direct his first film. *Chemia* (2015) is based on his own experiences, it demonstrates the strength of love, determination and faith, through a story of a couple having to cope with a terminal illness.

CZERWONY PAJĄK The Red Spider
Polska, Czechy, Słowacja / Poland, Czech Republic, Slovakia
2015 90 min

REŻYSERIA / DIRECTOR: Marcin Koszałka
SCENARIUSZ / SCREENPLAY: Marcin Koszałka, Łukasz M. Maciejewski
ZDJĘCIA / CINEMATOGRAPHY: Marcin Koszałka
OBSADA / CAST: Filip Pławiak, Adam Woronowicz,
Małgorzata Foremniak, Piotr Głowacki
PRODUKCJA / PRODUCTION: Agnieszka Kurzydło

Inspiracją dla filmu jest historia Karola Kota, seryjnego mordercy działającego w Krakowie w latach 60., znanego też jako „Wampir z Krakowa”. Karol z „Czerwonego pająka” jest młodym, dobrze zbudowanym nastolatkiem. Pochodzi z dobrego domu, nie ma problemów w szkole, odnosi sukcesy w sporcie, zakochuje się. Punktem zwrotnym w jego życiu jest moment, gdy przypadkiem zostaje świadkiem morderstwa. Zaczyna śledzić zabójcę i w ten sposób odkrywa mroczną stronę swojej natury.

The film was inspired by the story of Karol Kot, a serial killer in Krakow in the 1960s, also known as the „Vampire from Krakow.” Karol is a young, well-built teenager. He comes from a good home, has no problems at school, is successful in sports, falls in love. The turning point in his life is the moment when he accidentally witnesses a murder. He starts following the killer and as a result he uncovers the darker side of his own nature.

MARCIN KOSZAŁKA Studiował socjologię, kinematografię i produkcję na Uniwersytecie Śląskim w Katowicach. Jego debiutancki, autorski film dokumentalny – „Takiego pięknego syna urodziłam” zdobył szereg nagród na festiwalach w Krakowie i Kazimierzu Dolnym, wywołując przy tym wiele kontrowersji. Koszałka jest jednak przede wszystkim operatorem filmowym. Współpracował m.in. z Borysem Lankoszem czy Magdaleną Piekorz. „Czerwony Pająk” jest jego pierwszym filmem, który wszedł do głównego konkursu w Karłowych Warach.

Studied sociology, cinematography and production at the University of Silesia in Katowice. His debut documentary – *Such a Beautiful Son I Gave Birth To* – won a number of awards at festivals in Krakow and Kazimierz Dolny, provoking a lot of controversy. But Koszałka is first and foremost a cinematographer. He collaborated with Borys Lankosz or Magdalena Piekorz, among others. *The Red Spider* is his first film which was included in the main competition at Karlovy Vary.

INTRUZ The Here After

Polska, Szwecja, Francja / Poland, Sweden, France 2015 98 min

REŻYSERIA / DIRECTOR: Magnus von Horn

SCENARIUSZ / SCREENPLAY: Magnus von Horn

ZDJĘCIA / CINEMATOGRAPHY: Łukasz Żal

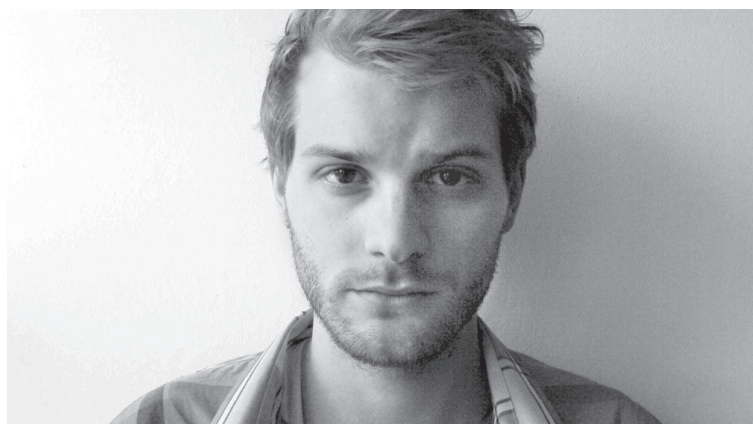
OBSADA / CAST: Ulrik Munther, Mats Blomgren, Wiesław Komasa

PRODUKCJA / PRODUCTION: Madeleine Ekman, Mariusz Włodarski

John wychodzi z poprawczaka pragnąc rozpocząć życie na nowo. Niestety w lokalnej społeczności, do której powraca, jego zbrodnia nie została ani zapomniana, ani wybaczona. Jego powrót wyzwala we wszystkich to, co najgorsze. John czuje się opuszczony przez dawnych przyjaciół oraz tych, których kocha i zaczyna tracić nadzieję. Opanowuje go ta sama agresja, która niegdyś wtrąciła go do więzienia.

John returns from reform school and wants to start a new life. Unfortunately, his crime has neither been forgotten nor forgiven by the local community. His return brings out the worst in the people. John feels forsaken by his former friends and by those he loves, and begins to lose hope. He's overcome by same aggression that once put him in prison.

MAGNUS VON HORN (1983, Göteborg) Szwedzki reżyser i scenarzysta. Jest absolwentem Państwowej Wyższej Szkoły Filmowej w Łodzi. Kilka miesięcy po przybyciu do Polski został brutalnie okradziony, przez co zaczął interesować się kwestią przemocy. Jego pierwszym filmem krótkometrażowym był dokument opowiadający o młodym polskim przestępcy. Film „Bez śniegu” został nominowany do nagrody Guldbagge dla najlepszego krótkometrażowego filmu. Jego debiut fabularny „Intruz”, miał premierę w Cannes w 2015 roku.

(1983, Gothenburg) He is a Swedish film director and screenwriter. He graduated from the National Film School in Łódź. A few months after he arrived in Poland he was brutally robbed, which made him interested in violent people. His first film was a short documentary about a young Polish criminal. The short *Without Snow* was nominated for the Guldbagge Award for Best Short Film. His debut feature, *The Here After*, premiered at the Cannes Film Festival in 2015.

KLEZMER

Polska / Poland 2015 97 min

REŻYSERIA / DIRECTOR: Piotr Chrzan

KONKURS NA NAJLEPSZY DEBIUT POLSKI / COMPETITION FOR THE BEST POLISH DEBUT

SCENARIUSZ / SCREENPLAY: Piotr Chrzan
ZDJĘCIA / CINEMATOGRAPHY: Sylwester Kaźmierczak
OBSADA / CAST: Lesław Żurek, Szymon Nowak,
 Weronika Lewoń, Dorota Kuduk
PRODUKCJA / PRODUCTION: Human Power

Akcja filmu rozgrywa się w letni dzień 1943 roku, na prowincji okupowanej Polski. Grupia młodych ludzi wybrała się do lasu zbierać chrust. Rozmawiają, śmieją się, flirtują, snują plany na przyszłość. Ale tego dnia wydarzy się coś, co zmieni ich życie.

The film is set in the summer of 1943 in a rural area of occupied Poland. It tells the story of a group of young people who go to the forest to collect cones and twigs for firewood. They talk, they laugh, flirt, make plans for the future. But something is about to happen that will change their lives.

PIOTR CHRZAN Polski reżyser i scenarzysta. Absolwent Mistrzowskiej Szkoły Reżyserii Filmowej Andrzeja Wajdy oraz Camerimage Film School w Toruniu.

Polish film director and screenwriter. He graduated from Wajda School and the Camerimage Film School in Toruń.

KRÓL ŻYCIA The King of Life
 Polska / Poland 2015 96 min

REŻYSERIA / DIRECTOR: Jerzy ZIELIŃSKI
SCENARIUSZ / SCREENPLAY: Fadi Chakkour
ZDJĘCIA / CINEMATOGRAPHY: Jan Holoubek
OBSADA / CAST: Robert Więckiewicz, Magdalena Popławska,
 Krzysztof Czeczot, Jerzy Trela
PRODUKCJA / PRODUCTION: Agora S.A.

Edward, mężczyzna w średnim wieku, nie lubi swojej pracy w korporacji. Wszystko go denerwuje. Jest złośliwy wobec żony, prawie nie ma czasu dla córki ani dla swojego starego ojca. Pewnego dnia los odmienia jego życie. Nagle zaczyna być szczęśliwy, dostrzegać ludzi i rzeczy, które go otaczały.

Edward, a man in his forties, doesn't like his job in a corporation. Everything annoys him. He's malicious towards his wife, has almost no time for his daughter and his old father. One day, his fate changes. Suddenly he starts being happy, begins noticing people and things around him.

JERZY ZIELIŃSKI Operator filmowy. Od połowy lat 80. pracuje przede wszystkim za granicą. Członek The American Society of Cinematographers (ASC). W latach 2012-2015 przewodniczący Stowarzyszenia Twórców Obrazu Filmu Fabularnego.

Cinematographer. Since the mid-1980s he has been working primarily abroad. A member of The American Society of Cinematographers (ASC). In 2012-2015 President of the Association of Cinematographers.

MUR The Wall
 Polska / Poland 2014 82 min

REŻYSERIA / DIRECTOR: Dariusz Glazer
SCENARIUSZ / SCREENPLAY: Dariusz Glazer
ZDJĘCIA / CINEMATOGRAPHY: Wojciech Staroń
OBSADA / CAST: Tomasz Schuchardt, Aleksandra Konieczna,
 Marta Nieradkiewicz, Krzysztof Olszewski
PRODUKCJA / PRODUCTION: Studio Munka
 – Stowarzyszenie Filmowców Polskich

KONKURS NA NAJLEPSZY DEBIUT POLSKI / COMPETITION FOR THE BEST POLISH DEBUT

Mariusz urodził się po tej gorszej stronie muru. Odnawianiem cudzych mieszkań próbuje zarobić na własne, które pozwoli mu uciec od życia z pogrążoną w depresji matką. Nie wszystko co robi jest legalne, ale cel, jak mu się wydaje, uświęca środki. Podczas przeprowadzki do wymarzonego bloku poznaje dziewczynę. Ona jest „stąd”, ze świata, w którym rodzice kupują mieszkanie i dobry samochód, gdzie nie trzeba kombinować „do pierwszego”, ani chodzić do pomocy społecznej po zasiłek. Reżyser podejmuje problem podziału społeczeństwa. Pełnometrażowy debiut Dariusza Glazera to niemal przypowieść, ale pozbawiona morału.

Mariusz was born on the wrong side of the wall. By renewing people's apartments he tries to earn money for one of his own, which would allow him to escape from living with his depressed mother. Not everything he does is legal, but, as he believes, the end justifies the means. When he moves into a new block of flats he meets a girl. She is from a world in which parents buy an apartment and a good car, in which you don't need to tighten your belt before the first of the month or go on the dole. The director takes up the neglected problem of social division. Dariusz Glazer's feature debut is almost a parable, but without a moral.

DARIUSZ GLAZER (1974, Sanok). Absolwent Wydziału Radia i Telewizji Uniwersytetu Śląskiego. Od 2004 uczestnik Pracowni Filmowej działającej przy Mistrzowskiej Szkole Reżyserii Filmowej Andrzeja Wajdy. Za scenariusz do krótkometrażowego filmu „Podróż” otrzymał Nagrodę Specjalną Jury podczas CineFest w Miskolcu (Węgry) oraz Dyplom Honorowy Krakowskiego Festiwalu Filmowego. Laureat Nagrody Głównej HBO w konkursie Script Pro za scenariusz do „Muru”. (1974, Sanok, Poland). Graduated from the Faculty of Radio and Television at the University of Silesia. Since 2004 he has been participating in the Film Studio which is part of Wajda School. For the screenplay for the short film *Journey*, he received the Special Jury Award at CineFest in Miskolc (Hungary) and was granted the Honorary Diploma at the Krakow Film Festival. He also won the Grand Prize in the competition HBO Script Pro for the screenplay for the film *Wall*.

NOC WALPURGI Walpurgis Night

Polska / Poland 2015 75 min

REŻYSERIA / DIRECTOR: Marcin Bortkiewicz

SCENARIUSZ / SCREENPLAY: Marcin Bortkiewicz, Magdalena Gauer

ZDJĘCIA / CINEMATOGRAPHY: Andrzej Wojciechowski

OBSADA / CAST: Małgorzata Zajączkowska, Philippe Tłokiński

PRODUKCJA / PRODUCTION: PS FILM

Akcja filmu toczy się w noc Walpurgi, 30 kwietnia 1969 roku, w szwajcarskiej operze, tuż po zakończeniu przedstawienia „Turandot” Giacomo Pucciniego. Gdy ze sceny schodzi wielka diva operowa, Nora Sedler, pod drzwiami jej garderoby czeka młody, skromny dziennikarz, Robert, umówiony na wywiad z artystką. Ona od początku prowadzi z nim misterną grę, a w powietrzu unosi się erotyczne napięcie.

The film is set on Walpurgis night, 30 April 1969, in a Swiss opera, just after the performance of *Turandot* by Giacomo Puccini. When the great opera diva, Nora Sedler, leaves the stage, a modest journalist, Robert, is waiting for her at the door of her dressing room. He has an appointment to interview the artist. From the very beginning the actress is playing an elaborate game with him and erotic tension hangs in the air.

MARCIN BORTKIEWICZ Reżyser filmowy i teatralny, scenarzysta, dramaturg i aktor. Absolwent Uniwersytetu Gdańskiego oraz Mistrzowskiej Szkoły Reżyserii Filmowej Andrzeja Wajdy. Członek Stowarzyszenia Filmowców Polskich. Debiutował dokumentem „Nauczanie początkowe”, nagrodzonym na Krakowskim Festiwalu Filmowym w 2009. Jego kolejny film „Portret z pamięci”, zrealizowany w Studio Munka, był po-

KONKURS NA NAJLEPSZY DEBIUT POLSKI / COMPETITION FOR THE BEST POLISH DEBUT

kazywany w sekcji Quinzaine des Realisateurs na Festiwalu Filmowym w Cannes w 2012 roku.

Film and theater director, screenwriter, playwright and actor. He graduated from the University of Gdansk and the Wajda School in Warsaw. Member of the Association of Polish Filmmakers. He made his debut with the document *Primary Education*, which received the Jury Award at the Krakow Film Festival in 2009. His next film, *Drawn From Memory* was shot in Munk Studio. The film was screened in the Quinzaine des Réalisateurs at the Cannes Film Festival in 2012.

WALSER

Polska / Poland 2015 78 min

REŻYSERIA / DIRECTOR: Zbigniew Libera

SCENARIUSZ / SCREENPLAY: Zbigniew Libera, Grzegorz Jankowicz

ZDJĘCIA / CINEMATOGRAPHY: Adam Sikora

OBSADA / CAST: Gustaw Klyszcz, Joanna Wiktorycz,
Andrzej Borowski, Gaja Borowska

PRODUKCJA / PRODUCTION: Balapolis

Na obrzeżach cywilizacji żyje zagubione plemię. Conteheli są ludźmi o błękitnych oczach, fantazyjnie upiętych włosach i twarzach pomalowanych we wzory. Piękni, młodzi i nieśmiertelni biegają nago, ozdobieni biżuterią ze słomy i owoców. Do tego rajskiego świata wdzierają się jednak cywilizacja w osobie urzędnika kolejowego Walsera. Mimo iż próbuje on wnikać w ich sielankowy świat i nauczyć się niezrozumiałego języka, wywołuje tylko chaos.

On the outskirts of civilization lives a lost tribe. The Conteheli have blue eyes, fancifully pinned hair and faces painted in patterns. Beautiful, young and immortal they run naked, adorned with straw and fruit jewelry. But civilization, in the form of the railway clerk Walser, intrudes into this paradisiacal world. Although the man tries to penetrate the idyllic world and learn the incomprehensible language, as a result he only brings chaos.

ZBIGNIEW LIBERA Polski artysta, autor instalacji i wideoinstalacji, fotografik i performer, twórca obiektów artystycznych. W swoich pracach analizuje i krytykuje przyjęte konwencje, kulturę (masową), tradycyjne modele wychowania. W reżyserskim debiucie „Walser” zaprezentował swoją wizję świata.

Polish artist, author of installations and video installations, photographer and performer, creator of art objects. In his works he analyzes and criticizes accepted conventions, (mass) culture, traditional models of education. In *Walser*, his debut as a director, he presented his vision of the world.

FILM OTWARCIA / Opening film

MOJE CÓRKI KROWY / These Daughters of Mine

Polska / Poland 2015 89 min

REŻYSERIA / DIRECTOR: Kinga Dębska

SCENARIUSZ / SCREENPLAY: Kinga Dębska

ZDJĘCIA / CINEMATOGRAPHY: Andrzej Wojciechowski

OBSADA / CAST: Agata Kulesza, Gabriela Muskała, Marian Dziędziel,
Małgorzata Niemirska, Marcin Dorociński, Lukasz Simlat

PRODUKCJA / PRODUCTION: Studio Filmowe Kalejdoskop

Ciepła, czasem smutna, czasem wesoła historia siostr, które postawione w trudnej sytuacji życiowej zmuszone są współdziałać, mimo wzajemnej niechęci. Marta odniosła sukces i jest znaną aktorką. Kasia pracuje jako nauczycielka, a jej małżeństwo jest dalekie od doskonałości. Nagła choroba matki zmusza Martę i Kasię do wspólnego działania. Siostry muszą także zaopiekować się kochanym ale despotycznym ojcem. Stopniowo zbliżają się do siebie odzyskując utracony kontakt, co wywołuje szereg tragicomicznych sytuacji.

A warm tale about family relationships. A bittersweet story of two sisters who have to join forces in the face of a difficult situation, despite the fact that they dislike each other. Marta is a successful, renowned actress. Kasia works as a teacher. Her marriage is far from perfect. Their mother's sudden illness forces Marta and Kasia to cooperate. The sisters also have to take care of their beloved but despotic father. The women gradually become closer to each other and regain their lost relationship, which leads to a series of tragicomic situations.

KINGA DĘBSKA (1969, Białystok, Polska). Reżyserka i scenarzystka filmowa. Absolwentka FAMU w Pradze i kulturoznawstwa (japonistyka) na Uniwersytecie Warszawskim. Realizatorka nagradzanych filmów dokumentalnych. Jej najnowszy dokument „Aktorka” (współ-reż. Maria Konwicka) nagrodzony został Brązowym Gronem na Lubuskim Lecie Filmowym w Łagowie. Debiutancką fabułę „Hel” uhonorowano na festiwalu „Młodzi i Film” w Koszalinie nagrodą za scenariusz i Nagrodą Specjalną na Prowincjonaliach we Wrześni. Reżyseruje też seriale telewizyjne.

(1969, Białystok, Poland) Director and screenwriter. Graduate of FAMU in Prague and of Culture Studies (Japanese Studies) at the University of Warsaw. Author of awarded documentaries. Her latest documentary *Aktorka* (co-directed with Maria Konwicka) received a Golden Grape at the Lubuskie Film Summer in Łagów. Her feature debut *Hel* won an award for the best screenplay at the Koszalin Debut Film Festival “The Young and Cinema” and a Special Award at the Festival of Film Art “Prowincjonalia” in Września. She also directs TV series.

FILM ZAMKNIĘCIA / Closing film

ZUPEŁNIE NOWY TESTAMENT

The Brand New Testament

Luksemburg, Francja, Belgia / Luxembourg, France, Belgium

2015 113min

REŻYSERIA / DIRECTOR: Jaco Van Dormael

SCENARIUSZ / SCREENPLAY: Jaco Van Dormael, Thomas Gunzig

ZDJĘCIA / CINEMATOGRAPHY: Christophe Beaucarne

OBSADA / CAST: Benoît Poelvoorde, Yolande Moreau, Catherine Deneuve

PRODUKCJA / PRODUCTION: Terra Incognita Films

Bóg żyje i przebywa w mieszkaniu w Brukseli opracowując złośliwy spiszek przeciwko ludzkości. Tymczasem jego niewinna i jak

dotąd nieznana córka będzie musiała zbuntować się przeciwko niemu, znajdując sześciu nowych apostołów. W swojej surrealistycznej komedii reżyser Jaco Van Dormael w najwyższej formie powraca do tworzenia filmów.

God is alive and he's in a Brussels apartment devising a malicious plot against humanity. Well, there's nothing left for it: his innocent and, as yet, unknown daughter will have to rebel against Him by finding six new apostles. In his playfully surrealistic comedy, director Jaco Van Dormael returns to filmmaking in top form.

JACOVAN DORMAEL (1957, Belgia) Scenarzysta i reżyser. Jego pierwszy film wygrał Camera d'Or za najlepszy debiut w 1991 roku w Cannes. Pięć lat później Van Dormael znów został wyróżniony Cannes, kiedy Daniel Auteuil i Pascal Duquenne wspólnie odebrali nagrodę dla Najlepszego Aktora za główne role w filmie „Ósmy dzień” („Le Huitième jour”, 1996). W 2009 jego koncepcyjny film sci-fi o ostatnim śmiertelniku na Ziemi, „Pan Nikt”, został pokazany w Karłowych Warach. „Zupełnie nowy testament” miał premierę na tegorocznym festiwalu w Cannes.

(1957, Ixelles, Belgium). Screenwriter and director. His first feature film was an immediate success, winning the Caméra d'Or for best debut at the 1991 Cannes festival. Five years later, Van Dormael once again scored at Cannes when Daniel Auteuil and Pascal Duquenne shared Best Actor for portraying the leads in *The Eighth Day* (*Le huitième jour*, 1996). His 2009 conceptual sci-fi movie about the last mortal on Earth, *Mr. Nobody*, was shown at Karlovy Vary. *The Brand New Testament* premiered at this year's festival in Cannes.

BABY BUMP

Polska / Poland 2015, 89 min

REŻYSERIA / DIRECTOR: Kuba Czekaj

SCENARIUSZ / SCREENPLAY: Kuba Czekaj

ZDJĘCIA / CINEMATOGRAPHY: Adam Palenta

OBSADA / CAST: Kacper Olszewski, Agnieszka Podsiadlik

PRODUKCJA / PRODUCTION: Balapolis

11-letni Mickey House nie jest już dzieckiem. Ale kim jest? Nie wie. Nie ma przyjaciół. Jego mama także jest dla niego zagadką. Mickey nienawidzi tego, co dzieje się z jego ciałem. Rzeczywistość i wyobraźnia miesza się w toksyczną miksturę. Następuje eskalacja wydarzeń w szkole i w domu, wszystko zmierza ku ekstremalnym stanom. Mickey musi znaleźć w sobie siłę, aby powstrzymać to, co nieuniknione. Dokąd doprowadzi go odkrywanie swojego dojrzewającego i zmieniającego się ciała? To film o dojrzewaniu, ale nie dla dzieci.

11-year-old Mickey House is no longer a child. But who is he...? He has no clue. He has no friends. His mom is a mystery to him. Mickey hates what's happening to his body. Reality and imagination blend together in a toxic mix. The situation escalates at home and at school, everything becomes extreme. Mickey has to find the strength within him to put a stop to what's inevitable. Where will his encounter with his own maturing body take him? A film about growing up... but not for kids.

KUBA CZEKAJ (1984) Absolwent reżyserii na Wydziale Radia i Telewizji Uniwersytetu Śląskiego i Programu Fabularnego Studio Prób w Szkole Wajdy. Stypendysta Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego (2009, 2011). Uhonorowany Talentem Trójki przyznawanym przez Program 3 Polskiego Radia. Zdobywca nagrody Gazety Wyborczej Warto i Gwarancji Kultury od TVP Kultura. Laureat Wyróżnienia Jego Maginificencji Rektora Uniwersytetu Śląskiego dla aktywnych studentów i doktorantów. Nagradzany na festiwalach za etiudy studenckie i krótkie fabuły.

(1984) Graduate of Directing at the Radio and Television Faculty at the University of Silesia and of the Development Lab at Wajda School. Holder of the Ministry of Culture and National Heritage scholarship (2009, 2011). Received the Talent Trójki award, granted by Program 3 of the Polish Radio. Winner of *Gazeta Wyborcza* daily *Warto* award and TVP Kultura's Gwarancja Kultury award. He received His Magnificence Rector of the University of Silesia's distinction for active students and Ph.D. students. Awarded at festivals for his short films.

CZARODZIEJSKA GÓRA The Magic Mountain
Polska, Rumunia, Francja / Poland, Romania, France 2015 95 min

REŻYSERIA / DIRECTOR: Anca Damian

SCENARIUSZ / SCREENPLAY: Anca Damian

ZDJĘCIA / CINEMATOGRAPHY: Raluca Popa, Dan Panaitescu,
Tomek Ducki

PRODUKCJA / PRODUCTION: Anca Damian

To niezwykła opowieść o życiu Adama Jacka Winklera, którego historia mogłaby posłużyć za temat dla niejednego hollywoodzkiego filmu, a jest właściwie nieznana szerszej publiczności. Winkler wyemigrował z Polski w latach 60., by żyć we Francji i tam szerzyć antykomunistyczne poglądy w bardzo nietypowy sposób: organizując artystyczne happenings, marsze homoseksualistów, wystawy obrazów.

It's an extraordinary story of the life of Adam Jack Winkler, which could inspire a Hollywood movie and is virtually unknown to the public. Winkler emigrated from Poland in the 1960s to live in France where he spread his anti-communist views in a very unusual way: by organizing artistic happenings, gay marches, art exhibitions.

ANCA DAMIAN Studiowała na Uniwersytecie Narodowym Sztuki Teatralnej i Filmowej w Bukareszcie. Stała za kamerą realizując dwa filmy fabularne i kilka dokumentalnych. Jej pierwszy film fabularny „Crossing Dates” (2008) został pokazany w Busan i na wielu innych festiwalach. Drugi film „Crulic – Droga na drugą stronę” (2011), wszedł w skład filmów konkursowych w Locarno, a następnie był pokazywany na około 150 innych festiwalach gdzie zdobył szereg nagród.

Studied at the National University of Theatre and Film Arts in Bucharest. She stood behind the camera for two feature films and several documentaries. Her first feature *Crossing Dates* (2008) was shown at Busan and at a number of other festivals. Her second film *Crulic – The Path to Beyond* (2011), was selected for the competition at Locarno and was subsequently screened at around 150 festivals, winning a series of awards.

DZIENNIKI BERLIŃSKIE Berlin Diaries
Polska / Poland 2013 93 min

REŻYSERIA / DIRECTOR: Przemysław Wojcieszek

SCENARIUSZ / SCREENPLAY: Przemysław Wojcieszek

ZDJĘCIA / CINEMATOGRAPHY: Błażej Kitowski

OBSADA / CAST: Przemysław Wojcieszek, Joanna Łaganowska

PRODUKCJA / PRODUCTION: Chłopiec Ptak i Anioł

Dziennik zmagają z własną słabością i rozpacz po stracie najbliższej osoby, rejestrujący ulotny romans. Ten dziennik to rozmowy, strzępy sytuacji, mijane krajobrazy, obrazy przyrody i miasta, które reżyser próbuje łączyć ze wspomnieniami i refleksją nad własną kondycją.

A video diary of a struggle with one's own weaknesses, with the despair over the loss of a loved one, a diary which registers a fleeting romance. It includes conversations, pieces of situations, the passing landscapes, pictures of nature and the city, which the director tries to connect with memories and reflections on his own condition.

PRZEMYSŁAW WOJCIESZEK Reżyser filmowy i teatralny, scenarzysta. Jest zaliczany do twórców polskiego kina niezależnego. Studiował polonistykę na Uniwersytecie Wrocławskim oraz Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie. Jako reżyser zadebiutował w 1999 filmem „Zabij ich wszystkich”.

Film and theater director, screenwriter. He is counted among top Polish independent cinema creators. Studies department at the University of Wrocław and the Jagiellonian University in Krakow. As a director he made his debut in 1999 with the film *Kill them all*.

MOJA MATKA My Mother / Mia madre
Włochy / Italy 2015 107 min

REŻYSERIA / DIRECTOR: Nanni Moretti

SCENARIUSZ / SCREENPLAY: Nanni Moretti, Francesco Piccolo, Valia Santella

ZDJĘCIA / CINEMATOGRAPHY: Arnaldo Catinari

OBSADA / CAST: Margherita Buy, John Turturro, Giulia Lazzarini

PRODUKCJA / PRODUCTION: Sacher Film

Margherita jest uznaną reżyserką filmową. Praca na planie jej najnowszej produkcji nie przebiega gładko. Wszystko dodatkowo utrudnia amerykański gwiazdor w epizodycznej roli, który ledwo sobie radzi z włoskimi dialogami, czym doprowadza ekipę do pasji. Równocześnie Margherita musi sprostać codzienności: problemom z dorastającą córką, chorobie matki i rozstaniu z wieloletnim partnerem, odtworzającym w jej filmie główną rolę. Jak w tym wszystkim wytrwać i nie zwariować? Jak odnaleźć sens, wewnętrzną siłę i radość?

Margherita is a renowned film director. Work on the set of her latest, complicated production, does not run too smoothly. Everything is additionally complicated by an American star in a cameo role, who barely copes with Italian dialogues, which annoys the crew. At the same time Margherita needs to deal with the challenges of everyday life: problems with her adolescent daughter, her mother's illness and the breakup with her long-time partner, who plays the leading role in her film. How can she cope and not go crazy? How can she find inner strength and joy?

NANNI MORETTI (1953) Włoski reżyser, scenarzysta, aktor i producent filmowy. W 1994 roku zdobył Europejską Nagrodę Filmową za film „Dziennik intymny”, a w 2001 roku na Festiwalu Filmowym w Cannes zdobył Złotą Palmę za film „Pokój syna”. W 2012 był przewodniczącym jury Festiwalu Filmowego w Cannes.

(1953, Bruneck) Italian film director, producer, screenwriter and actor. Palme d'Or winner in 2001, in 2012 he was the President of the Jury at the Cannes Film Festival.

SŁOŃCE W ZENICIE The high sun / Zvizdan
Francja / France 2015 123 min

REŻYSERIA / DIRECTOR: Dalibor Matanić

SCENARIUSZ / SCREENPLAY: Dalibor Matanić

ZDJĘCIA / CINEMATOGRAPHY: Marko Brdar

OBSADA / CAST: Tihana Lazovic, Goran Markovic, Nives Ivankovic

PRODUKCJA / PRODUCTION: Kinorama, Gustav Film, See film pro

Trzy różne historie miłosne, rozgrywające się w trzech kolejnych dekadach, w dwóch sąsiadujących bałkańskich wsiach obciążonych długą historią nienawiści na tle etnicznym: to jest film o niebezpieczeństwach i sile zakazanej miłości.

Three different love stories, set in three consecutive decades, in two neighbouring Balkan villages burdened with a long history of inter ethnic hatred: this is a film about the dangers and the enduring strength of forbidden love.

DALIBOR MATANIĆ (1975) Jest uznanym chorwackim scenarzystą i reżyserem. Jego najbardziej znany film fabularny „Miłe martwe dziewczyny” z 2002 r. zdobył Nagrodę Specjalną Jury na festiwalu w Soczi w 2003 r. Jego najnowsze dzieło „The High Sun” było pokazywane w ramach sekcji Un Certain Regard na Festiwalu Filmowym w Cannes w 2015 roku, gdzie zdobyło Nagrodę Jury.

(1975) Is an acclaimed Croatian screenwriter and film director. His best known film is the 2002 feature *Fine Dead Girls*, which won the Special Jury Prize at the 2003 Sochi film festival. His 2015 film *The High Sun* was screened in the Un Certain Regard section at the 2015 Cannes Film Festival where it won the Jury Prize.

SYN SZAWŁA Son of Saul / Saul fia
Węgry / Hungary 2015 107 min

REŻYSERIA / DIRECTOR: László Nemes

SCENARIUSZ / SCREENPLAY: László Nemes, Clara Royer

ZDJĘCIA / CINEMATOGRAPHY: Mátyás Erdély

OBSADA / CAST: Géza Röhrig, Levente Molnár, Urs Rechn, Sándor Zsótér

PRODUKCJA / PRODUCTION: Laokoon Filmgroup

Rok 1944, Auschwitz-Birkenau. 48 godzin z życia Szawła Ausländera, członka Sonderkommando, oddziału żydowskich więźniów zmuszonych asystować hitlerowcom przy wielkiej maszynie zagłady, na krótko przed wybuchem buntu. W rzeczywistości, której nie sposób pojąć, nie mając szans na przetrwanie, Szawel próbuje ocalić w sobie to, co zostało z człowieka, którym kiedyś był.

Auschwitz-Birkenau, 1944. 48 hours in the life of Saul Auslander, a member of the Sonderkommando – a unit made up of Jewish prisoners forced to assist the Nazis in the Holocaust machine – shortly before the outbreak of a rebellion. Submerged in a reality which is impossible to comprehend, with no chance of survival, Saul is trying to save in himself whatever is left of the man he once was.

LÁSZLÓ NEMES (1977, Budapeszt) W 1989 roku wyjechał z matką do Paryża. W stolicy Francji studiował historię, stosunki międzynarodowe oraz scenopisarstwo, a po ukończeniu tych kierunków pracował jako asystent reżysera na planie filmów krótko i pełnometrażowych zarówno we Francji, jak i na Węgrzech. Przez dwa lata był asystentem Béli Tarra – m.in. przy „Człowieku z Londynu” a jednocześnie studiował reżyserię filmową w Nowym Jorku.

(1977, Budapest) In 1989 he moved with his mother to Paris. In Paris he studied history, international relations and screenwriting. Following his graduation he worked as assistant director on both short and feature films in France and in Hungary. For two years, while he studied film direction in New York, he was Béla Tarr's assistant, e.g. on the set of *The Man from London*.

ŚPIEWAJĄCY OBRUSIK The Singing Napkin
Polska / Poland 2015 91 min

REŻYSERIA / DIRECTOR: Mariusz Grzegorzek

SCENARIUSZ / SCREENPLAY: Mariusz Grzegorzek

ZDJĘCIA / CINEMATOGRAPHY: Przemysław Brynkiewicz

OBSADA / CAST: Adrian Budakow, Mikołaj Chroboczek, Marta Herman, Sebastian Jasnoch

PRODUKCJA / PRODUCTION: Witold Franczak

Na „Śpiewający obrusik” składają się cztery niezależne nowele filmowe: czarno-biała opowieść o zagubieniu młodych ludzi, pozbawionych celu i radości życia, utopionych w marazmie blokowej rzeczywistości; neurotyczna podróż przez krainę emocjonalnego i fizycznego wyniszczenia spowodowanego ucieczką w narkotyki; wyrafinowana, choć zanurzona w popkulturze, poetycka adaptacja greckiej baśni. Źródłem wspólnej emocjonalnej temperatury filmowych historii jest nadzieja na przebudzenie i wiara w miłość, która pozwala przetrwać najbardziej drastyczne życiowe epizody.

The Singing Napkin consists of four independent short films: a black and white story about confused young people living in blocks of flats, whose lives are devoid of purpose and joy; a neurotic journey through emotional and physical destruction caused by drug addiction; a sophisticated, although immersed in pop culture, poetic adaptation of a Greek fable. The hope for an awakening and faith in love, which help survive the most dramatic episodes in life, are the source of a common emotional temperature of the stories.

MARIUSZ GRZEGORZEK Scenarzysta, reżyser filmowy i teatralny. W latach 1980–1984 studiował historię sztuki na UJ w Krakowie. Współpracuje z telewizją, reżyserując spektakle Teatru Telewizji. Pracuje również w łódzkim Teatrze im. Stefana Jaracza. Od 1989 r. jest wykładowcą w PWSFTviT w Łodzi, a w 2012 objął stanowisko rektora. Screenwriter, film and theater director. In 1980–1984 he studied art history at the Jagiellonian University in Krakow. He directs TV theatre productions for Polish Television. He also works at the Stefan Jaracz Theatre in Łódź. Since 1989, he has been a lecturer at the Łódź Film School where in 2012 he took over as rector.

VIOLET

Holandia, Belgia / Netherlands, Belgium 2014 82 min

REŻYSERIA / DIRECTOR: Bas Devos

SCENARIUSZ / SCREENPLAY: Bas Devos

ZDJĘCIA / CINEMATOGRAPHY: Nicolas Karakatsanis

OBSADA / CAST: César De Sutter, Raf Walschaerts,
Mira Helmer, Brent Minne

PRODUKCJA / PRODUCTION: Minds Meet

15-letni Jesse jest świadkiem śmiertelnego pobicia swojego przyjaciela Jonasa. Młodzi sprawcy uciekają a motyw zabójstwa pozostaje niewyjaśniony. Dla Jesse'ego zaczyna się nowy, bolesny rozdział. Musi zmierzyć się z nowymi emocjami. Nie umie rozmawiać o śmierci przyjaciela ani zapomnieć o tym co widział. Zastanawia się, dlaczego on sam przeżył. Jako jedyny świadek morderstwa musi odpowiedzieć na wiele pytań zadawanych przez rodzinę zmarłego i ich wspólnych przyjaciół z klubu BMX. Ale nie umie znaleźć słów. Ucieka w swój wewnętrzny świat, szukając zrozumienia i ulgi. Musi zmierzyć się z doświadczeniem, które przekracza granice jego wyobraźni.

15-year-old Jesse witnesses his friend Jonas being beaten to death. The young offenders flee, and their motive remains unclear. A new, unknown and painful chapter begins for Jesse who will now have to deal with emotions he has never felt before. He's not able to talk about his friend's death, he can't forget what he had seen. He asks himself why he survived. As the only witness of the murder he must answer a lot of questions – asked by the family of the deceased and their mutual friends from the BMX club. But he can't find the words. Instead, he escapes into his inner world, desperately seeking understanding and relief. He must face an experience that exceeds the limits of his imagination.

BAS DEVOS (1983, Belgia) „Violet” to jego debiut fabularny. Poprzez obraz i rozproszoną narrację Bas próbuje uchwycić momenty piękna, współczucia i pocieszenia. „Violet” porusza te tematy i konsekwentnie pokazuje osamotnienie młodego bohatera. Bas Devos jest też reżyserem sztuk teatralnych. Aktualnie pracuje nad kolejnym filmem fabularnym „Animal Language”.

(1983, Belgium) *Violet* is his first feature film. Through images and the distributed narrative he tries to capture a moment of beauty, compassion and consolation. *Violet* explores these topics, and consistently keeps track of the young protagonist's solitude. Bas Devos also directs plays. Currently he is working on his next feature film *Animal Language*.

O JEDNYM TAKIM, CO WYRUSZYŁ W ŚWIAT

One Who Set Forth: Wim Wenders' Early Years

Niemcy / Germany 2007 96 min

REŻYSERIA / DIRECTOR: Marcel Wehn

SCENARIUSZ / SCREENPLAY: Marcel Wehn

ZDJĘCIA / CINEMATOGRAPHY: Sarah Rotter

OBSADA / CAST: Wim Wenders, Donata Wenders, Bruno Ganz, Peter Handke, Robby Müller, Rüdiger Vogler, Lisa Kreuzer

PRODUKCJA / PRODUCTION: INDI Film GmbH, Filmakademie Baden-Württemberg, Südwestrundfunk (SWR)

Wczesne filmy Wima Wendersa są obecnie uważane za przełomowe osiągnięcia w kinie europejskim. „Alicja w miastach”, „Fałszywy ruch”, „Z biegiem czasu” stały się podwalinami niemieckiej nowej fali i ugruntowały reputację Wendersa jako reżysera. W „O jednym takim co wyruszył w świat” Marcel Wehn bada okoliczności, w których powstały te filmy. Wykorzystując osobiste wspomnienia i rzadkie prywatne nagrania dokumentuje pierwsze kroki Wendersa jako reżysera, poczynając od eksperymentów z pierwszą kamerą, poprzez odejście od kariery w medycynie na rzecz sztuki i filmu, po międzynarodowe uznanie dla jego trylogii kina drogi. W filmach tych podejmowane są tematy, które przewijają się przez całą późniejszą twórczość Wendersa: tożsamość narodowa, znaczenie osobistych relacji i powab bycia w podróży. „O jednym takim co wyruszył w świat” to niezwykle ciekawa opowieść o życiu i pracy niemieckiego reżysera.

The early films of Wim Wenders are now regarded as landmarks of European film. *Alice in the Cities*, *Wrong Move* and *Kings of the Road* became foundations of the German New Wave and cemented the reputation of their director. In *One Who Set Forth: Wim Wenders' Early Years* Marcel Wehn explores the background to these films. Through personal recollection and rare home movie footage, it documents the director's early life, from experiments with his first camera, via his deviation from a career in medicine in favour of art and film, through to international recognition for the Road Trilogy. Central to these were themes that became cornerstones of all his work: national identity, the importance of personal relationships and the allure of the road. With contributions from the director and the many collaborators who helped define his vision, *One Who Set Forth* is a compelling account of Wim Wenders' life and work.

MARCEL WEHN (1977, Karlsruhe, Niemcy) Po zdobyciu doświadczenia w produkcji filmowej w Berlinie i Hanowerze zaczął w 2000 roku studiować reżyserię na Filmakademie Baden-Württemberg, koncentrując się na tworzeniu filmów dokumentalnych. Następnie przerwał studia na rok i wyjechał do Włoch. „O jednym takim co wyruszył w świat” to jego film dyplomowy. Od 2007 roku pracuje jako niezależny filmowiec, zajmuje się też fotografią. Mieszka w Berlinie.

(1977, Karlsruhe, Germany) After gaining experience in film production in Berlin and Hannover, he started studying directing at the Filmakademie Baden-Württemberg in 2000, focusing on documentary filmmaking. Marcel Wehn interrupted his studies for a one year stay in Italy. *One who set forth – Wim Wenders' early years* is his graduation movie at the film school. Since 2007 Marcel Wehn has been working as a freelance filmmaker and works in the field of photography. He lives in Berlin.

WIM WENDERS (1945, Düsseldorf, Niemcy) Niemiecki reżyser, scenarzysta i producent. W młodości zafascynowany muzyką rockową i sztuką amerykańską, przeniósł te zainteresowania do niemal wszystkich późniejszych filmów. W 1966 r. rzucił studia medyczne i filozoficzne, a następnie wyjechał do Paryża, by studiować malarstwo; zetknięcie się ze zbiorami Filмотeki zaowocowało zainteresowaniem kinem i po powrocie do Niemiec rozpoczął naukę w szkole filmowej w Monachium. W 1974 roku reżyser założył własną firmę Wim Wenders Produktion. Obecnie wykłada gościnnie w Wyższej Szkole Sztuk Pięknych w Hamburgu. Wenders jest wybitnym przedstawicielem nowoczesnego kina niemieckiego. Jego filmy są nagradzane na wielu festiwalach filmowych, między innymi w Cannes, gdzie zdobył Złotą Palmę za „Paryż, Teksas” i „Niebo nad Berlinem”, czy na festiwalu w Wenecji, gdzie otrzymał Złotego Lwa za film „Stan rzeczy”. Dokumenty Wima Wendersa uzyskali dzięki współpracy z Instytutem Goethego w Warszawie oraz Fundacją Wima Wendersa.

(1945, Dusseldorf, Germany) German film director, screenwriter and producer. In his youth fascinated with rock music and American art. All of its interests are reflected in his later movies. In 1966 he dropped out of his medical and philosophy studies and moved to Paris to study painting. When he returned to Germany he began studying at the Munich film school. In 1974 he founded his own production company Wim Wenders Produktion. He is currently a lecturer at the School of Fine Arts in Hamburg. Wenders is an outstanding representative of modern German cinema. His films received numerous awards at film festivals. In Cannes he won the Palm d'Or for *Paris, Texas* and for *Wings of Desire*, while at the Venice Film Festival he won the Golden Lion for *The State of Things*. Wim Wenders's documentaries were made available thanks to the collaboration with Goethe-Institut in Warsaw and the Wim Wenders Foundation.

FILM NICKA / Lightning Over Water

Szwecja, RFN / Sweden, West Germany 1980 91 min

REŻYSERIA / DIRECTOR: Wim Wenders, Nicholas Ray

SCENARIUSZ / SCREENPLAY: Nicholas Ray, Wim Wenders

ZDJĘCIA / CINEMATOGRAPHY: Edward Lachman, Martin Schafer

OBSADA / CAST: Nicholas Ray, Wim Wenders, Edward Lachman, Ronee Blakley, Martin Schafer, Gerry Bamman, Stefan Czapksy

PRODUKCJA / PRODUCTION: Road Movies Filmproduktion, Viking Film, Wim Wenders Productions

Znakomity amerykański reżyser Nicolas Ray („Buntownik bez powodu”) zmagają się ze śmiertelną chorobą nowotworową. Ma świadomość, że niedługo umrze, nie chce jednak czekać na to beczynnienie. Postanawia nakręcić film o fikcyjnej historii umierającego malarza, który wyrusza do Chin z nadzieją na zdobycie uzdrawiającego lekarstwa. Wim Wenders, który w tym czasie kręci w Hollywood film „Hammett”, przyjeżdża do Nowego Jorku, aby pomóc umierającemu przyjacielowi w realizacji ostatniego marzenia.

Outstanding American director Nicolas Ray is struggling with cancer. He is aware that he will die soon, but doesn't want to wait idly for the end. He decides to make a film telling the fictional story of a dying painter who travels to China hoping to find a cure for his disease. Wim Wenders, who at that time is making the film *Hammett* in Hollywood, comes to New York to help his dying friend realize his last dream.

NIEBO NAD BERLINEM

Wings of Desire / Der Himmel über Berlin

Francja, RFN / France, West Germany 1987 128 min

REŻYSERIA / DIRECTOR: Wim Wenders

SCENARIUSZ / SCREENPLAY: Wim Wenders, Peter Handke, Richard Reitinger

ZDJĘCIA / CINEMATOGRAPHY: Henri Alekan

OBSADA / CAST: Bruno Ganz, Solveig Dommartin, Otto Sander, Peter Falk, Curt Bois, Hans Martin Stier

PRODUKCJA / PRODUCTION: Road Movies Filmproduktion, Argos Films, Westdeutscher Rundfunk, Wim Wenders Stiftung

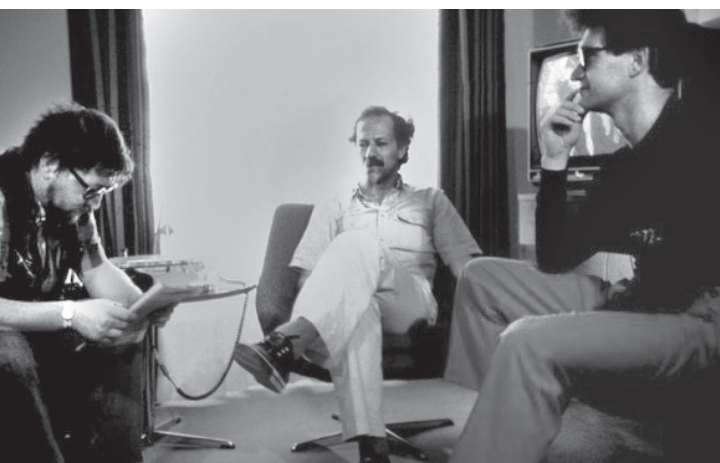
Dwa anioły wędrują po fascynującym i inspirującym mieście, jakim jest powojenny Berlin. Same są niewidzialne dla ludzi (oprócz dzieci), potrafią jednak nie tylko śledzić ich losy, ale też słyszeć ich myśli. Nieustająco niosą pomoc wszystkim samotnym, smutnym, zbłąkanym duszom. W końcu anioł Daniel spotyka cyrkową akrobatkę Marion i zakochuje się w niej do tego stopnia, że postanawia zrezygnować z nieśmiertelności i zostać zwykłym człowiekiem. Jego przewodnikiem po świecie śmiertelnych jest były anioł, a obecnie aktor filmowy Peter Falk...

Two angels roam the fascinating and inspiring city of post-war Berlin. Invisible to humans (apart from children), they not only can keep track of their lives, but also hear their thoughts. They constantly bring consolation to all the lonely, sad, wayward souls. Finally, angel Daniel meets a circus acrobat Marion and falls in love

with her. He decides to give up immortality and become an ordinary man. His guide in the world of mortals is a former angel, currently the actor Peter Falk...

POKÓJ 666 Room 666 / Chambre 666
Francja, RFN / France, West Germany 1982 45 min

REŻYSERIA / DIRECTOR: Wim Wenders
SCENARIUSZ / SCREENPLAY: Wim Wenders
ZDJĘCIA / CINEMATOGRAPHY: Agnes Godard
OBSADA / CAST: Steven Spielberg, Wim Wenders, Werner Herzog,
Jonathan Demme, Michelangelo Antonioni,
Susan Seidelman, Monte Hellman, Jean-Luc Godard
PRODUKCJA / PRODUCTION: Chris Sievernich Filmproduktion,
Film A2, Gray City, Wim Wenders Productions,
Wim Wenders Stiftung

Jest rok 1982, w Cannes rozpoczyna się Międzynarodowy Festiwal Filmowy, jedna z najważniejszych imprez kulturalnych roku. Wim Wenders tworzy tam ciekawy dokument. Zaprasza wielu znanych na całym świecie reżyserów do hotelowego pokoju. Tam, w samotności i skupieniu, każdy z reżyserów odpowiada na proste pytanie: „Jaka jest przyszłość kina?”

Cannes International Film Festival in 1982 – one of the most important cultural events of the year. Wim Wenders creates an interesting document there. He invites various world famous film directors to a hotel room. In solitude and concentration, each of the directors responds to a simple question: „What is the future of cinema?”

SÓL ZIEMI The Salt of the Earth / Le sel de la terre
Brazylia, Francja, Włochy / Brazil, France, Italy 2014 110 min

REŻYSERIA / DIRECTOR: Wim Wenders, Juliano Ribeiro Salgado
SCENARIUSZ / SCREENPLAY: Wim Wenders, David Rosier,
Juliano Riberio Salgado
ZDJĘCIA / CINEMATOGRAPHY: Juliano Riberio Salgado, Hugo Barbier
OBSADA / CAST: Wim Wenders, Juliano Riberio Salgado,
Sebastiao Salgado
PRODUKCJA / PRODUCTION: Decia Films, Amazonas Images,
Solares Fondazione dellearti

Przez ostatnie 40 lat fotograf Sebastiao Salgado podróżował po świecie podążając śladami ciągle zmieniającej się ludzkości. Był świadkiem takich wydarzeń w najnowszej historii jak: międzynarodowe konflikty, fale głodu i ruchy migracyjne. Tym razem fotograf wyrusza w stronę nieodkrytych terenów z dziką fauną i florą, a spektakularne krajobrazy są tłem dla wielkiego fotograficznego projektu stworzonego w hołdzie dla pięknej planety Ziemi.

For the last 40 years, the photographer Sebastião Salgado has been travelling through the continents, in the footsteps of an ever-changing humanity. He has witnessed some of the major events of our recent history; international conflicts, famine and mass migration. He is now embarking on the discovery of pristine territories, of wild fauna and flora, and of grandiose landscapes as part of a huge photographic project which is a tribute to the planet's beauty.

TOKYO-GA
USA, RFN / USA, West Germany 1985 92 min

REŻYSERIA / DIRECTOR: Wim Wenders
SCENARIUSZ / SCREENPLAY: Wim Wenders
ZDJĘCIA / CINEMATOGRAPHY: Edward Lachman
OBSADA / CAST: Werner Herzog, Chris Marker, Chishū Ryū
PRODUKCJA / PRODUCTION: Chris Sievernich Filmproduktion,
Gray City, Westdeutscher Rundfunk, Wim Wenders Productions

Film dokumentalny z 1985 roku, poświęcony postaci japońskiego reżysera, Yasujiro Ozu i poszukiwaniu jego śladów w Tokio 20 lat po śmierci. Zawiera m.in. rozmowy ze współpracownikami Ozu, aktorem Chishū Ryū i kamerzystą Yuharu Atsuta. Zdjęcia powstały w dwa tygodnie podczas odbywającego się w Tokio tygodnia kina niemieckiego w 1983. Do montażu „Tokio-Ga” Wenders powrócił 1985 roku. A documentary made by Wim Wenders in 1985. It is a tribute to the Japanese director Yasujiro Ozu. The documentary registers the search for the director's traces in Tokyo 20 years after his death. It includes conversations with Ozu's collaborators – the actor Chishū Ryū and cameraman Yuharu Atsuta. The film was shot for two weeks, during the German cinema week in Tokyo in 1983. Wenders returned to *Tokyo-Ga* two years later, in 1985.

NASTASSJA KINSKI (1959, Berlin Zachodni). Jako trzynastolatka zagrała niemą żonglerkę żyjącą ze starszym mężczyzną w filmie Wima Wendersa „Fałszywy ruch”. Pracowała dla berlińskiej telewizji, zdobywając kilka niemieckich nagród filmowych. W r. 1976 rzuciła szkołę i rozpoczęła karierę modelki. Poznała wówczas Romana Polańskiego, dzięki któremu na Szeszalach pozowała do zdjęć, które później ukazały się we francuskim magazynie Vouge. W 1979 r. zagrała główną rolę w filmie Polańskiego „Tess”, która jest uważana za największe osiągnięcie w jej karierze aktorskiej, co potwierdza nagroda Złotego Globu dla najlepszej aktorki. W 1983 roku w roli Loretty wystąpiła u boku Gerarda Depardieu we francuskim filmie „Księżyc w rynsztoku” Jean-Jacquesa Beineixa. Rok później pojawiła się w filmie Tony’ego Richardсона pt. „Hotel New Hampshire”. W tym samym czasie ponownie spotkała się z reżyserem Wimem Wendersem podczas zdjęć do filmu „Paryż, Texas” (1984). Zagrała też tytułową bohaterkę w „Kochankach Marii” Andrieja Konczalowskiego, za którą otrzymała nagrodę David di Donatello dla najlepszej aktorki. Na początku lat 90. grywała u europejskich reżyserów, Jerzego Skolimowskiego czy braci Taviani. Ukoronowaniem tego okresu jest rola Raphaeli w filmie Wima Wendersa „Tak daleko, tak blisko” (1993).

(1959, West Berlin) As a 13-year-old she played a mute teenage juggler living with an older man in Wim Wenders's *The Wrong Move*. She also worked for Berlin TV stations, and won several German film awards. In 1976 she left school and began her modeling career. In 1979, she starred in Roman Polanski's film *Tess*. The role of Tess Durbeyfield is considered to be her greatest acting achievement. It won her a Golden Globe Award for Best Actress. In 1983 Kinski in the role of Loretta starred opposite Gerard Depardieu in the French film *The Moon in the Gutter* by Jean-Jacques Beineix. A year later she appeared in Tony Richardson's film *The Hotel New Hampshire*. At the same time, the actress reunited with director Wim Wenders while shooting the film *Paris, Texas* (1984). She also played the title character in Andrei Konchalovsky's *Maria's Lovers*, for which she won the David di Donatello Award for Best Actress. In the early 1990s she starred in films by European directors, such as Jerzy Skolimowski or the Taviani brothers. Her crowning achievement during that period was the role of Raphaela in Wim Wenders's *Faraway, So Close!* (1993).

FAŁSZYWY RUCH *The Wrong Move / Falsche Bewegung*
RFN / West Germany 1975 103 min

REŻYSERIA / DIRECTOR: Wim Wenders
SCENARIUSZ / SCREENPLAY: Peter Handke
ZDJĘCIA / CINEMATOGRAPHY: Robby Müller

OBSADA / CAST: Nastassja Kinski, Rüdiger Vogler,
Hans Christian Blech, Peter Kern, Hanna Schygulla
PRODUKCJA / PRODUCTION: Albatros Produktion, Solaris Film,
Westdeutscher Rundfunk, Wim Wenders Stiftung

Luźna ekranizacja „Lat nauki Wilhelma Meistra” Goethego, z akcją przeniesioną w realia współczesnych Niemiec. Sześć dni z życia Wilhelma, wyobcowanego i niezbyt utalentowanego młodego mężczyzny z artystycznymi aspiracjami, który postanawia zostać pisarzem. W tym celu udaje się w podróż do Bonn. W drodze poznaje starego mistrza olimpijskiego, nastolatkę - akrobatkę i młodą aktorkę. Razem kontynuują podróż, próbując pozbyć się dojmującego uczucia samotności. Loose adaptation of Goethe's *Wilhelm Meister's Apprenticeship*, set in the reality of modern Germany. Six days in the life of William, an alienated and not very talented young man with artistic aspirations who decides to become a writer. For this purpose he embarks on a journey to Bonn. On the way he meets an old Olympic champion, a teenage acrobat and a young actress. They continue their journey together, trying to overcome the acute feeling of loneliness.

PARYŻ, TEKSAS / Paris, Texas
Francja, Wielka Brytania, RFN /
France, Great Britain, West Germany 1984 127 min

REŻYSERIA / DIRECTOR: Wim Wenders
SCENARIUSZ / SCREENPLAY: Sam Shepard, L.M. Kit Carson
ZDJĘCIA / CINEMATOGRAPHY: Robby Müller
OBSADA / CAST: Nastassja Kinski, Harry Dean Stanton,
Dean Stockwell, Socorro Valdez, Bernhard Vicki,
John Lurie, Sam Berry
PRODUKCJA / PRODUCTION: Road Movies Filmproduktion,
Argos Films, Wim Wenders Stiftung

Na teksańskiej pustyni, niedaleko granicy z Meksykiem, pojawia się samotny mężczyzna. Nielegalnie przekroczył granicę i od wielu dni błąka się po okolicy. Kiedy wreszcie dociera do pierwszego amerykańskiego miasteczka, mdleje z wyczerpania. Okazuje się, że mężczyzna ma amnezję, nie wie, kim jest ani skąd przyszedł. Dzięki informacjom w odnalezionych przy nim dokumentach lekarze docierają do mieszkającego w Los Angeles Walta. Ten ze zdumieniem rozpoznaje w pacjencie swojego starszego brata, Trávisa, który cztery lata wcześniej porzucił żonę i synka i wszelki śluch po nim zaginął.

On the Texan desert, near the border with Mexico, a lone man appears. He crossed the border illegally, and has been wandering the area for many days. When he finally reaches the first American town he faints from exhaustion. It turns out that he has amnesia, doesn't know who he is or where he came from. Using information from the documents the man carries the doctors reach Walt who lives in Los Angeles. To his amazement he recognizes in the patient his older brother, Travis, who left his wife and son and vanished into thin air four years ago.

TAK DALEKO, TAK BLISKO

Faraway, So close / In weiter Ferne, so nah!

Niemcy / Germany 1993 144 min

REŻYSERIA / DIRECTOR: Wim Wenders

SCENARIUSZ / SCREENPLAY: Richard Reitinger, Ulrich Zieger, Wim Wenders

ZDJĘCIA / CINEMATOGRAPHY: Jürgen Jürges

OBSADA / CAST: Nastassja Kinski, Willem Dafoe, Bruno Ganz, Rüdiger Vogler, Otto Sander, Andrzej Pieczyński, Lajos Kovács, Horst Buchholz

PRODUKCJA / PRODUCTION: Bioskop Film, Road Movies Filmproduktion

„Tak daleko, tak blisko” to sequel filmu Wima Wendersa „Niebo nad Berlinem” z roku 1987. Aktorzy Otto Sander i Bruno Ganz znów występują w rolach aniołów, które krążą po niemieckich ulicach, obserwując i uczestnicząc w życiu zwykłych ludzi. W obsadzie znajdują się też takie gwiazdy jak Nastassja Kinski, Horst Buchholz czy Willem Dafoe, a w rolach epizodycznych występują Peter Falk i Michaił Gorbaczow. Film zdobył Nagrodę Jury i był nominowany do Złotej Palmy podczas festiwalu w Cannes w 1993 roku.

Faraway, So Close! is a sequel to Wim Wenders's 1987 film *Wings of Desire*. Actors Otto Sander and Bruno Ganz reprise their roles as angels visiting the Earth. The film's cast includes also such stars as Nastassja Kinski, Horst Buchholz or Willem Dafoe, with cameo appearances by Peter Falk and Mikhail Gorbachev. It won the Grand Prix du Jury and was nominated for the Palme d'Or at the 1993 Cannes Film Festival.

SKRZYWDZENI I PONIŻENI

Humiliated and Insulted / Unizhennyye i oskorblyonnye

Szwajcaria, Włochy, ZSSR /

Switzerland, Italy, Soviet Union 1991 106 min

REŻYSERIA / DIRECTOR: Andrei Eshpay

SCENARIUSZ / SCREENPLAY: Aleksandr Volodin

ZDJĘCIA / CINEMATOGRAPHY: Aleksandr Kazarenskov

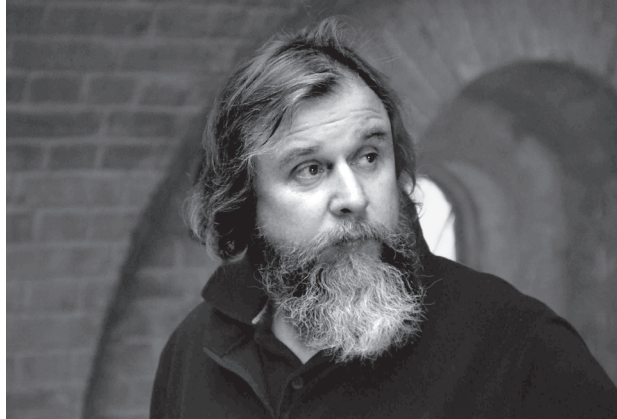
OBSADA / CAST: Nastassja Kinski, Nikita Michalkow, Aleksandr Abdulov, Viktor Rakov, Heinz-Josef Braun, Anastasiya Vyazemskaya

PRODUKCJA / PRODUCTION: Globus, Gorky Film Studios, Layla Films

Powstała w koprodukcji rosyjsko-szwajcarskiej ekranizacja powieści Dostojewskiego. Obok takich sław rosyjskiego ekranu jak Nikita Michalkow i Aleksandr Abdulov wystąpiła Nastassja Kinski. Jest to na swój sposób powieść autobiograficzna. Przedstawia, w zawołowanej formie, okoliczności powstania „Biednych ludzi” (debiutu Dostojewskiego), zachwyty krytyków, a następnie wrogie przyjęcie kolejnych utworów, perypetie z eksploatującymi pisarza wydawcami. Narrator ma wiele cech osobowych samego Dostojewskiego, Nelly cierpi na padaczkę, na którą chorował również autor „Białych nocy”. Tekst jest inkrustowany ulubionymi powiedzeniami Dostojewskiego.

Russian-Swiss co-production based on Dostoevsky's novel, shot in the USSR (1990). It stars Nastassja Kinski alongside such celebrities of the Russian screen as Nikita Michalkow and Aleksandr Abdulov. In a way, *Humiliated and Insulted* is also an autobiographical novel. It presents, in veiled form, the circumstances in which Dostoevsky's debut *Poor Folk*, was created, the delighted reaction of the critics and then the hostile reception of the subsequent works, trials and tribulations with the publishers, who exploited the writer. The narrator has some of Dostoevsky's personal characteristics and Nelly suffers from epilepsy, like the author of *White Nights*.

ANDREY ESHPAI (1956, Moskwa, Rosja) rosyjski reżyser, scenarzysta i producent pochodzenia maryjskiego. Jest synem kompozytora Andrieja Jakowlewicza Eszpaja i wnukiem kompozytora Jakowa Andrejewicza. W latach 1975-76 studiował na Moskiewskim Państwowym Uniwersytecie Kultury i Sztuki, a w 1980 roku skończył Wszechrosyjski Państwowy Uniwersytet Kinematografii im. S.A. Gierasimowa. Jego film „Ellipsis” („Mnogotochie”) z 2006 roku, nominowany do Złotego Leoparda na MFF w Locarno, został na tym festiwalu wyróżniony nagrodą specjalną Jury Młodych oraz Międzynarodowej Konfederacji Kin Studyjnych.

(1956, Moscow, Russia) is a Russian film director, screenwriter and producer of Mari descent. He is the son of the composer Andrei Yakovlevich Eshpai, and the grandson of the composer Yakov Andreyevich Eshpai. He studied at the Moscow State Institute of Culture in 1975-76 and graduated from the Gerasimov Institute of Cinematography in 1980. In 2006 his film *Ellipsis* (*Mnogotochie*), nominated for the Golden Leopard at the Locarno International Film Festival won the Youth Jury and the International Confederation of Art Cinemas special mentions at the festival.

TESS

Francja, Wielka Brytania / France, Great Britain 1979 186 min

REŻYSERIA / DIRECTOR: Roman Polański

SCENARIUSZ / SCREENPLAY: Roman Polański, John Brownjohn, Gerard Brach

ZDJĘCIA / CINEMATOGRAPHY: Ghislain Cloquet, Geoffrey Unsworth

OBSADA / CAST: Nastasja Kinski, Peter Firth, Leigh Lawson Patsy Rowlands, John Collin, Tom Chadbon, Tony Church

PRODUKCJA / PRODUCTION: Renn Productions, Timothy Burrill Productions, Societe Francaise de Production

Adaptacja wiktoriańskiej powieści Thomasa Hardy'ego to wzruszająca, ale i gorzka opowieść o losie młodej, niezamożnej dziewczyny, która staje się ofiarą bezwzględnych norm społecznych. By przekonać się, czy są spokrewnieni z bogatą rodziną d'Urberville'ów, rodzice pięknej Tess wysyłają ją do nich do pracy. Z pozoru błahe wydarzenie wywołuje lawinę nieszczęść i tragedii.

Tess is Roman Polanski's adaptation of Thomas Hardy's Victorian novel. It's a touching and bitter story about the tragic fate of a young, impoverished girl who becomes a victim of ruthless social norms. To find out whether they are related to the rich D'Urberville family, Tess's parents send her to seek employment at the D'Urberville manor house. This seemingly trivial event gives rise to a host of misfortunes and tragedies which will mark the woman, considerably complicating her life.

ROMAN POLAŃSKI (1933, Paryż) Jest najbardziej znanym reżyserem polskiego pochodzenia na świecie. Swoją sławę zawdzięcza nie tylko filmom, ale również życiu, które obfitowało wydarzenia dramatyczne i skandalizujące. Jest absolwentem Łódzkiej Szkoły Filmowej (1959). W 1962 r. wyreżyserował swój pierwszy głośny film „Nóż w wodzie”. Wzbudził on zainteresowanie nie tylko w kraju, ale i na świecie, co spowodowało, że Polański postanowił spróbować szczęścia poza Polską. W 1965 r. w Anglii powstał „Wstręt”, a trzy lata później Polański zadebiutował w USA obrazem „Dziecko Rosemary”. Film stał się przebojem, a „Chinatown” z 1974 r. potwierdził pozycję artysty jako wybitnego reżysera. Po oskarżeniu o gwałt i ucieczce ze Stanów swój kolejny obraz „Tess” Polański zrealizował we Francji. Przyniósł mu on Cesara i nominację do Oscara za reżyserię. Artysta grywa również w filmach. Jego ostatnie obrazy to „Pianista”, za którego otrzymał Złotą Palmę i Oscara, „Autor widmo”, „Rzeź” czy „Wenus w Futrze”.

(1933, Paris) He is the most famous director of Polish descent. He owes his fame to not only to his films, but also to a life full of dramatic and scandalous events. He is a graduate of the Łódź Film School. In 1962 he directed his first famous film *Knife in the Water*. It captured the interest of audiences not only in Poland, so Polański decided to try his luck abroad. In 1965 in England he created *Repulsion* and three years later he made his debut in the US with the movie *Rosemary's Baby*. The film became a hit and the next picture *Chinatown* confirmed Polański's position as an outstanding director. After the accusation of rape and his escape from the United States Polański completed his next picture *Tess* in France. It brought him a Cesar and an Oscar nomination for directing. Polański also plays in movies. His latest successful pictures include *The Pianist*, for which he received a Palme d'Or and an Oscar, *The Ghost Writer*, *Carnage* or *Venus in Fur*.

PASOLINI

Włochy / Italy 2014 84 min

REŻYSERIA / DIRECTOR: Abel Ferrara

SCENARIUSZ / SCREENPLAY: Maurizio Braucci, Abel Ferrara

ZDJĘCIA / CINEMATOGRAPHY: Stefano Falivene

OBSADA / CAST: Willem Dafoe, Riccardo Scamarcio, Ninetto Davoli

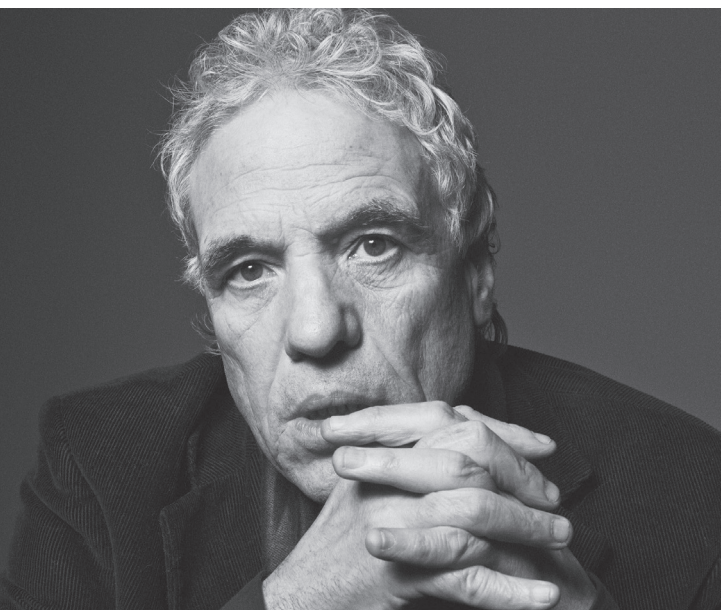
PRODUKCJA / PRODUCTION: Capricci Films,

Urania Pictures S.r.l., Tarantula

Niezwykłe spojrzenie na ostatnie dni życia legendarnego włoskiego filmowca Piera Paola Pasoliniego w 1975 roku. Pomysł Abela Ferrary by zrealizować film o Pasolinim sięga roku 1990. Nie jest to tradycyjna biografia, a raczej opis stanu umysłu Pasoliniego przed jego tragiczną śmiercią. Willem Dafoe gra reżysera w wieku 50 lat, w momencie ukończenia zdjęć do ostatniego filmu „Salò, czyli 120 dni Sodomy”, którym Pasolini zszokował krytyków i widzów.

An unusual look at the last days of legendary Italian filmmaker Pier Paolo Pasolini in 1975. According to film director Abel Ferrara, his plans to make a film about Pasolini go back as far as the 1990s. From the very beginning the project was not meant to be a traditional biopic. It is rather a description of Pasolini's state of mind before his tragic death. Willem Dafoe plays Pier Paolo Pasolini in his fifties, when he had just finished shooting his latest film *Salò, or the 120 Days of Sodom*, which has shocked both critics and the audiences.

PRZEGLĄD FILMÓW PIERA PAOLA PASOLINIEGO / TRIBUTE TO PIER PAOLO PASOLINI

ABEL FERRARA (Urodził się w Bronksie) Zaczął robić amatorskie filmy na Super 8 jako nastolatek, zanim zadebiutował brutalnymi filmami exploitation, takimi jak „Driller Killer” i „Ms.45”. Dobre recenzje tego ostatniego pomogły mu zbudować reputację, co zaowocowało większymi budżetami i możliwością współpracy ze znanymi aktorami (Christopher Walken, Harvey Keitel). Mimo to reżyser wciąż lubi wychodzić z kamerą na najniebezpieczniejsze ulice Nowego Jorku, co widać w bardzo niskobudżetowym, wysoce kontrowersyjnym „Złym poruczniku”.

(Born in the Bronx) Ferrara started making amateur films on Super 8 in his teens before making his debut with violent exploitation films such as *Driller Killer* and *Ms.45*. Good reviews for the latter helped create his cult reputation, leading to larger budgets, studio funding and big name actors (Christopher Walken, Harvey Keitel), but he still enjoys taking his camera out onto the meanest streets of New York, as the ultra-cheap, highly controversial *Bad Lieutenant* demonstrates.

PIER PAOLO PASOLINI (1922, Bolonia – 1975, Rzym) Niekwestionowana ikona kina włoskiego i symbol radykalnej kontestacji. Zwykły mawiać, że „śmierć nie tkwi w niemożności dalszej komunikacji – następuje wtedy, gdy nie jest się już rozumianym”. Trzymając się znaczenia tych słów można by śmiało powiedzieć, że autor „Dekameronu” pozostaje wciąż „żywy”, a jego twórczość jeszcze dziś uwodzi kolejne pokolenia widzów stając się przedmiotem rozlicznych badań i filozoficznych analiz. Reżyser rozpoczął karierę w 1961 roku za sprawą „Włóczykija” („Accatone”), w którym przeniósł na ekran wszystkie najważniejsze motywy ze swoich wczesnych dzieł literackich. Ale przede wszystkim pokazał tę niechcianą, „brzydką i proletariacką” twarz Rzymu, o której w dobie słodkich szaleństw boomeru ekonomicznego włoska polityka chciała zapomnieć. Warto podkreślić fakt, że Pasolini nie zajmował się wyłącznie kinem, malarstwem czy też literaturą. Wszystkie jego dzieła rozmieszczone są na różnych polach naukowej refleksji, od językoznawstwa, po kulturoznawstwo czy medioznawstwo i współtworzą filozoficzną platformę, która stała się ideologiczną wykładnią dekady buntu i kontestacji na Półwyspie Apenińskim. Twórca „Dekameronu” był jednocześnie świętym i grzesznikiem, profetą i krytykiem kultury, która powoli, lecz skutecznie, zaczynała zmieniać swoje imię na „konsumpcja”. Z tym Pasolini nie chciał się pogodzić i w tym widział olbrzymie zagrożenie dla dziedzictwa kulturowego Włoch. Piękna i prawdy nie dostrzegając w centrum i „dolce vita” rodem z filmów Felliniego, tylko na marginesach, peryferiach. Po czterdziestu latach od tragicznej i niewyjaśnionej śmierci reżysera „Chlewu” poświęcamy jego osobie symboliczną retrospektywę najważniejszych dzieł, a przede wszystkim prezentację mniej znanych materiałów pochodzących z włoskich archiwów.

(1922, Bologna – 1975, Rome) He is the indisputable icon of Italian cinema and a symbol of radical contestation. He used to say that “death is not connected with the inability to communicate further, it ensues when one is not understood anymore.” Taking these words into consideration we can say that the director is still alive today and his works attract successive generations of viewers, becoming the subject of research and various film theory analyses. The director debuted in 1961 with the film *Accatone*, in which he brought to the screen all of the most important motifs from his earlier literary works. But most of all he wanted to show the unwanted, “dirty and proletarian” face of Rome, which in the sweet times of the economic boom wanted to be forgotten by Italian politics. It's important to stress that Pasolini was not only a director – he also painted and created literature. All

of his works are placed across different fields of scholarly reflection, from linguistics to cultural and media studies, and jointly create a philosophical platform which became an ideological interpretation of the decade of defiance and contestation in Italy. The creator of *The Decameron* was at the same time a saint and a sinner, a prophet and a critic of culture, which slowly but effectively was starting to change its name to "consumption." Pasolini couldn't accept that and saw in it a great threat to Italy's cultural heritage. He didn't see beauty and truth in the center and in the "dolce vita" pictured in Fellini's films, but rather on the sidelines and the outskirts. Forty years after the director's unexplained death we devote to him a symbolic retrospective of his most important works, but most of all a presentation of the less well known materials from Italian archives

12 GRUDNIA 1972 12 Dicembre 1972

Włochy / Italy 1972 50 min

REŻYSERIA / DIRECTOR: Pier Paolo Pasolini, kolektyw Lotta Continua

SCENARIUSZ / SCREENPLAY: Pier Paolo Pasolini, Goffredo Fofi

ZDJĘCIA / CINEMATOGRAPHY: Sebastiano Celeste, Enzo Tosi,
Giuseppe Pinori

OBSADA / CAST: Edoardo di Giovanni, Lucia Pinelli, Marcello Gentili,
Rosa Malacarne, Augusto Ludovichetti

PRODUKCJA / PRODUCTION: Giovanni Bonfanti

W 2005 roku Kinoteka w Bolonii odrestaurowała w ramach cyklu „odnalezionego kina” nakręcony we współpracy z kolektywem Lotta Continua dokument Pasoliniego o tragicznym wydarzeniu jakim był zamach na Piazza Fontana (1969) i symboliczna już śmierć „przypadkowego anarchisty” Giuseppe Pinello. Sam Pasolini określił zamach rozpoczynający „dekadę ołowiu” następującymi słowami: „to był moment, w którym niemalże utraciliśmy demokrację we Włoszech”. Dokument staje się podróżą, rodzajem śledztwa, mającego na celu ukazanie załamania systemu politycznego w Włoszech na początku lat 70. Przez długi czas nie przypisywano Pasolinemu pełnego autorstwa, jednakże nagrania odnalezione przez Roberto Chiesę dowodzą, że nie tylko pomysł należał do twórcy „Teorematu”, ale też selekcja i obróbka materiałów na wzór „Zgromadzenia miłosnego”. Odrestaurowana wersja ma ok. 50 minut, oryginalna natomiast liczyła prawie dwie godziny.

In 2005, as part of the „Found Cinema” series, the Cinemateque in Bologna restored a documentary made by Pasolini in collaboration with the collective Lotta Continua. The documentary centers on the tragic event which was

the attack on the Piazza Fontana (1969) and the death of the „accidental anarchist” Giuseppe Pinelli. Pasolini himself described the assassination which initiated „the decade of lead” with the following words: „at that time we almost lost democracy in Italy”. The document is a journey, a kind of investigation, the goal of which is to show the breakdown of the political system in Italy in the early 1970s. For a long time Pasolini wasn't attributed full authorship, but recordings found by Roberto Chiesa prove that it was not only his idea but he also handled the selection and the processing of materials. The restored version is approx. 50 minutes, whereas the original is almost two hours long.

NOTATKI DO ORESTEI AFRYKAŃSKIEJ

Notes Towards an African Orestes / Appunti per un'Orestiade Africana

Włochy / Italy 1970 65 min

REŻYSERIA / DIRECTOR: Pier Paolo Pasolini

SCENARIUSZ / SCREENPLAY: Pier Paolo Pasolini

ZDJĘCIA / CINEMATOGRAPHY: Giorgio Pelloni

OBSADA / CAST: Gato Barbieri, Marcello Melis, Yvonne Muray,
Archie Savage

PRODUKCJA / PRODUCTION: Gian Vittorio Baldi

Dokument wyreżyserowany przez Pasoliniego w 1970 roku stanowi odpowiednik współczesnego „making of” będącego dodatkiem do filmów. Nie była to nowość w jego praktyce reżyserskiej, przed realizacją „Ewangelii według Mateusza” (1963) powstała montażówka ze zdjęć w Palestynie. Reżyser zebrał dokumentację z Afryki do filmu, którego nie udało mu się później zrealizować. Pasolini przechodził w tym okresie fascynację greckimi tragediami. Na swoim koncie miał już „Króla Edypa” (1967) oraz „Medeę” (1969). „Notatki do Orestei Afrykańskiej” pozostają jednym z najważniejszych przykładów dokumentów etnograficznych we włoskim kinie i generalnie dokumentów na temat Afryki. Film ten można potraktować jako przykład prywatnego eseju Pasoliniego, dziennika z podróży pisanego poezją obrazów.

The documentary directed by Pasolini in 1970 is the equivalent of the modern „making of”, normally seen as a supplement to the main movie. It wasn't his first attempt at directing such a film – before making *The Gospel According to St. Matthew* (1963) he created a collage from images shot in Palestine. The director collected materials from Africa for a film which he finally wasn't able to make. At that time Pasolini was fascinated with Greek tragedies – he had already made *Oedipus Rex* (1967) and *Medea* (1969). *Notes Towards an African Orestes* remains one of the most important examples of ethnographic documentaries in Italian cinema and documentaries about Africa in general. This film is also a sort of a personal essay, Pasolini's travel diary written with poetic images.

SALÒ, CZYLI 120 DNI SODOMY

Salò, or the 120 Days of Sodom / Salò o le 120 giornate di Sodoma
Włochy / Italy 1970 116 min

REŻYSERIA / DIRECTOR: Pier Paolo Pasolini

SCENARIUSZ / SCREENPLAY: Pier Paolo Pasolini

ZDJĘCIA / CINEMATOGRAPHY: Tonino DelliColli

OBSADA / CAST: Paolo Bonacelli, Giorgio Cataldi,
Uberto Paolo Quintavalle, Aldo Valletti, Caterina Boratto,
Elsa De Giorgi, Hélène Surgère

PRODUKCJA / PRODUCTION: Alberto Grimaldi,
PEA/Les Productions Artistes Associés

„Salò, czyli 120 dni Sodomy”, ostatnie dzieło zrealizowane przez Pasoliniego do dziś uznawane jest za jedno z najbardziej skandalizujących doświadczeń filmowych w historii kina. Luźna, alegoryczna adaptacja dzieła Markiza de Sade’a odbierana jest jako traktat o zbrodniach i patologiach władzy żerującej na niewiedzy swoich ofiar. Nad ostatnim filmem Pasoliniego ciąży też fatum jego tragicznej śmierci. „Salò” traktuje się również jako rodzaj poetyckiego testamentu. Reżyser w sposób chłodny i pozbawiony wszelkiej retoryki dokumentuje sytuacje moralnie niedopuszczalne, wyjęte z charakterystycznej narracji de Sade’a. Łączy wywrotową amoralność z historią Włoch i sławną Republiką Salò.

Pasolini's last work, *Salò or the 120 days of Sodom*, is still considered to be one of the most scandalous films in the history of cinema. It's a loose, allegorical adaptation of Marquis de Sade's novel. It is seen as a treatise on pathologies of power which prey on the ignorance of the victims. Pasolini's tragic death casts a shadow over the film – *Salò* is also treated as a kind of a poetic last will. In a cool and devoid of rhetoric way the director documents morally unacceptable situations taken out of de Sade's characteristic narrative. The film combines subversive amorality with the notorious history of Italy and the Republic of Salò.

WŚCIEKŁOŚĆ PASOLINIEGO

Rage / La rabbia di Pasolini

Włochy / Italy 2008 83 min

REŻYSERIA / DIRECTOR: Pier Paolo Pasolini

RENOWACJA / RENOVATION: Giuseppe Bertolucci

SCENARIUSZ / SCREENPLAY: Pier Paolo Pasolini

ZDJĘCIA / CINEMATOGRAPHY: materiały archiwalne / archival footage

OBSADA / CAST: Giorgio Bassani, Renato Guttuso,

Giuseppe Bertolucci, Vittorio Magrelli, Pier Paolo Pasolini

PRODUKCJA / PRODUCTION: Giuseppe Bertolucci

Giuseppe Bertolucci bierze na warsztat nowofalową „Wściekłość” z 1963 roku i rekonstruuje część wyreżyserowaną przez Pasoliniego. Oryginalną wersję synergicznie współtworzyły przeciwstawne z punktu widzenia ideologii spojrzenia Pasoliniego i Giovannina Guareschiego, twórcy kultowej serii o Don Camillo (w wersji kinowej odgrywanego przez słynnego komika Fernandela). „Wściekłość” jest przykładem filmowego kolażu utkanego z materiałów audio-wizualnych epoki, stając się niejako jej świadectwem i zarazem artystycznym testamentem. Twórcy, nie ukrywając swoich ideologicznych predylekcji, próbują w sposób dość poetycki odpowiedzieć na pytanie „skąd biorą się wszelkie nieszczęścia, co jest źródłem gniewu i niezadowolenia”. Pasolini dotyka w swojej części kwestii rewolucji węgierskiej, kubańskiej. Mówi o dekolonizacji i walce klas. Przywołując tragiczną śmierć Marilyn Monroe udowadnia również śmierć piękna. Reżyser opłakuje utratę kultury ludowej, rolniczej, opartej na prostych wartościach, osadzonej blisko tradycji i dosłownie „ziemi”. Krytykuje boom ekonomiczny i uprzemysłowienie jako jedyną, „słuszną” możliwość rozwoju kraju, który dusi się nieustannie w swoim konserwatyźmie. Pasolini znów okazuje się tym, który przewiduje nadchodzącą dehumanizację i kulturową katastrofę.

Giuseppe Bertolucci reconstructs a part of the new wave film *Rage* from 1963 directed by Pier Paolo Pasolini. It is an example of a film collage woven from audiovisual materials of the time, becoming its testimony and also an artistic testament. The creators, not concealing their ideological predilections, try in a rather poetic way to answer the question „where do all the disasters, which are a source of anger and discontent, come from”. Pasolini touches in his part the problematic issue of the Hungarian and Cuban Revolution. The director of *Mamma Roma* talks about decolonization and class struggle. Recalling the tragic death of Marilyn Monroe he also proclaims the death of beauty in a general sense. The director also mourns the loss of folk culture, based on simple values, close to tradition and literally the earth. He criticizes the economic boom and industrialization as the only „right” path of development for a country that incessantly suffocates under its own conservatism. Pasolini once again turns out to be a prophet who signals the upcoming dehumanization and cultural disaster.

ZGROMADZENIE MIŁOSNE

Love Meetings / Comizi d'amore

Włochy / Italy 1965 90 min

REŻYSERIA / DIRECTOR: Pier Paolo Pasolini

SCENARIUSZ / SCREENPLAY: Pier Paolo Pasolini

ZDJĘCIA / CINEMATOGRAPHY: Mario Bernardo, Tonino Delli Colli

OBSADA / CAST: Pier Paolo Pasolini, Lello Bersani,

Alberto Moravia, Oriana Fallaci, Cesare Musatti,

Peppino di Capri

PRODUKCJA / PRODUCTION: Alfredo Bini

Początek lat 60. Włochy przeżywają apogeum boomu ekonomicznego w błogiej nieświadomości „słodkiego życia” i „słodkiego nic nie robienia”. Pasolini chce wiedzieć, co Włosi myślą o miłości, seksualności, konwenansach, tradycjach. Jak kulturowo i moralnie zmieniła się panorama Włoch wraz z gospodarczą odnową? Skandalizujący reżyser wychodzi przed kamerę z mikrofonem w rękę i rozmawia z kim popadnie o czym popadnie, o utracie dziewictwa, ślubie, rozwodzie, a nawet o usługach prostytutek. Ignorancja atakuje, a Pasolini świetnie się bawi. W „Zgromadzeniu miłosnym” wypowiadają się również przyjaciele twórcy, tacy myśliciele jak Alberto Moravia, Cesare Musatti czy znana ze swoich wywiadów dziennikarka Oriana Fallaci.

The beginning of the 1960s: Italy is experiencing the height of its economic boom in blissful ignorance. Pasolini wants to know what Italians think about love, sexuality, convenances, traditions. How has the panorama of Italy changed culturally and morally with the onset of economic revival? The scandalous director appears before the camera with a microphone in hand and talks to everybody about everything – the loss of virginity, marriage, divorce and even the services of prostitutes. Ignorance attacks, and Pasolini is having a blast. In *Love Meetings* we can also see some of the director's friends, great and important thinkers such as Alberto Moravia, Cesare Musatti or the well known journalist Oriana Fallaci.

DROGA NA PÓŁNOC Road North / Tie Pohjoiseen

Finlandia / Finland 2012 110 min

REŻYSERIA / DIRECTOR: Mika Kaurismäki

SCENARIUSZ / SCREENPLAY: Mika Kaurismäki, Sami Keski-Vähälä

ZDJĘCIA / CINEMATOGRAPHY: Jari Mutikainen

OBSADA / CAST: Vesa-Matti Loiri, Samuli Edelmann

PRODUKCJA / PRODUCTION: Marianna Films

Timo jest czterdziestoletnim pianistą, którego właśnie zostawiła żona. Leo to stary, schorowany mężczyzna, który nie widział swojego syna od 30 lat. Ich ścieżki krzyżują się w przełomowym momencie. Każdy jest zupełnie inny. Leo, zniszczony przez alkohol i papierosy, zdaje sobie sprawę jak niewiele czasu mu pozostało. Dlatego przekonuje Timo, by wyjechali razem do Laponii.

Timo is a 40-year-old pianist, whose wife has just left him. Leo is a sick old man who hasn't seen his son for 30 years. Their paths finally cross in a decisive moment in their lives. They differ from each other considerably. Leo is quarrelsome man, with health destroyed by alcohol and cigarettes, but he's aware how little time he has left. He decides to convince Timo to go to Lapland.

MIKA KAURISMÄKI (1955, Orimattila, Finlandia) Jest reżyserem, scenarzystą i producentem filmowym. Pracował jako malarz mieszkań, następnie studiował w szkole filmowej w Monachium, a w 1980 r. wyreżyserował swój pierwszy film „Kłamca” (który był zarazem jego pracą dyplomową). Założył wspólnie z bratem i przyjaciółmi firmę produkującą filmy Villealfa Filmproductions, która okazała się sukcesem. Tam Kaurismäki wyprodukował swoje filmy drogi „The Worthless” (1982), „Rosso” (1985), komedię sensacyjną „Helsinki-Neapol” (1987) oraz film przygodowy „Amazonia” (1990). Pod koniec lat 80.

utworzył legendarny festiwal filmowy Midnight Sun, założył firmę dystrybucyjną Senso Films, sieć kin Andorra w Helsinkach i kolejną firmę produkcyjną Marianna Films. W 1991 r. miała premierę jego pierwsza niezależna produkcja „Zombie and the Ghost Train”. W 1994 r. otrzymał nagrodę krytyków na festiwalu Berlinale za dokument „Tigrero: A Film That Was Never Made”. W latach 90. zaczął realizować koprodukcje. Jego najśłynniejszym filmem jest komedia „Los Angeles bez mapy”. Po roku 2000, wyreżyserował między innymi „Rytmy Brazylii” (2002), „Honey Baby” (2003), „Brasileirinho. Muzyka słońca” (2005), „Sonic Mirror” (2007), „Trzech mędrców” (2008), „Seks po fińsku” (2009), „Droga na północ” (2011), „The Girl King” (2015). Kaurismäki otrzymał wiele nagród na festiwalach filmowych.

(1955, Oripää, Finland) He's a director, scriptwriter and film producer. After finishing high school he painted houses and apartments, then he took film studies in Munich and in 1980 he made his first movie *The Liar* (it was also his diploma project). With his friends and his brother he co-founded a production company Villealfa Filmproductions, which became a success. The company produced several of Kaurismäki's road films, such as *Worthless* (1982) and *Rosso* (1985), an action comedy *Helsinki Napoli All Night Long* (1987) and an adventure film *The Amazon* (1990). At the end of the 1980s he also founded the legendary Midnight Sun Film Festival, a distribution company Senso Films, a chain of Andorra cinemas in Helsinki and another production company Marianna Films. His first independent production, *Zombie and the Ghost Train*, premiered in 1991. Three years later the director was granted the International Critics' Award at the Berlinale for the documentary *Tigrero: A Film That Was Never Made*. In the 1990s he started making co-productions. His biggest production so far is the comedy *L.A. Without a Map*. After 2000 he made *Moro No Brasil* (2002), *Honey Baby* (2003), *The Sound of Rio: Brasileirinho* (2005), *Sonic Mirror* (2007), *Three Wise Men* (2008), *The House of Branching Love* (2009), *Road North* (2011), *The Girl King* (2015). Kaurismäki was awarded several prizes at film festivals.

THE GIRL KING

Finlandia, Francja, Niemcy, Szwecja, Kanada /

Finland, France, Germany, Sweden, Canada 2015 106 min

REŻYSERIA / DIRECTOR: Mika Kaurismäki

SCENARIUSZ / SCREENPLAY: Michel Marc Bouchard

ZDJĘCIA / CINEMATOGRAPHY: Guy Dufaux

OBSADA / CAST: Malin Buska, Sarah Gadon, Michael Nyqvist, Lucas Bryant

PRODUKCJA / PRODUCTION: Marianna Films, Triptych Media

„The Girl King” to historia o Krystynie Wazównie, koronowanej w wieku sześciu lat. To portret błyskotliwej i ekstrawaganckiej królowej, która musi stawić czoła szeregowi otaczających ją konfliktów. Jest rozdarta między swoją kobiecością seksualnością, a przygotowaniem do roli księcia. Znajduje miłość w ramionach dworki, pięknej Ebby Sparre. Sekretarz Axel Oxenstierna próbuje wykorzystać hrabinę, by manipulować Krystyną, lecz nie docenia bystrego umysłu królowej.

The Girl King is a story about Christina from Sweden, who was crowned at the age of six. It's a portrait of the brilliant, extravagant queen. The young woman has to face several conflicts that surround her. She's torn between her woman's body and being raised as a prince, between reason and passion. It's a clash of modern and ancient world. She finds love in the arms of beautiful Ebba Sparre who is her lady-in-waiting. The chancellor Axel Oxenstierna tries to use the countess to manipulate Christina, but he clearly underestimates the keen minded queen.

LOS ANGELES BEZ MAPY

L.A. Without a Map

Finlandia, Francja, Wielka Brytania / Finland, France, Great Britain

1998 107 min

REŻYSERIA / DIRECTOR: Mika Kaurismäki

SCENARIUSZ / SCREENPLAY: Mika Kaurismäki, Richard Rayner

ZDJĘCIA / CINEMATOGRAPHY: Michel Amathieu

OBSADA / CAST: David Tennant, Vinessa Shaw

PRODUKCJA / PRODUCTION: Marianna Films, Dan Films, Euro American Films S.A.

Barbara przyjeżdża do Bradford, miasta na północy Anglii, gdzie poznaje 22-letniego Richarda, który prowadzi odziedziczony po ojcu zakład pogrzebowy, oraz pisze nekrologi dla lokalnej gazety. Napisał także nieopublikowaną powieść. Barbara jest kelnerką w japońskiej restauracji, a Richard myśli, że poznał ambitną, hollywoodzką aktorkę. Bohaterowie spędzają razem czas, a po przelotnym romansie Barbara wraca do Los Angeles. Niestety Richard postanawia podążyć za nią. „Los Angeles bez mapy” jest komediodramatem, koprodukcją francusko-brytyjsko-fińską.

Barbara visits Bradford in the north of England where she meets 22-year-old Richard. The man runs a funeral parlor inherited from his father and writes obituaries for the local paper. He also wrote an unpublished novel. Barbara is a waitress at a Japanese restaurant, although Richard thinks she's an aspiring Hollywood actress. They spend some time together and after a brief fling the woman returns to Los Angeles. Unfortunately, Richard decides to follow her. *L.A. Without a Map* is a romantic comedy-drama.

SEKS PO FIŃSKU

The House of Branching Love / Haaraautuvanrakkaudentalo
Finlandia / Finland 2009 102 min

REŻYSERIA / DIRECTOR: Mika Kaurismäki

SCENARIUSZ / SCREENPLAY: Mika Kaurismäki, Sami Keski-Vähälä

ZDJĘCIA / CINEMATOGRAPHY: Rauno Ronkainen

OBSADA / CAST: Hannu-Pekka Björkman, Elina Knihtilä, Antti Reini

PRODUKCJA / PRODUCTION: Mainostelevisio (MTV3), Marianna Films

35-letni psychoterapeuta Juhani Helin i 24-letnia trenerka biznesu Tuula Helin decydują się zakończyć swoje małżeństwo w cywilizowany sposób. Do czasu rozvodu mieszkają razem, ale wyznaczają sobie pewne zasady. Któregoś dnia Tuula przyprowadza do domu kochanka Marco. Juhani postanawia się zemścić i wynajmuje od brata Wolfie'ego prostytutkę, której zadaniem jest udawanie jego dziewczyny. „Seks po fińsku” to komedia o dwojgu eks-partnerach, którzy rozpoczynają wojnę między sobą.

35-year-old psychotherapist Juhani Helin and 34-year-old business trainer Tuula Helin decide to terminate their marriage in a civilized way. Until the divorce is final they live in the same house, but follow some set rules. One day Tuula brings her lover Marco home. Juhani takes revenge by hiring a prostitute from his brother Wolfie. The prostitute's job is to pretend to be Juhani's girlfriend. *The House of Branching Love* is a comedy about ex-help-mates who are on the warpath.

CIEŃ LATARNI MORSKIEJ The Disciple / Lärjungen

Finlandia / Finland 2013 93 min

REŻYSERIA / DIRECTOR: Ulrika Bengts

SCENARIUSZ / SCREENPLAY: Roland Fauser, Jimmy Karlsson

ZDJĘCIA / CINEMATOGRAPHY: Robert Nordström

OBSADA / CAST: Erik Lönngren, Patrik Kumpulainen, Niklas Groundstroem

PRODUKCJA / PRODUCTION: Långfilm Productions Finland

Latem 1939 roku, wychowanek sierocińca, nastolatek Karl, przyjeżdża na skalistą, bałtycką wyspę. Zostaje stażystą w latarni morskiej, w której pracuje Hasselbond. Latarnik ma trudne relacje z rodziną, zwłaszcza z dorastającym synem. Gustaf kocha swojego ojca, ale jednocześnie się go boi. Hasselbond faworyzuje Karla, co prowadzi do podszytej nienawiścią rywalizacji między chłopcami, którzy właśnie zaczęli się przyjaźnić.

In the summer of 1939 a teenage boy Karl, who was brought up in an orphanage, arrives at a rocky Baltic island. He becomes an intern at a lighthouse where Hasselbond works. The lighthouse keeper has a difficult relationship with his family, especially with his adolescent son. Gustaf loves his father but at the same time he's afraid of him. Hasselbond shows favor to Karl, which leads to a hateful rivalry between the boys, who have just become friends.

ULRIKA BENGTS (1962) Ukończyła studia w Instytucie Teatralnym w Sztokholmie. Jest fińską reżyserką teatralną i filmową, autorką kilkunastu filmów krótkometrażowych, reżyserowała też seriale i filmy dokumentalne. W 2011 roku zadebiutowała pełnometrażowym filmem „Iris”. Był to jeden z pierwszych filmów dla dzieci, który powstał w krajach Skandynawii. „Cień latarni morskiej” był nominowany na Camerimage w 2013 r. w Konkursie Debiutów Reżyserskich. (1962) She's a Finnish film and theatre director. Bengts graduated from the Drama Institute in Stockholm. She's an author of several shorts, TV series and documentary films. In 2011 she made her feature debut *Iris* — one of the first movies for children produced in Scandinavia. She was awarded with the theatre prize Vittra. In 2013 her film *The Disciple* was nominated at Camerimage festival in the Directors' Debuts Competition.

DWA DOMY Two Homes / Dagmamman

Finlandia, Szwecja, Rosja / Finland, Sweden, Russia 2013 88 min

REŻYSERIA / DIRECTOR: Klaus Härö

SCENARIUSZ / SCREENPLAY: Klaus Härö

ZDJĘCIA / CINEMATOGRAPHY: Robert Nordström

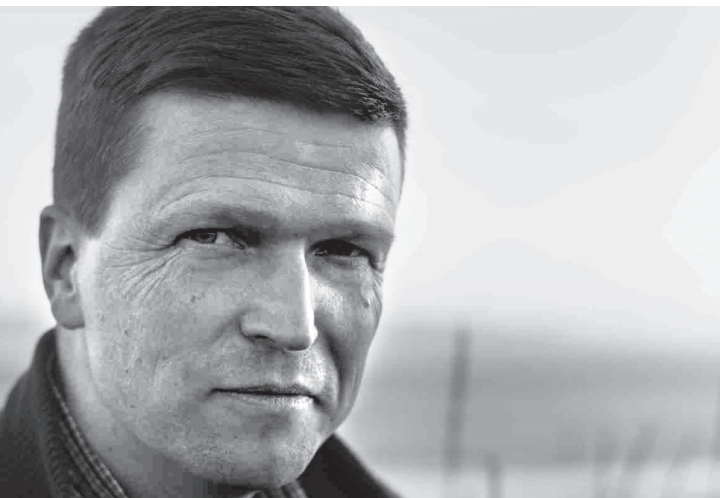
OBSADA / CAST: Nina Hukkinen, Christian Lindroos, Alma Pöysti

PRODUKCJA / PRODUCTION: Kinotar

Malla pracuje jako niania. Spełnia się w pracy, ale zaniedbuje własne potrzeby. Bohaterka mieszka z dwiema córkami, a w weekendy przejeżdża cały kraj, żeby spotkać się ze swoim mężem, który prowadzi restaurację. Małżeństwo łączy miłość, ale rozdziela praca. Młoda para zostawia pod opieką Mally swoją córeczkę. Rodzice nie stosują się do ustaleń i nie szanują jej czasu. Kobieta w końcu traci cierpliwość. Malla musi przemyśleć, co tak naprawdę się dla niej liczy i zacząć troszczyć się również o siebie.

Malla is a babysitter. She's good at her job, but neglects her own needs. She lives with her two daughters and every weekend drives across the country to meet her husband who manages a restaurant. Love unites them, but their jobs separate them. A young couple leaves their daughter in Malla's care. The parents don't stick to the agreements and don't respect her time, so the woman loses her patience. Malla needs to ask herself what is really important in her life.

KLAUS HÄRÖ (1971) Studiował reżyserię i uczęszczał na seminarium scenariopisarskie na Uniwersytecie Sztuki w Helsinkach. Jest autorem filmów dokumentalnych, krótkometrażowych i pełnometrażowych. Dwa z jego filmów reprezentowały Finlandię w rywalizacji o Oscara. Jego obrazy zdobyły łącznie ponad 80 nagród na festiwalach filmowych na całym świecie. W 2004 r. Härö został uhonorowany nagrodą Ingmara Bergmana, która jest przyznawana przez Bergmana osobom. Najbardziej znane filmy Härö to „Listy do ojca Jakuba”, „Moje matki”, „Nowy człowiek”.

(1971) He studied directing and attended screenwriting seminars at the University of Industrial Arts in Helsinki. Härö is the author of documentaries, short films and feature films. His pictures were selected twice to represent Finland at the Academy Awards. His works won over 80 prizes at festivals all around the world. In 2004 he was awarded the Ingmar Bergman Award, the winner of which is chosen by Bergman himself. The most recognizable of his movies are *Letters to Father Jacob*, *Mother of Mine*, *The New Man*.

EMIGRANT Z ŻELKOWEJ, MALINOWEJ ŁÓDKI

Raspberry Boat Refugee / Vadelmavenepakolainen
Finlandia, Szwecja / Finland, Sweden 2014 93 min

REŻYSERIA / DIRECTOR: Leif Lindblom

SCENARIUSZ / SCREENPLAY: Daniel Karlsson, Erik Ahrnbom

ZDJĘCIA / CINEMATOGRAPHY: Tuomo Hutri

OBSADA / CAST: Jonas Karlsson, Erik Johansson, Frida Hallgren, Josephine Bornebusch

PRODUKCJA / PRODUCTION: MRP Matila Röhr Productions

„Emigrant z żelkowej, malinowej łódki” to komedia o 37-letnim Finie Mikko, który chciałby być Szwedem bo zawsze czuł, że nie znajduje się w odpowiednim miejscu. Punktem zwrotnym w jego życiu wydaje się być wycieczka statkiem do Sztokholmu, na której poznaje Mikaela Anderssona. Mężczyzna jest nieszczęśliwym, szwedzkim psychologiem i gotów jest zamienić się z Mikko tożsamością. Mikko zyskuje więc ekscytujące życie nowego przyjaciela. To posunięcie odmieni ich obu. Film jest adaptacją debiutanckiej powieści Miiki Nousiainena.

Raspberry Boat Refugee is a comedy about 37-year-old Mikko who wants to be a Swede. Unfortunately he's a Finn who had always felt he was not in the place where he should be. The turning point in his life seems to be a boat trip to Stockholm during which he meets Mikael Andersson. The man is an unhappy Swedish psychologist who is willing to switch identities with Mikko. Mikko gains his new friend's exciting life. This move will change their lives. The film is based on a debut novel written by Miika Nousiainen.

LEIF LINDBLOM (1967, Södertälje) Jest szwedzkim reżyserem filmowym, choć najbardziej znany jest z reżyserii seriali telewizyjnych. W 2007 r. powstał jego debiut fabularny „Burza z krańców ziemi” oparty na książce Asy Larsson. Jego najnowszy film to komedia „Emigrant z żelkowej, malinowej łódki”.

(1967, Södertälje) He's a Swedish film director, but he is better known for directing TV series. In 2007 he made his feature debut *Sunstorm* based on Asa Larsson's novel. His latest picture is a comedy *Raspberry Boat Refugee*.

NIE, DZIĘKUJĘ No Thank You / Eikiitos
Finlandia / Finland 2014 97 min

REŻYSERIA / DIRECTOR: Samuli Valkama
SCENARIUSZ / SCREENPLAY: Heikki Paavilainen, Samuli Valkama
ZDJĘCIA / CINEMATOGRAPHY: Anssi Leino
OBSADA / CAST: Anu Sinisalo, Ville Virtanen, Kai Vaine
PRODUKCJA / PRODUCTION: Kinotar

Po wielu latach małżeństwa 42-letnia Hela nadal czuje pociąg do męża. Jednak Matti pozostaje odporny na jej wdzięki. Uważa, że masaż ramion to najwyższa forma intymności i woli grać w gry komputerowe, niż spędzać czas z żoną. Kiedy ich córka wyjeżdża na miesięczne wakacje, Heli stara się uwieść męża, ale na próżno. W desperacji zaczyna zdradzać go z młodym, odważnym studentem Jarno. „Nie, dziękuję” to adaptacja bestselleru autorstwa Anne-Leene Härkönen.

The film centers on 42-year-old Heli who is still attracted to her husband after years of marriage, but Matti is impervious to her charms. He thinks a shoulder massage is the highest form of intimacy and prefers computer games to his wife's company. When their daughter leaves for a one-month summer holiday, Heli tries to seduce Matti — in vain. Driven to desperation she starts cheating on her husband with a young spunky student Jarno. *No Thank You* is based on a best-selling novel written by Anna-Leena Härkönen.

SAMULI VALKAMA jest fińskim reżyserem i scenarzystą, zajmuje się też projektowaniem graficznym i animacją. Mieszka w Helsinkach. Jego pierwszy film pełnometrażowy, „Miłość i inne kłopoty” miał swoją premierę w 2012 r. Valkama jest autorem kilku filmów krótkometrażowych, które były nagradzane na wielu festiwalach filmowych. Najważniejszym wyróżnieniem jakie otrzymał do tej pory

jest Nagroda Berlin Today za obraz „Alright Love”, przyznana podczas festiwalu Berlinale w 2005 r.

Finnish director and scriptwriter with a background in graphic design and animation. He lives in Helsinki. His first feature film — *Love and Other Troubles* — premiered in 2012. He made a few short movies which won awards at several festivals. He received the Berlin Today Award for the picture *Alright Love* at the Berlin International Film Festival in 2005.

PRZEBACZENIE Absolution / Henkesi edestä
Finlandia, Irlandia / Finland, Ireland 2015 92 min

REŻYSERIA / DIRECTOR: Petri Kotwica
SCENARIUSZ / SCREENPLAY: Petri Kotwica, Johanna Hartikainen
ZDJĘCIA / CINEMATOGRAPHY: Harry Rätty
OBSADA / CAST: Laura Birn, Mari Rantasila, Eero Aho
PRODUKCJA / PRODUCTION: Vertigo

Lauri i jego żona Kiia jadą szybko wiejską drogą, spieszą się, ponieważ kobieta zaczyna rodzić. Nagle Kiia uderza w coś. Lauri wysiada z samochodu, żeby sprawdzić, co się stało. Kiedy wraca, mówi żonie, że na drodze nic nie było. W szpitalu Kiia poznaje Hannę. Jej mąż jest w śpiączce. Był ofiarą wypadku spowodowanego przez jadącego szybko kierowcę. Kiia stara się być pomocna. Co się stanie, gdy prawda wyjdzie na jaw?

Lauri and his wife Kiia are speeding down a country road, because the woman is in labour. Suddenly Kiia hits something. Lauri leaves the car to check what happened but when he comes back he tells his wife he saw nothing on the street. At the hospital Kiia meets Hanna. Hanna's husband is in a coma. He is a hit-and-run victim. Kiia tries to be helpful. What will happen when the truth comes out?

PETRI KOTWICA (1964, Parainen) Studiował filozofię, literaturę i reżyserię teatralną na Uniwersytecie Helsińskim oraz reżyserię filmową na Uniwersytecie Sztuki i Projektowania w Helsinkach. Jest fińskim reżyserem i scenarzystą, który nakręcił kilka nagradzanych filmów krótkometrażowych, w tym „Tunnel Vision” (1995), „Helmet” (1997),

„Las Nueve Vidas” (1999). W 2005 r. wyreżyserował swój pierwszy film pełnometrażowy „Skażony dom”, który również był nagradzany. Kolejny film „Czarny lód” był prezentowany na Berlinale w 2008 r. (1964, Parainen) He studied philosophy, literature and theatre directing at the University of Helsinki and film directing at the University of Art and Design in Helsinki. He is a Finnish director and scriptwriter who made several prize-winning shorts, including *Tunnel Vision* (1995), *Helmet* (1997), *Las Nueve Vidas* (1999). In 2005 he made his feature debut *Homesick*, which also received awards at various festivals. The next film *Black Ice* was presented at Berlinale in 2008.

TRANCEFORMER-PORTRET LARSA VON TRIERA

Tranceformer – A Portrait of Lars von Trier

Dania, Szwecja / Denmark, Sweden 1997 52 min

REŻYSERIA / DIRECTOR: Stig Björkman

SCENARIUSZ / SCREENPLAY: Stig Björkman

ZDJĘCIA / CINEMATOGRAPHY: Björn Blixt, Anthony Dod Mantle,
Jan Röed

OBSADA / CAST: Lars von Trier, Inger Høst Trier, Ulf Trier

PRODUKCJA / PRODUCTION: Danmarks Radio (DR),

Det Danske Filminstitut, Film i Väst, Memphis Film & Television,
Svenska Filminstitutet (SFI), Sveriges Television (SVT)

„Tranceformer, portret Larsa von Triera” to film dokumentalny o jednym z najbardziej uznanych i kontrowersyjnych współczesnych reżyserów. Twórca obrazu, Stig Björkman, miał okazję obserwować Larsa von Triera podczas pracy, w domu i w czasie wolnym przez ponad dwa lata. Twórca Dogmy 95 opowiada o swoich fobiach, lękach i nienawiści do samego siebie. Film jest niepowtarzalną okazją do spotkania z reżyserem i scenarzystą na polu prywatnym i w jego filmowym wszechświecie.

Tranceformer. A portrait of Lars von Trier is a documentary about one of the most acclaimed and controversial contemporary directors. The creator of the film — Stig Björkman — had a chance to observe Lars von Trier during his work, at home and at leisure over the period of more than two years. The founder of Dogme 95 talks about his phobias, fears and the hatred he feels towards himself. It's a unique opportunity to meet the director and scriptwriter on a private level as well as in his film universe.

STIG BJÖRKMAN (1938). Jest szwedzkim pisarzem, krytykiem filmowym i reżyserem. Pracował w magazynie filmowym „Chaplin”, napisał wiele książek o sztuce filmowej. Jako reżyser zadebiutował w 1964 r. filmem „Letitia”. Obraz „Georgia, Georgia” był nominowany do statuetki Złotego Niedźwiedzia podczas Berlinale w 1973 r.

(1938) He's a Swedish writer, film critic and director. He worked for the film magazine *Chaplin* and wrote many books about the art of film. As a director he debuted in 1964 with the picture *Letitia*. His film *Georgia, Georgia* was nominated for the Golden Bear award during Berlinale in 1973.

LARS VON TRIER (1956, Kopenhaga) Skończył Duńską Szkołę Filmową. Jego debiut fabularny „Element zbrodni” był nominowany do Złotej Palmy na Festiwalu Filmowym w Cannes w 1984 r. Film ten razem z dwoma następnymi tworzy tzw. „trylogię europejską”. W 1995 r. Lars von Trier wraz z dwoma innymi reżyserami stworzył manifest Dogma 95. Jego dzieła są kontrowersyjne i mają tylu zwolenników, ilu wrogów. Von Trier jest autorem takich znanych filmów, jak: „Idioty”, „Przełamując fale” czy „Tańcząc w ciemnościach”.

(1956, Copenhagen) He graduated from the Danish Film School. His feature debut *Element of Crime* was nominated for the Palme d'Or at the Cannes Film Festival in 1984. This movie together with von Trier's next two pictures forms the so-called “European trilogy”. In 1995 Lars von Trier and two other directors created the Dogme 95 manifesto. Von Trier's movies are controversial and that is why they have as many admirers as critics. He directed other well-known pictures such as: *Idiots*, *Breaking the Waves*, or *Dancer in the Dark*.

IDIOCI The Idiots / Idioterne

Dania, Francja, Hiszpania, Holandia, Szwecja, Włochy /
Denmark, France, Spain, Netherlands, Sweden, Italy 1998 117 min.

REŻYSERIA / DIRECTOR: Lars von Trier

SCENARIUSZ / SCREENPLAY: Lars von Trier

ZDJĘCIA / CINEMATOGRAPHY: Lars von Trier

OBSADA / CAST: Bodil Jørgensen, Anne Louise Hassing,
Troels Lyby, Nikolaj Lie Kaas

PRODUKCJA / PRODUCTION: Danmarks Radio (DR),
Zentropa Entertainments

Grupa inteligentnych osób decyduje się na przeprowadzenie niecodziennego eksperymentu. Wprowadzają się do pustej willi i zaczynają udawać ludzi chorych psychicznie. Ich celem jest konfrontacja tzw. normalnych ludzi z ich upośledzeniem. Spędzają każdą wolną chwilę razem, odkrywając zalety choroby i badając granice wolności. Szukają nowych doświadczeń, dobrze się przy tym bawiąc. Pewnego dnia poznają Karen. Film był nominowany do Złotej Palmy na Festiwalu Filmowym w Cannes.

A group of intelligent people decide to carry out an unusual experiment. They move into an empty villa and start to pretend they are mentally ill. Their goal is to confront the so-called normal people with their handicap. They spend all their spare time together exploring the merits of being ill and testing the boundaries of liberty. They seek new experiences and they are having fun at the same time. One day they meet Karen. The film was nominated for the Palme d'Or at the Cannes Film Festival.

PRZELAMUJĄC FALE Breaking the Waves

Dania, Francja, Hiszpania, Holandia, Szwecja, Norwegia, Islandia /
Denmark, France, Spain, Netherlands, Sweden, Norway, Iceland
1996 159 min

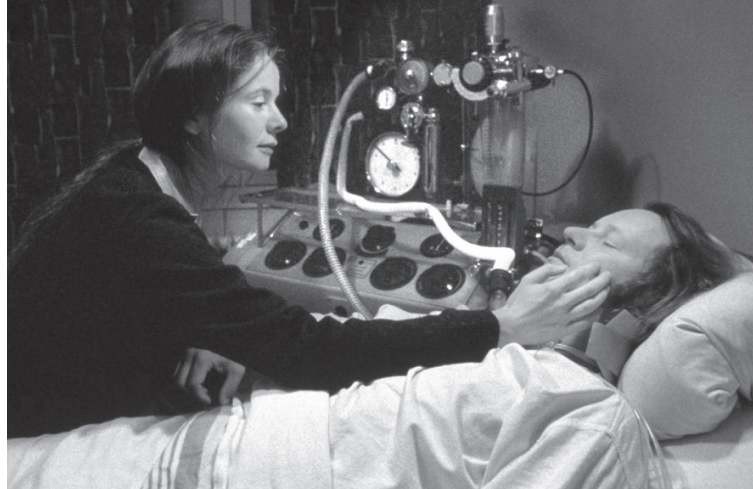
REŻYSERIA / DIRECTOR: Lars von Trier

SCENARIUSZ / SCREENPLAY: David Pirie, Lars von Trier

ZDJĘCIA / CINEMATOGRAPHY: Robby Müller

OBSADA / CAST: Emily Watson, Stellan Skarsgård, Katrin Cartlidge

PRODUKCJA / PRODUCTION: Argus Film Produktie,
Canal+, CoBo Fonds, Det Danske Filminstitut

Szkocja, lata 70. XX w. Młoda Bess McNeill wychodzi za mąż za Jana. Gdy ten wyjeżdża do pracy na platformie wiertniczej, modli się za niego żarliwie. Jednak Jan powraca do domu sparaliżowany. Bess wini się za wypadek i spełnia wszystkie zachcianki męża. Wkrótce Jan prosi żonę, aby współżyła z innymi mężczyznami. On wierzy, że to klucz do jej szczęścia, a ona, że wypełniając wolę męża, wypełnia wolę boską. Nie przeczuwają zbliżającej się tragedii. „Przełamując fale” to film wielokrotnie nagradzany na największych festiwalach filmowych.

The film is set in Scotland in the 1970s. Young Bess McNeill marries Jan. When he leaves to work on a drilling rig, the girl prays for him earnestly. One day Jan comes back paralyzed. Bess blames herself for the accident and panders to all his whims. Soon Jan asks his wife to have intercourse with other men. He believes that it's the key to her happiness, while she believes that by fulfilling her husband's will, she fulfills God's will. *Breaking the Waves* received many awards at the most important film festivals.

TAŃCZĄC W CIEMNOŚCIACH Dancer in the Dark

Dania, Finlandia, Norwegia, Szwecja, Islandia, Argentyna, Francja,
Hiszpania, Holandia, Niemcy, USA, Wielka Brytania, Włochy /
Denmark, Finland, Norway, Sweden, Iceland, Argentina, France, Spain,
Netherlands, Germany, USA, Great Britain, Italy 2000 140 min

REŻYSERIA / DIRECTOR: Lars von Trier

SCENARIUSZ / SCREENPLAY: Lars von Trier

ZDJĘCIA / CINEMATOGRAPHY: Robby Müller, Lars von Trier

OBSADA / CAST: Björk, Catherine Deneuve, David Morse,
Peter Stormare, Vladica Kostic

PRODUKCJA / PRODUCTION: Film iVäst, Liberator Productions, Trust
Film Svenska, Zentropa Entertainments, Angel Films

Selma jest Czeską imigrantką i samotną matką. Przyjechała do Ameryki, by pracować w fabryce. Wkrótce traci wzrok. Jej 10-letniego syna

Gene'a czeka podobny los. Selma się nie poddaje. Oszczędza każdy grosz, żeby zebrać pieniądze na operację wzroku syna. W wyobraźni bohaterka przenosi się w świat musicalu, gdzie może być szczęśliwa. Pasja do muzyki zdaje się być dla niej wybawieniem. Film zdobył dwie Złote Palmy podczas Festiwalu Filmowego w Cannes w 2000 r. Selma is an immigrant from the Czech Republic and a single mother. She came to America to work in a factory. One day she goes blind. The same fate awaits her 10-year old son Gene. Selma doesn't give up. She saves every penny in order to raise money for her son's eye surgery. Sometimes she imagines she lives in a musical. This is the place where she can truly be happy. Passion for music seems to be her salvation. The film was awarded two Golden Palms at the Film Festival in Cannes in 2000.

FESTEN The Celebration

Dania, Szwecja / Denmark, Sweden 1998 105 min

REŻYSERIA / DIRECTOR: Thomas Vinterberg

SCENARIUSZ / SCREENPLAY: Thomas Vinterberg, Mogens Rukov

ZDJĘCIA / CINEMATOGRAPHY: Anthony Dod Mantle

OBSADA / CAST: Ulrich Thomsen, Henning Moritzen,
Thomas Bo Larsen, Paprika Steen, Birthe Neumann

PRODUKCJA / PRODUCTION: Nimbus Film Productions,
Danmarks Radio (DR)

Helge Klingenfelt obchodzi 60. urodziny w swojej wiejskiej posiadłości. Zjeżdżają się bliscy, rodzina, żona i trójka dzieci, oraz przyjaciele. Helge wydaje się być szanowany przez wszystkich. Jego najmłodszy syn stara się spełnić oczekiwania ojca, ale prowadzi bar w biednej dzielnicy Kopenhagi w przeciwieństwie do brata, który prowadzi restaurację we Francji. Ojciec prosi najstarszego syna, aby ten wygłosił przemowę ku pamięci zmarłej rok wcześniej siostry bliźniaczki. Syn zgadza się bez wahania. Jakie rodzinne sekrety ujawni podczas przemowy?

Halge Klingenfelt celebrates his 60th birthday in his country mansion. His relatives, including his wife and three children, Christian, Michael and Helena as well as friends, arrive for the party. Helge seems to be respected by everybody. His youngest son tries to live up to his father's expectations, but he runs a grill-bar in a poor part of Copenhagen unlike his brother, who runs a restaurant in France. The father asks the eldest child to give a speech about his twin sister, who committed suicide a year before. The son agrees without hesitation. What family secrets will he reveal during the speech?

THOMAS VINTERBERG (1969, Kopenhaga). Ukończył szkołę filmową w Danii. Jest duńskim reżyserem i scenarzystą. Jego pierwszy film to „Bohaterowie”. W 1995 r. stworzył manifest Dogma 95 (z Larsen von Trierem, Sørenem Kragh-Jacobsenem i Kristianem Levringiem) i wyreżyserował pierwszy obraz spełniający jego wymogi „Festen” (1998). Film otrzymał wiele nagród i nominacji. Tworząc „Wszystko dla miłości” Thomas Vinterberg odszedł od założeń Dogmy 95. Jest również autorem filmów „Moja droga Wendy” i „Polowanie”.

(1969, Copenhagen) He's a Danish director and scriptwriter. He graduated from the National Film School in Denmark. His first feature film was *The Biggest Heroes*. In 1995 he created the Dogme 95 manifesto (with Lars von Trier, Søren Kragh-Jacobsen and Kristian Levring) and directed the first film according to its standards – *The Celebration* (1998). The movie received numerous prizes and nominations. When directing *It's All About Love* he strayed from Dogme 95. He's also the author of *Dear Wendy* and *The Hunt*.

MIFUNE Mifunes sidste sang

Dania, Szwecja / Denmark, Sweden 1999 98 min

REŻYSERIA / DIRECTOR: Søren Kragh-Jacobsen

SCENARIUSZ / SCREENPLAY: Anders Thomas Jensen,
Søren Kragh-Jacobsen

ZDJĘCIA / CINEMATOGRAPHY: Anthony Dod Mantle

OBSADA / CAST: Anders W. Berthelsen, Iben Hjejle, Jesper Asholt

PRODUKCJA / PRODUCTION: Nimbus Film Productions,
Danmarks Radio (DR), SVT Drama, Zentropa Entertainmen

Kresten to młody mężczyzna odnoszący sukcesy w pracy. Tuż po ślubie z córką szefa dowiaduje się o śmierci ojca. Zostawia więc pannę

młodą i przyjaciół w Kopenhadze, by udać się na zrujnowaną farmę ojca na dalekiej prowincji. Tam musi się zmierzyć nie tylko z pogrzebem ojca, ale i z ułomnym bratem. Zatrudnia do pomocy gospozię Livę, która okazuje się prostytutką uciekającą przed napastliwymi telefonami. Wkrótce potem żona Krestena rozstaje się z nim. Film został nagrodzony Srebrnym Niedźwiedziem na Berlinale w 1999 r. Kresten is a young man who is successful at work. After marrying his boss's daughter he finds out that his father had died. He leaves the bride and his friends in Copenhagen and goes to his father's ruined farm in the countryside. Once there he has to take care not only of the funeral, but he also has to deal with his handicapped brother. Kresten hires a housekeeper Liva, who turns out to be a prostitute who is escaping annoying phone calls. After a while Kresten's wife leaves him. The film received the Silver Bear award during the Berlinale in 1999.

SØREN KRAGH-JACOBSEN (1947, Kopenhaga). Po tym, jak został znanym muzykiem, rozpoczął studia filmowe w Pradze. Premiera jego pierwszego filmu pełnometrażowego „Czy chcecie zobaczyć mój piękny pępek?” miała miejsce w 1978 r. Współtworzył Dogmę 95 (z Thomasem Vinterbergiem, Larsem von Trierem i Kristianem Levringiem), a w 1999 r. wyreżyserował film „Mifune” – obraz spełniający założenia manifestu. Jest jednym z najbardziej cenionych reżyserów w Danii. (1947, Copenhagen) After becoming a well-known musician, he started film studies in Prague. His first feature movie *Wanna See My Beautiful Navel?* premiered in 1978. He's the co-creator of Dogme 95 (with Thomas Vinterberg, Lars von Trier and Kristian Levring) and in 1999 he directed the film *Mifune*, which complied with the principles of the manifesto. He's one of the most respected directors in Denmark.

WŁOSKI DLA POCZĄTKUJĄCYCH

Italian for Beginners / Italiensk for begyndere

Dania, Szwecja / Denmark, Sweden 2000 112 min

REŻYSERIA / DIRECTOR: Lone Scherfig

SCENARIUSZ / SCREENPLAY: Lone Scherfig

ZDJĘCIA / CINEMATOGRAPHY: Jorgen Johansson

OBSADA / CAST: Anders W. Berthelsen, Ann Eleonora Jørgensen, Anette Støvelbæk, Peter Gantzler, Lars Kaalund, Sara Indrio Jensen

PRODUKCJA / PRODUCTION: Danmarks Radio (DR), Det Danske Filminstitut, Zentropa Entertainments

Młody pastor, któremu niedawno zmarła żona, zostaje przydzielony do parafii na przedmieściach Kopenhagi. Jorgen jest w średnim wieku, pracuje jako recepcjonista w lokalnym hotelu i zabiega o względy pięknej, włoskiej kelnerki; pomaga mu przyjaciel Hal-Fin. Olimpia, niezdarna sprzedawczyni w piekarni, ma despotycznego ojca. Fryzjerka Karen odkrywa sekret swojej matki. Ścieżki tych sześciu osób zaczynają się przecinać. „Włoski dla początkujących” opowiada historię o samotnych i nieszczęśliwych ludziach, którzy poznają się na kursie języka włoskiego.

A young minister, whose wife recently died, is temporarily assigned to a church in the suburbs of Copenhagen. Jorgen is a middle-aged receptionist in the local hotel, who woos a beautiful Italian waitress; his friend Hal-Fin is helping him. Olimpia, a clumsy bakery shop-assistant, has a despotic father whom she tries to oppose. Hairdresser Karen discovers her mother's secret. The paths of these six people will cross. *Italian for Beginners* tells a story about lonely, unhappy people who meet at an Italian language course.

LONE SCHERFIG (1959, Kopenhaga) jest córką reżysera Ole Scherfiga i aktorki Lise Scherfig. Ukończyła Duńską Akademię Filmową. Jej kariera rozpoczęła się nagradzanymi reklamami i serialami telewizyjnymi. Pełnometrażowy debiut „Urodziny Kaja” był nagradzany na całym świecie, a kolejny obraz „Włoski dla początkujących” stał się piątym oficjalnym filmem Dogmy 95 i zdobył statuetkę Srebrnego Niedźwiedzia na Berlinale 2001 r. „Wilbur chce się zabić” jest jej pierwszym anglojęzycznym dziełem. Po nim wyreżyserowała także „Była sobie dziewczyna”, „Jeden dzień” i „Klub dla wybrańców”. (1959, Copenhagen) She is the daughter of director Ole Scherfig and actress Lise Scherfig. She graduated from the National Film School of Denmark. Her

career began with award-winning commercials and TV dramas. Her feature debut *The Birthday Trip* received awards all over the world and her next film *Italian for Beginners* was the fifth official Dogme 95 production. It won the Silver Bear during Berlinale 2001. *Wilbur wants to kill himself* is Lone Scherfig's first English-language movie. After that she also directed *An Education*, *One Day* and *The Riot Club*.

HUBA Parasite

Polska, Wielka Brytania / Poland, Great Britain 2014 66 min

REŻYSERIA / DIRECTOR: Wilhelm Sasnal, Anna Sasnal

SCENARIUSZ / SCREENPLAY: Wilhelm Sasnal, Anna Sasnal

ZDJĘCIA / CINEMATOGRAPHY: Wilhelm Sasnal

OBSADA / CAST: Joanna Drozda, Jerzy Gajlikowski, Wojciech Słowik

PRODUKCJA / PRODUCTION: Sadie Coles HQ

Bohaterami filmu są: stary chory człowiek i młoda kobieta z dzieckiem. Mężczyzna odchodzi z fabryki, w której pracował i od której wydaje się być uzależniony. Traci kontrolę nad czasem, nie może jeść, ani spać. Kobieta i jej dziecko są jak jeden organizm. Ich bliskość opiera się na nierówności i uzależnieniu. Relacja pomiędzy tymi ludźmi została pokazana bez cienia ironii, czy czułości. To powolna opowieść o pasożytach na tle miejskich krajobrazów fabryki w Mościcach.

The protagonists of the film *Huba* are an old, sick man and a young woman with a child. The man quits his job at a factory, to which he seems to be addicted. He has problems to control the time, he can't eat or sleep. The woman and her child are like one organism. This closeness is based on inequality and addiction. The relationship of these three people is shown without irony or tenderness. It's a slow story about parasites set in urban landscapes of the factory in Mościce.

WILHELM SASNAL (1972, Tarnów, Polska) Ukończył krakowską Akademię Sztuk Pięknych w 1999 r. Był współzałożycielem artystycznej grupy „Ładnie”. Jest polskim rysownikiem i reżyserem. Prace Sasnala inspirowane są życiem codziennym oraz muzyką jego ulubionych zespołów. Tworzy filmy fabularne i dokumentalne ze swoją żoną.

(1972, Tarnów, Polska) He graduated from the Academy of Fine Arts in Krakow in 1999 and was the co-founder of the artistic group Ładnie. He's a Polish cartoonist and film director. His works are inspired by everyday life and music of his favourite bands. He makes feature films and documentaries with his wife.

ANNA SASNAL (1973) Jest reżyserką, scenarzystką i montażystką. Tworzy wraz z mężem filmy fabularne i dokumentalne. Ich film „Z daleka widok jest piękny” otrzymał Wrocławską Festiwalową Nagrodę Filmową w sekcji Nowe Filmy Polskie na festiwalu Nowe Horyzonty.

(1973) She's a filmmaker, scriptwriter and film editor. She co-directs (with her husband) feature films and documentaries. Their movie *It Looks Pretty from a Distance* won the New Polish Films competition at the New Horizons International Film Festival.

KOŃ TURYŃSKI Turin Horse / A Torinóiló

Węgry, Francja, Niemcy, Szwajcaria, USA /

Hungary, France, Germany, Switzerland, USA 2011 146 min

REŻYSERIA / DIRECTOR: Béla Tarr

SCENARIUSZ / SCREENPLAY: László Krasznahorkai, Béla Tarr

ZDJĘCIA / CINEMATOGRAPHY: Fred Kelemen

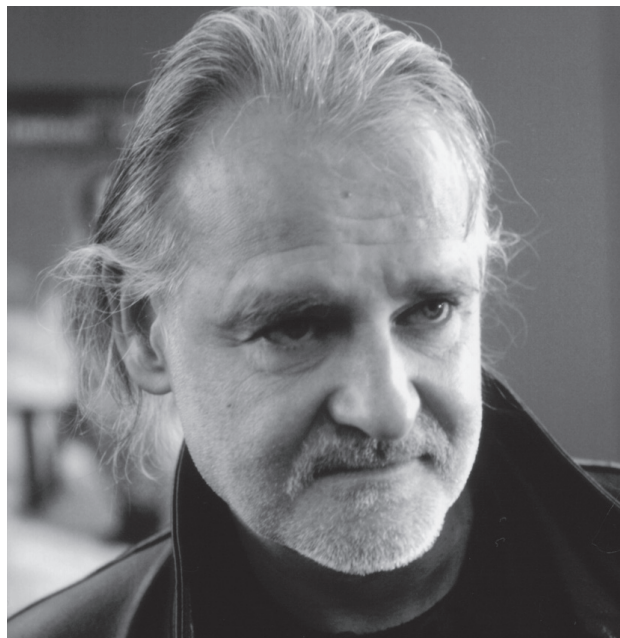
OBSADA / CAST: János Derzsi, Erika Bók, Mihály Kormos

PRODUKCJA / PRODUCTION: TT Filmműhely, Vega Film, Zero Fiction Film, Movie Partners In Motion Film

Historia przedstawiona w filmie „Koń turyński” została zainspirowana anegdotą o Friedrichu Nietzsche. Głosi ona, że filozof dostrzegł przy drodze konia bitego przez chłopca. Pochylił się nad zwierzęciem i płakał, obejmując je. Wkrótce po tym popadł w obłęd i nie stworzył już nigdy żadnego dzieła. Film prezentuje charakterystyczny styl Béli Tarra: czarno-białe kadry, powolne tempo, oszczędne dialogi. Reżyser zapowiedział, że będzie to jego ostatnie dzieło, gdyż w kinie powiedział już wszystko, co miał do powiedzenia.

The story presented in the film *The Turin Horse* was inspired by an anecdote about Friedrich Nietzsche. According to it the philosopher saw a horse being beaten by a peasant. He leaned over the animal and cried, holding it. Some time later he fell into insanity and never created anything again. The film is made in Béla Tarr's characteristic style: black and white pictures, slow pace, sparse dialogues. The director announced it would be his last work, because he had already said everything that he had to say in his films.

BÉLA TARR (1955, Pécsu) Awangardowy reżyser i scenarzysta węgierskiego pochodzenia. W 1981 r. ukończył studia w Wyższej Szkole Filmowej w Budapeszcie. Pierwszy film krótkometrażowy wyreżyserował mając 16 lat. Tematami jego filmów są zazwyczaj zagadnienia metafizyczne, kalectwo, problemy psychiczne, czy samotność. Reżyser inspirowany jest malarstwem Hieronima Boscha i Pietera Bruegla. Porównywany jest do takich wybitnych reżyserów jak Andriej Tarkowski, czy Michelangelo Antonioni. W 1979 r. dołączył do Szkoły Budapesztańskiej (grupy filmowców), której założenia zostały zdefiniowane w oparciu o niepowtarzalny styl Tarra. Od 1997 r. jest członkiem Europejskiej Akademii Filmowej.

Avant-garde director and scriptwriter from Hungary. He was born in 1955 in Pécsu and graduated from the Budapest Film Academy in 1981. Tarr made his first short movie when he was 16. The subject-matters of his movies are metaphysical issues, disability, mental problems or loneliness. The director's films are inspired by Hieronim Bosch and Pieter Bruegel's paintings. Tarr has been compared to such excellent directors as Andrei Tarkovsky or Michelangelo Antonioni. In 1979 he joined the Budapest School (a group of filmmakers) that defined its assumptions based on Tarr's unique style. The director has been a member of the European Film Academy since 1997.

LEWIATAN *Leviathan / Leviatan*

Rosja / Russia 2014 140 min.

REŻYSERIA / DIRECTOR: Andriej Zwiagincew

SCENARIUSZ / SCREENPLAY: Oleg Negin, Andriej Zwiagincew

ZDJĘCIA / CINEMATOGRAPHY: Mikhail Krichman

OBSADA / CAST: Aleksey Serebryakov, Elena Lyadova, Roman Madyanov, Vladimir Vdovichenkov

PRODUKCJA / PRODUCTION: Non-Stop Productions

Kola mieszka z żoną Lilą i nastoletnim synem w miasteczku w północnej części Rosji. Podczas procesu traci swój drewniany dom nad zatoką. Z pomocą przybywa mu przyjaciel Dimitri, prawnik z Moskwy. Jego przyjazd przyciąga jeszcze większe nieszczęścia. Skorumpowany mer zmusza Kolę do opuszczenia miasta, a Dimitri okazuje się kochankiem jego żony. „Lewiatan” to historia walki prostego człowieka z władzą. Tytuł odnosi się do współczesnej Rosji, bezwzględnego potwora, który pożera wszystko.

Kola lives with his wife Lila and his teenage son in a town in northern Russia. He loses his wooden house by the bay during a trial. He calls his friend Dimitri — a lawyer from Moscow — and asks for help. The man's arrival seems to bring further misfortune. A corrupted mayor forces Kola to leave town and Dimitri turns out to be his wife's lover. It's a story about a simple man's fight for his rights with the authorities. The title *Leviathan* refers to contemporary Russia — a ruthless monster that consumes everything.

ANDRIJ ZWIAGINCEW (1965) Ukończył szkołę teatralną w Nowosybirsku i przeprowadził się do Moskwy, żeby zostać aktorem. Wyreżyserował kilka odcinków popularnego serialu telewizyjnego, a potem pełnometrażowy „Powrót”, który zdobył Złotego Lwa na Festiwalu Filmowym w Wenecji w 2003 r. Następnie Zwiaginцев zaczął pisać i reżyserować własne, niejednokrotnie nagradzane filmy. Najpopularniejsze z nich to „Wygnanie” (2007), „Elena” 2011 i najnowszy „Lewiatan” (2014).

(1965) He graduated from the Novosibirsk Actors School and moved to Moscow to become an actor. He directed several episodes of a popular TV series and was asked to direct the feature-length film *The Return* which won the Golden Lion during the Film Festival in Venice in 2003. After that he started writing and directing his own movies which received various awards. His most popular films are *The Banishment* (2007), *Elena* (2011) and (the most recent) *Leviathan* (2014).

POKÓJ NAM W NASZYCH SNACH

Peace to Us in Our Dreams / Ramybė mūsų sapnuose

Litwa, Francja, Rosja / Lithuania, France, Russia 2015 107 min

REŻYSERIA / DIRECTOR: Sharunas Bartas

SCENARIUSZ / SCREENPLAY: Sharunas Bartas

ZDJĘCIA / CINEMATOGRAPHY: Eitvydas Duskus

OBSADA / CAST: Ina Marija Bartaitė, Sharunas Bartas, Edvinas Goldstein

PRODUKCJA / PRODUCTION: Kino Elektron, Studio Kinema

Ojciec, jego nowa żona i niespokojna, dojrzewająca córka jadą pod koniec lata do domku na wsi, żeby spędzić ze sobą trochę czasu. Dziewczyna zaprzyjaźnia się tam z chłopcem. Rozmawiają, chodzą na spacer, pływają razem w jeziorze. Pewnego dnia chłopiec kradnie strzelbę z siedziby kółka myśliwskiego. Tak rozpoczyna się wielki pościg. Film skomponowany jest z długich ujęć charakterystycznych dla reżysera. Bohaterowie pozostają bezimienni. Film rozgrywa się w ponurej, leśnej scenerii.

A father, his new wife and his restless, adolescent daughter go to their countryside house at the end of summer to spend some time together. The girl befriends a boy there. They talk, go for walks, swim in the lake. One day, the boy steals a rifle from a hunter. A big chase ensues. The movie is composed of the director's signature long takes, the characters remain unnamed. The film is set in bleak woodland scenery.

SHARUNAS BARTAS (1964, ZSRR, obecnie Litwa) Ukończył Moskiewski Instytut Kinematografii i zadebiutował na wpół amatorskim filmem „Tofolarija” w 1986 r. Jest jednym z najbardziej rozpoznawalnych na świecie litewskich reżyserów nowego pokolenia. Jego obraz „Wolność” był nominowany do Złotego Lwa na Festiwalu Filmowym w Wenecji w 2000 r. Bartas rozpoczął współpracę z zagranicznymi producentami aby dzięki koprodukcjom móc tworzyć filmy.

(1964, USSR, today Lithuania) He graduated from the Moscow Film School and debuted with the half-amateurish short movie *Tofolaria* in 1986. He's one of the most recognizable Lithuanian directors of the new generation. His film *Freedom* was nominated for the Golden Lion at the Venice Film Festival in 2000. He started cooperating with producers in other countries to be able to make movies.

WĘDRÓWKĄ NA ZACHÓD Journey To The West / Xi You

Tajwan, Francja / Taiwan, France 2014 56 min

REŻYSERIA / DIRECTOR: Tsai Ming Liang

SCENARIUSZ / SCREENPLAY: Tsai Ming Liang

ZDJĘCIA / CINEMATOGRAPHY: Antoine Heberlé

OBSADA / CAST: Kang-sheng Lee, Denis Lavant

PRODUKCJA / PRODUCTION: House on Fire, Neon Productions, Résurgences, Homegreen Films

Historia mnicha, który wędruje przez miasto. Każdy jego ruch śledzi kamera. Po pewnym czasie dołącza do niego mężczyzna. Obraz zmusza do zanurzenia się w rzeczywistości. Jest to rodzaj medytacji w świecie pogoni za czasem. Film Tsai Ming Lianga pozwala na wyciszenie umysłu, doświadczenie koncentracji i spokoju podczas wędrówki ulicami Marsylii. To spotkanie z samym sobą, medytacja do-

świadczana na sali kinowej. Pokaz „Wędrowki na zachód” przyciągnął tłumy widzów podczas festiwalu Berlinale.

Story of a monk who wanders around the city. The camera follows his every move. After a while another man joins him. The picture makes the viewer ponder reality. It is a kind of meditation in the world where everyone is chasing time. Tsai Ming Liang's movie allows us to clear our minds, experience concentration and peace while wandering the streets of Marseilles. It's like meditation experienced in the cinema. The screening of *Journey to the West* attracted crowds during the Berlinale film festival.

TSAI MING LIANG (1957) Od 1977 r. rozpoczął studia filmowe na Uniwersytecie Kultury Chińskiej w Tajwanie. Pracował jako scenarzysta, reżyser i producent w teatrze. Jego debiutem pełnometrażowym jest film „Buntownicy neonowego Boga” (1992 r.) Na jego styl wpłynęli znani europejscy reżyserzy: François Truffaut, Michelangelo Antonioni, Rainer Werner Fassbinder, Robert Bresson. Tsai Ming Liang jest jednym z najczęściej nagradzanych reżyserów tajwańskich; nazywany reprezentantem tzw. Drugiej Nowej Fali w kinematografii.

(1957) In 1977 he started film studies at the Chinese Culture University in Taiwan. He worked as a theatre scriptwriter, director and producer. He debuted in 1992 with the feature *The Rebels of the Neon God*. His style was determined by well-known European directors such as François Truffaut, Michelangelo Antonioni, Rainer Werner Fassbinder, Robert Bresson. He often receives awards for his work. Tsai Ming Liang is called a representative of so-called Second New Wave in cinema.

WOŁANIE Calling

Polska, Francja / Poland, France 2014 78 min

REŻYSERIA / DIRECTOR: Marcin Dudziak

SCENARIUSZ / SCREENPLAY: Marcin Dudziak

ZDJĘCIA / CINEMATOGRAPHY: Tomasz Woźniczka

OBSADA / CAST: Witek Kotrys, Sebastian Pawlak

PRODUKCJA / PRODUCTION: A Son Image Production

Film opowiada o wyprawie ojca i syna w dół rzeki. Skupia się wokół przeżyć 10-letniego chłopca, jego ciekawości świata i poszukiwania nowych doznań. Jednocześnie towarzyszy mu strach przed światem i samotnością. Te kontrastujące ze sobą uczucia popychają bohatera ku przemianie. Postaciom towarzyszy natura, przede wszystkim rzeka, która potęguje napięcie. „Wołanie” to historia oszczędna w słowach, przedstawiona głównie za pomocą obrazu. Film powstał na motywach opowiadania Kazimierza Orłosa pt. „Zimorodek”.

The film tells the story of a father and son's excursion down the river. The director shows the feelings of the 10-year-old boy, his curiosity about the world, craving for new experiences. At the same time the protagonist fears the unknown world and loneliness. These contrasting feelings lead to his transformation. The characters are accompanied by nature, especially the river, which intensifies the perceptible tension. *Calling* is a story with sparse dialogues, presented mainly through images. The film is based on Kazimierz Orłós's story *Kingfisher*.

MARCIN DUDZIAK (1979) Studiował dziennikarstwo w Warszawie. W 2003 roku rozpoczął studia filmowe w Paryżu. Jest założycielem A Son Image Production. Jego pierwszy film krótkometrażowy „Słowa” został wyprodukowany przez jego firmę. W 2014 r. zadebiutował filmem pełnometrażowym „Wołanie”. Obraz był nominowany do głównej nagrody na festiwalu Nowe Horyzonty.

(1979) He studied journalism in Warsaw. In 2003 he started film studies in Paris. He founded A Son Image Production. His first short movie *Les mots* was produced by his company. In 2014 he made his feature debut — *Calling*. The movie was nominated for the main award at the New Horizons film festival.

WYSPA KUKURYDZY Corn Island / Simindis kundzuli

Gruzja, Niemcy, Francja, Czechy, Kazachstan, Węgry /

Georgia, Germany, France, Czech Republic, Kazakhstan, Hungary

2014 100 min

REŻYSERIA / DIRECTOR: George Ovashvili

SCENARIUSZ / SCREENPLAY: Nugzar Shataidze, George Ovashvili, Roelof Jan Minneboo

ZDJĘCIA / CINEMATOGRAPHY: Elemér Ragályi

OBSADA / CAST: Ilyas Salman, Mariam Buturishvili, Irakli Samushia

PRODUKCJA / PRODUCTION: Alamdary Films, 42film, Arizona Films, George Ovashvili Production

Początek lat 90. XX w., trwa wojna między Gruzją i Abchazją. Na granicy tych państw rzeka formuje wyspy, które porasta dzika przyroda. Rolnik Abga na jednej z wysp buduje dom dla siebie i wnuczki. Na polu zaś zaczyna sadzić kukurydzę. Bohaterowie żyją otoczeni przez wojsko, ale z dala od wojny rozgrywającej się na lądzie. Ich idylla zostaje zachwiana, kiedy dorastająca wnuczka zakochuje się w gruzińskim żołnierzu. „Wyspa kukurydzy” to kandydat do Oscara w 2015 r. To historia opowiedziana niemal bez słów.

The film is set at the beginning of the 1990s, during the war between Georgia and Abkhazia. On the border of these countries the river shapes islands, which are overgrown by wildlife. Farmer Abga builds a house for his granddaughter and himself on the one of the islands. He plants corn on the field. The protagonists live surrounded by an army but away from the war itself, which takes place on the land. Their idyll ends when the adolescent girl falls in love with a Georgian soldier. *Corn Island* was the candidate for the Oscar in 2015. It's a story told almost without words.

GEORGE OVASHVILI (1963, ZSRR, obecnie Gruzja). Studiował na gruzińskiej politechnice, ukończył Państwowy Instytut Kina i Teatru w Gruzji i Nowojorską Akademię Filmową w Universal Studios. Pracował jako aktor w teatrze narodowym, prowadził agencję reklamową i reżyserował sztuki teatralne dla dzieci. Jest autorem nagradzanych filmów krótkometrażowych. „Drugi brzeg”, jego debiut fabularny nakręcony w 2009 r., był wyświetlany w 50 krajach na całym świecie. (1963, USSR, today Georgia) He studied at the Georgian polytechnic and graduated from the Georgian State Institute of Cinema and Theatre and from the New York Film Academy at Universal Studios. He worked as an actor at the National Theater, ran an advertising agency and directed theatre plays for children. He's an author of award-winning short films. In 2009 he made his debut directing the feature film *The Other Bank*, which was shown in 50 countries all around the world.

IMAGINE

Polska, Francja, Wielka Brytania, Portugalia /
Poland, France, Great Britain, Portugal 2012 105 min

REŻYSERIA / DIRECTOR: Andrzej Jakimowski

SCENARIUSZ / SCREENPLAY: Andrzej Jakimowski

ZDJĘCIA / CINEMATOGRAPHY: Adam Bajerski

OBSADA / CAST: Alexandra Maria Lara, Edward Hogg,
Melchior Derouet

PRODUKCJA / PRODUCTION: Zjednoczenie Artystów i Rzemieślników

Ian, charyzmatyczny instruktor niewidomych, przybywa do prestiżowego ośrodka w Lizbonie, by uczyć pacjentów trudnej sztuki orientacji w przestrzeni. Stosuje kontrowersyjne metody, które początkowo spotykają się z nieufnością ze strony podopiecznych. Tymczasem Ian zakochuje się w zamkniętej w sobie Ewie, której będzie starał się pomóc przełamać strach i uwierzyć we własne możliwości.

Ian, a charismatic teacher for the blind, arrives at a prestigious center in Lisbon to teach his young patients the difficult skill of spatial imagination. His methods are controversial and initially met with mistrust by the alumni. Meanwhile, Ian falls in love with introvert Eva and tries to help her get out of her comfort zone and make her believe in her capabilities.

ANDRZEJ JAKIMOWSKI (1963, Warszawa, Polska) Skończył filozofię na Uniwersytecie Warszawskim oraz reżyserię na Uniwersytecie Śląskim. Jego poprzednie filmy, „Zmruż oczy” oraz „Sztuczki”, zdobyły dużą ilość nagród na festiwalach międzynarodowych. W 2003 otrzymał Paszport Polityki.

(1963, Warsaw, Poland) He graduated from the Warsaw University where he studied philosophy and from the Silesian University where he studied film directing. His previous films, *Squint Your Eyes* and *Tricks*, received awards at various international film festivals. In 2003 he was granted the prestigious Polityka's Passport award.

KONGRES The Congress

Belgia, Francja, Luksemburg, Niemcy, Polska, Izrael / Belgium, France, Luxembourg, Germany, Poland, Israel 2013 122 min

REŻYSERIA / DIRECTOR: Ari Folman

SCENARIUSZ / SCREENPLAY: Ari Folman

ZDJĘCIA / CINEMATOGRAPHY: Michał Englert

OBSADA / CAST: Robin Wright, Harvey Keitel, Paul Giamatti, Jon Hamm

PRODUKCJA / PRODUCTION: Bridgit Folman Film Gang, Entretien et loup, Liverpool, Opus Film, Pandora Filmproduktion, Paul Thiltges Distributions

Film jest luźno oparty na opowiadaniu Stanisława Lema pt. „Kongres futurologiczny”. Słynna aktorka, Robin Wright, dostaje niepowtarzalną propozycję od hollywoodzkiego studia. Dzięki najnowszej technologii może zostać zeskanowana, a powstały wskutek tego procesu klon będzie mógł grać w przyszłości zamiast Robin. W ten sposób mogłaby poświęcić cały swój czas najbliższemu.

The film is loosely based on a story by Stanisław Lem, *The Futurological Congress*. A famous actress, Robin Wright, receives a unique offer from one of the Hollywood studios. Thanks to the latest technology she can be scanned and her clone can be created. This clone would be able to play her future roles instead of her. This way Robin could entirely devote herself to her family.

ARI FOLMAN (1962, Hajfia, Izrael) Pochodzi z rodziny ocalałych z Holocaustu. Jego wspomnienia z masakry w Sabrze i Szatili stały się podstawą do nakręcenia animowanego filmu dokumentalnego „Walc z Baszirem”, który został nagrodzony Złotym Globem oraz nominacją do Oscara. Folman obecnie przygotowuje film o Annie Frank.

(1962, Hajfia, Izrael) He is from a family of Holocaust survivors. His anima-

tion documentary *Waltz with Bashir* is based on his memories of the Sabra and Shatila massacre. The film was awarded the Golden Globe and was nominated for the Oscar. Currently, Folman is preparing a movie about Anne Frank.

POD ELEKTRYCZNYMI CHMURAMI

Under Electric Clouds / Pod elektrycznymi obłakami

Rosja, Ukraina, Polska / Russia, Ukraine, Poland 2015 137 min

REŻYSERIA / DIRECTOR: Aleksey German, Jr.

SCENARIUSZ / SCREENPLAY: Aleksey German, Jr.

ZDJĘCIA / CINEMATOGRAPHY: Jewgienij Priwin, Siergiej Michalczuk

OBSADA / CAST: Louis Franck, Merab Ninidze, Piotr Gąsowski

PRODUKCJA / PRODUCTION: Metrafilms, Linked Films, Program Pierwszy Rosja, Apple Film Production, Telewizja Polska

Rosja, rok 2017. Świat może być na granicy wielkiej wojny. Ludzie boją się, że wszystko ulegnie rozpadowi. Krążąc wokół niedokończonej budowli, zróżnicowana grupa outsiderów próbuje znaleźć swoje miejsce w tym nieustannie zmieniającym się społeczeństwie, tym samym tworząc mozaikę egzystencji, czyli życie samo w sobie. Aleksey German Junior dzieli się swoim spojrzeniem na rosyjską kulturę i politykę sięgając głęboko w ludzką duszę.

Russia in 2017. The world could be on the verge of a great war. People are anxious that things could fall apart. Wandering around an unfinished building, a diverse group of outsiders struggle to find their place in this rapidly changing society, making up the mosaic of existence that is life itself... Aleksey German Jr. shares his view of Russian culture and politics by reaching deep into the human soul.

ALEKSEJ GERMAN, JR. (1976, Moskwa) Studiował w Rosyjskiej Szkole Filmowej. Jego pełnometrażowy debiut „Papierowy żołnierz” miał

premiera na festiwalu w Wenecji, gdzie w roku 2008 otrzymał Srebrnego Lwa za najlepszą reżyserię oraz Złotą Osellę za najlepsze zdjęcia. (1976, Moscow) He studied at the Russian Film School. His feature debut *Paper Soldier* premiered at the Venice Film Festival where in 2008 he received the Silver Lion for Best Director and the Osella for Best Cinematography.

RANA The Cut

Niemcy / Germany 2014 138 min

REŻYSERIA / DIRECTOR: Fatih Akin

SCENARIUSZ / SCREENPLAY: Fatih Akin, Mardik Martin

ZDJĘCIA / CINEMATOGRAPHY: Rainer Klausmann

OBSADA / CAST: Tahar Rahim, Akin Gazi, George Georgiou

PRODUKCJA / PRODUCTION: Bombero International,
Corazón International, International Traders,
Jordan Films, Pandora Filmproduktion

Film zainspirowany historią ludobójstwa Ormian. Młody mężczyzna, Nazareth Manoogian, zostaje deportowany ze swojej rodzinnej wioski Mardin. Wkrótce dowiadyuje się, że jego córki mogły przeżyć katastrofę. Podróżuje po świecie, by je odnaleźć. Scenografię do filmu zaprojektował Allan Starski.

The film tells a story based on the Armenian Genocide. A young man, Nazareth Manoogian, is deported from his native village of Mardin. Soon he learns that there is a possibility his daughters survived the catastrophe. He travels to various parts of the world to find them. The scenography was designed by Allan Starski.

FATIH AKIN (1973, Hamburg). Studiował w Hamburgu komunikację wizualną. Jego debiut „Szybko i bezboleśnie” został nagrodzony Brązowym Lampartem na festiwalu w Locarno. W 2004 roku jego film „Głowa w mur” otrzymał Złotego Niedźwiedzia, a trzy lata później „Na krańcu nieba” otrzymało w Cannes statuetkę za najlepszy scenariusz.

(1973, Hamburg) He studied visual communication in Hamburg. His debut *Short Sharp Shock* received the Bronze Leopard at the Locarno Film Festival. In 2004 his film *Head-On* brought him the Golden Bear award and three years later *The Edge of Heaven* got an award in Cannes for the best screenplay.

SPONSORING Elles

Polska, Francja, Niemcy / Poland, France, Germany 2011 100 min

REŻYSERIA / DIRECTOR: Małgorzata Szumowska

SCENARIUSZ / SCREENPLAY: Małgorzata Szumowska, Tine Byrckel

ZDJĘCIA / CINEMATOGRAPHY: Michał Englert

OBSADA / CAST: Juliette Binoche, Joanna Kulig, Krystyna Janda,
Andrzej Chyra

PRODUKCJA / PRODUCTION: Slot Machine,
Zentropa International Poland, Zentropa International Köln,
Canal+, ZDF, Shot – Szumowski, Liberator Productions

Anna, dziennikarka luksusowego magazynu dla kobiet, przygotowuje artykuł na temat sponsoringu. Nawiązuje kontakt z dwiema „call girls”, które wprowadzają ją w arkany płatnej miłości. Świat ten, ku zaskoczeniu Anny, okazuje się pociągający i mówi jej wiele o jej własnym związku.

Anna, a journalist for a women's magazine, prepares an article about female student prostitution. She contacts two call girls, Charlotte and Alice, who initiate her into the mysteries of the sex industry. This world, previously unknown to Anna, turns out to be exciting and investigating it reveals many things she hasn't expected – including what she learns about her own relationship.

MAŁGORZATA SZUMOWSKA (1973, Kraków, Polska). Córka Doroty Terakowskiej. Ukończyła łódzką filmówkę w 1998, a wcześniej przez dwa lata studiowała historię sztuki na Uniwersytecie Jagiellońskim. Popularność przyniósł jej osobisty film „33 sceny z życia”, a jej ostatnia produkcja „Body/Ciało” została nagrodzona na festiwalu w Berlinie za najlepszą reżyserię.

(1973, Krakow, Poland) Daughter of Dorota Terakowska. She graduated from the National Film School in Łódź in 1998. Earlier for two years she studied art history at the Jagiellonian University. She became popular thanks to her personal movie *33 Scenes from Life* and recently her film *Body* received an award for best directing at the Berlinale.

WORST CASE SCENARIO

Niemcy, Polska / Germany, Poland 2014 82 min

REŻYSERIA / DIRECTOR: Franz Müller

SCENARIUSZ / SCREENPLAY: Franz Müller

ZDJĘCIA / CINEMATOGRAPHY: Kawe Vakili

OBSADA / CAST: Eva Lobau, Samuel Finzi, Laura Tonke, Janek Bielawski

PRODUKCJA / PRODUCTION: Film Boutique GbR

Ekipa filmowa pojawia się w Gdańsku w czasie Mistrzostw Europy w Piłce Nożnej. Jednak cały projekt zdaje się walić w gruzu jeszcze zanim rozpoczynają kręcenie filmu, gdyż każdego dnia kolejny członek ekipy wycofuje się z planu. Pomimo to, reżyser jest zdeterminowany, by kontynuować zdjęcia. Wkrótce dowiaduje się, że projektantka kostiumów, z którą zerwał sześć tygodni wcześniej, jest w ciąży.

A film crew arrives in Gdańsk during the UEFA European Championship. Before even the shooting starts, the whole project seems to be falling apart, as every day one member of the crew decides to leave. Nevertheless, the director is determined to make the film anyway. Soon he discovers that the costume-designer he split up with six weeks before is pregnant.

FRANZ MÜLLER (1965, Mosbach) Studiował sztuki piękne oraz cybernetykę w Düsseldorfie. Jego pierwszy, samodzielnie nakręcony pełnometrażowy film „Science Fiction” został pokazany na Berlinale w 2003 roku. Jest wykładowcą reżyserii w Kolonii oraz redaktorem czasopisma „Revolver”.

(1965, Mosbach) He studied Fine Arts and cybernetics in Düsseldorf. His first feature film *Science Fiction* was shown at Berlinale in 2003. He teaches film directing in Cologne and is the editor of *Revolver* film magazine.

AFERIM

Rumunia, Bułgaria, Czechy /

Romania, Bulgaria, Czech Republic 2015 108 min

REŻYSERIA / DIRECTOR: Radu Jude

SCENARIUSZ / SCREENPLAY: Radu Jude

ZDJĘCIA / CINEMATOGRAPHY: Marius Panduru

OBSADA / CAST: Teodor Corban, Mihai Comanoiu, Cuzin Toma

PRODUKCJA / PRODUCTION: Hi Film Productions

Wschodnia Europa, rok 1835. Dwaj jeźdźcy, żandarm Costandin i jego syn, podróżują przez surowy pejzaż. Poszukują cygańskiego niewolnika, który uciekł od swojego szlacheckiego pana. Spotykają ludzi różnych narodowości, a gdy w końcu natykają się na uciekiniera, przygoda wcale się nie kończy.

Eastern Europe, 1835. Two riders, the gendarme Costandin and his son, travel through a barren landscape. They are searching for a gypsy slave who has run away from his nobleman master. They encounter people of different nationalities and even when they find the slave, their adventure is far from over.

RADU JUDE (1977, Bukareszt, Rumunia) Ukończył studia filmowe na Uniwersytecie Medialnym w stolicy Rumunii w roku 2003. Na rynku filmowym stał się rozpoznawalny po swoim pełnometrażowym debiucie „The Happiest Girl in the World” pokazywanym w sekcji Forum na Berlinale. Jego kolejny film, „Everybody in Our Family”, został nagrodzony na festiwalach w Sarajewie i Namur.

(1977, Bucharest, Romania) He graduated with a degree in film from the Bucharest Media University in 2003. He came to worldwide attention with his debut feature film *The Happiest Girl in the World*, which was screened in the Berlinale Forum section in 2009. His second feature, *Everybody in Our Family*, was awarded at the Sarajevo and Namur film festivals.

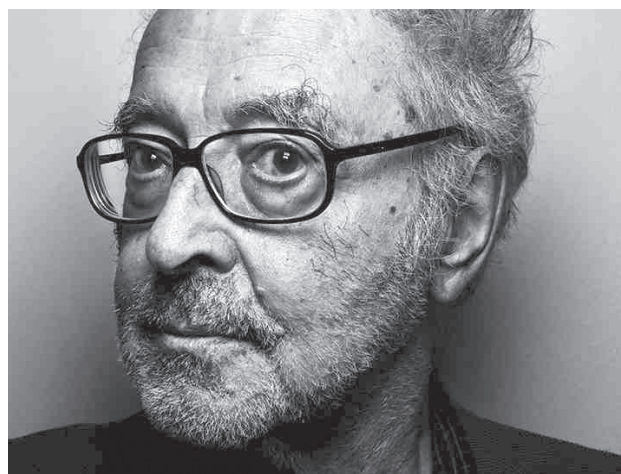
DO UTRATY TCHU Breathless / À bout de souffle
Francja / France 1960 87 min

REŻYSERIA / DIRECTOR: Jean-Luc Godard
SCENARIUSZ / SCREENPLAY: Jean-Luc Godard, François Truffaut
ZDJĘCIA / CINEMATOGRAPHY: Raoul Coutard
OBSADA / CAST: Jean-Paul Belmondo, Jean Seberg
PRODUKCJA / PRODUCTION: Les Films Impéria,
Les Productions Georges de Beauregard,
Société Nouvelle de Cinématographie

Jeden z najważniejszych filmów francuskiej Nowej Fali. Drobny złodziejczek Michel Poiccard wplątuje się w kradzież samochodu, strzelaninę z policją i romans z amerykańską studentką Patricią.

One of the most important French New Wave films. Small time thief Michel Poiccard is involved in car theft, a police shootout and a romance with American student Patricia.

JEAN-LUC GODARD (1930, Paryż) Jeden z najwybitniejszych reżyserów związanych z francuską Nową Falą. Uważany za prekursora wielu filmowych środków wyrazu. Tworzy nieustannie od roku 1960. W 2014 jego film „Pożegnanie z językiem” otrzymał nagrodę jury podczas festiwalu w Cannes.

(1930, Paris) One of the most acclaimed directors associated with the French New Wave. Considered to be the precursor of many techniques used in film language. Constantly active as a filmmaker since 1960. In 2014 his *Goodbye to Language* was awarded the Jury Prize during the Cannes Film Festival.

EISENSTEIN W MEKSYKU Eisenstein in Guanajuato
Belgia, Finlandia, Holandia, Meksyk /
Belgium, Finland, Netherlands, Mexico 2015 105 min

REŻYSERIA / DIRECTOR: Peter Greenaway
SCENARIUSZ / SCREENPLAY: Peter Greenaway
ZDJĘCIA / CINEMATOGRAPHY: Reinier van Brummelen
OBSADA / CAST: Elmer Bäck, Luis Alberti, Lisa Owen, Maya Zapata
PRODUKCJA / PRODUCTION: Submarine, Vrijzinnig Protestantse
Radio Omroep, Yleisradio, ZDF/Arte

W roku 1931 rosyjski reżyser Sergiej Eisenstein podróżuje do Guanajuato, by wyreżyserować swój film zatytułowany „Niech żyje Meksyk!”. W kontakcie z nową, nieznaną mu do tej pory kulturą, artysta zaczyna przewartościowywać swoje podejście do ogarniętej stalinistycznym reżimem ojczyzny. Zmienia także sposób, w jaki patrzy na swoją sztukę. In 1931 the Russian director Sergei Eisenstein travels to Guanajuato to direct his film titled *¡Que viva México!* Struck by the new, previously unknown to him culture, the artist starts to re-evaluate his approach to his homeland and the Stalinist regime. He also changes the way he sees his own art.

PETER GREENAWAY (1942, Newport, Walia) Jest nie tylko wybitnym reżyserem filmowym, ale także malarzem. Jego najbardziej znanym

filmem jest „Kucharz, złodziej, jego żona i jej kochanek”. Greenaway wciąż uważany jest za prekursora w dziedzinie techniki filmowej. W 2014 otrzymał honorową nagrodę BAFTA za wybitny brytyjski wkład w rozwój kina.

(1924, Newport, Wales) He's not only an acclaimed film director but also a painter. His best known film is *The Cook, the Thief, His Wife and Her Lover*. Greenaway is considered to be a precursor in the area of film techniques. In 2014 he received the BAFTA for Outstanding British Contribution to Cinema.

FRANCOFONIA

Francja, Niemcy, Holandia / France, Germany, Netherlands
2015 87 min

REŻYSERIA / DIRECTOR: Aleksander Sokurow

SCENARIUSZ / SCREENPLAY: Aleksander Sokurow

ZDJĘCIA / CINEMATOGRAPHY: Bruno Delbonnel

OBSADA / CAST: Johanna Korthals Altes, Louis-Do de Lencquesaing

PRODUKCJA / PRODUCTION: Idéale Audience,
Museum w Luwrze, Zero One Film

Aleksander Sokurow wraca do muzeum, tym razem w głównej roli występuje Luwr. Kiedy Europa pochłonięta była wojną, Jacques Jaujard oraz hrabia Franziskus Wolff Metternich współpracowali, by ochronić i zachować skarby słynnego paryskiego muzeum.

Alexandr Sokurov once again comes back to the subject of a museum — this time with the Louvre in the leading role. When Europe was in the middle of World War II, Jacques Jaujard and count Franziskus Wolff Metternich worked together to protect and preserve the treasures of the Louvre Museum.

ALEKSANDER SOKUROW (1951) Zasłynął swoim spektakularnym przedsięwzięciem, jakim była nakręcona w jednym ujęciu „Rosyjska arka”. W 2011 roku zdobył Złotego Lwa na festiwalu w Wenecji za adaptację „Fausta”. Przyjaźnił się z Andriejem Tarkowskim.

(1951) He became famous for his unusual project *Russian Ark*, which was filmed using a single shot. In 2011 he was awarded the Golden Lion at the Venice Film Festival for his adaptation of Goethe's *Faust*. He was a friend of Andrei Tarkovsky.

LABIRYNT KŁAMSTW

Labyrinth of Lies / Im Labyrinth des Schweigens
Niemcy / Germany 2014 122 min

REŻYSERIA / DIRECTOR: Giulio Ricciarelli

SCENARIUSZ / SCREENPLAY: Giulio Ricciarelli, Elisabeth Bartel

ZDJĘCIA / CINEMATOGRAPHY: Martin Langer, Roman Osin

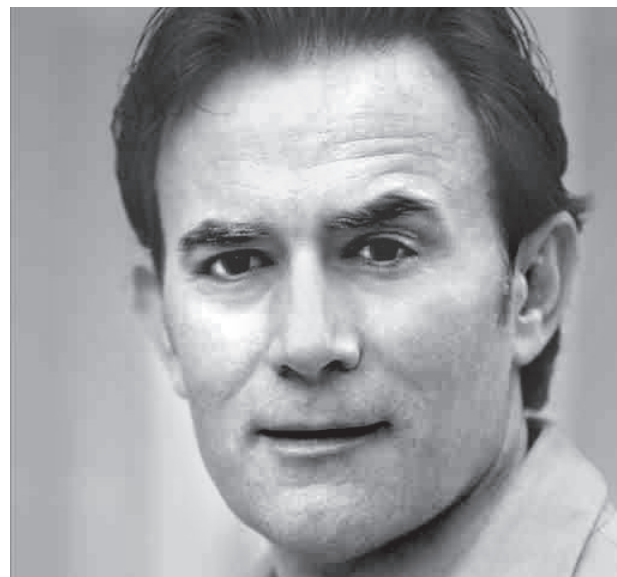
OBSADA / CAST: Alexander Fehling, Andre Szymanski,
Friederike Becht

PRODUKCJA / PRODUCTION: Claussen Wöbke Putz Filmproduktion,
Naked Eye Filmproduktion

Rok 1958. Od zakończenia wojny minęło już ponad trzynaście lat, a Niemcy prosperują. Pewnego dnia dziennikarz Thomas Gnielka rozpoznaje w osobie wykładowcy dawnego komendanta obozu w Auschwitz. Johann Radmann, młody prokurator, postanawia przyjrzeć się bliżej sprawie dawnych oświęcimskich oprawców.

It's 1958, the war ended over thirteen years ago and the Federal Republic of Germany is booming. One day journalist Thomas Gnielka recognizes in a teacher the former commandant of the Auschwitz concentration camp. Young prosecutor Johann Radmann decides to investigate the case of the former staff of the death camp.

GIULIO RICCIARELLI (1965, Mediolan) Mieszka w Niemczech, gdzie pracuje głównie jako aktor teatralny. W 2000 został współzałożycielem wytwórni filmowej Naked Eye Filmproduktion, a „Labirynt kłamstw” to jego reżyserski debiut pełnometrażowy.

(1965, Milan) He lives in Germany where he works mainly as a theatre actor. In 2000 he co-founded the production company Naked Eye Filmproduktion. *Labirynth of Lies* is his directing feature debut.

NENA

Francja, Holandia / France, Netherlands 2014 94 min

REŻYSERIA / DIRECTOR: Saskia Diesing

SCENARIUSZ / SCREENPLAY: Saskia Diesing, Esther Gerritsen

ZDJĘCIA / CINEMATOGRAPHY: Aage Hollander

OBSADA / CAST: Abbey Hoes, Gijs Blom, Uwe Ochsenknecht

PRODUKCJA / PRODUCTION: KeyFilm,
Vrijzinnig Protestantse Radio Omroep

Nena i jej ojciec znają się od podszewki. Ona, ubrana w czarną skórzaną kurtkę, nieco dziwna, wyjątkowa, pewna siebie. On, paraplegik na wózku inwalidzkim. Kiedy Nena poznaje Carla, wydaje się, że to miłość od pierwszego wejrzenia. W tym samym czasie jej ojciec próbuje odebrać sobie życie. Wola życia kontra wola śmierci. Nena musi znaleźć sposób, by poradzić sobie w nowej sytuacji.

Nena and her father know each other inside out. She — clothed in a black leather jacket, a bit weird, special, self-confident. He — a paraplegic on a wheelchair. When Nena meets Carl it seems like love at first sight. Meanwhile, her father tries to commit suicide. The will to live versus the will to die. Nena needs to find a way to deal with the new situation she's found herself in.

SASKIA DIESING (1972) Ukończyła studia filmowe w Utrech-

cie, gdzie uczy reżyserii i scenariopisarstwa. Wiele lat pracowała dla holenderskiej telewizji, produkując krótkie metraże i seriale. W 2014 jej „Nena” została dostrzeżona przez jury konkursu „Generation 14plus” na Berlinale.

(1972) She earned a degree in film studies in Utrecht where she teaches directing and screenwriting. For many years she worked for Dutch television, producing shorts and TV series. In 2014 her *Nena* was appreciated by the jury of the Generation 14plus competition during the Berlinale.

ODDYCHAJ Breathe / Respire

Francja / France 2014 91 min

REŻYSERIA / DIRECTOR: Mélanie Laurent

SCENARIUSZ / SCREENPLAY: Mélanie Laurent, Julien Lambroschini

ZDJĘCIA / CINEMATOGRAPHY: Arnaud Potier

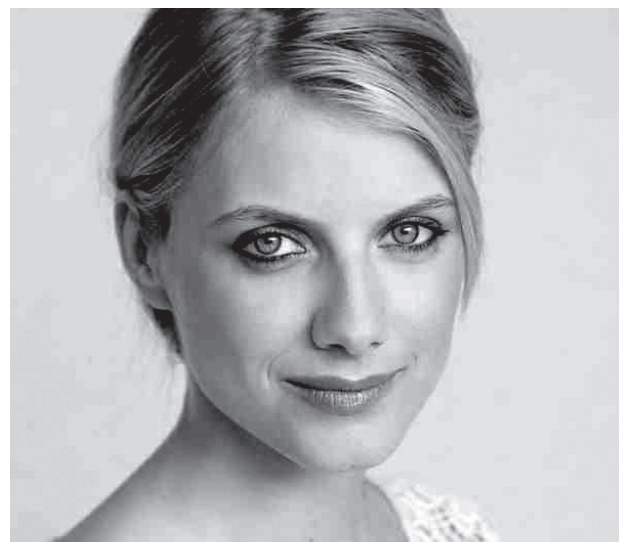
OBSADA / CAST: Lou de Laâge, Joséphine Japy, Roxane Duran

PRODUKCJA / PRODUCTION: Centre National de la Cinématographie,
Move Movie, Gaumont

Pojawienie się w szkole nowej uczennicy przewraca życie Charlie do góry nogami. Dziewczyna odcina się od swojej przyjaciółki i poświęca cały czas nowej znajomej. Ta, zdając sobie sprawę, jak ogromny wpływ wywiera na Charlie, nie ma problemu z wykorzystywaniem i manipulowaniem zapatrzoną w nią koleżanką. Wkrótce relacja ta zaczyna negatywnie odbijać się na zdrowiu Charlie.

When a new student appears at school, Charlie's life is turned upside down. She breaks off with her friend and devotes herself completely to the new classmate. The latter realizes how much influence she has on the girl and finds it easy to take advantage of her and manipulate her. Soon this relationship starts having a bad effect on Charlie's health.

MÉLANIE LAURENT (1983, Paryż) Bardziej rozpoznawalna jako aktorka niż reżyserka (zagrała między innymi w „Bękartach wojny”), w roku 2007 została nagrodzona Cezarem jako najbardziej obiecująca aktorka. Jej debiut reżyserski „De moins en moins” nominowany był do Złotej Palmy.

(1983, Paris) She is better known as an actress than as a movie director (she starred in Tarantino's *Inglorious Basterds*, among others), in 2007 she was awarded a César for the most promising actress. Her directing debut *De moins en moins* was nominated for the Palme d'Or.

PIONIERZY, MARZYCIELE Pioneer Heroes / Pionery, geroi
Rosja / Russia 2015 116 min

REŻYSERIA / DIRECTOR: Natalya Kudryashova
SCENARIUSZ / SCREENPLAY: Natalya Kudryashova
ZDJĘCIA / CINEMATOGRAPHY: Ruslan Gerasimenkov
OBSADA / CAST: Natalya Kudryashova, Daria Moroz, Aleksei Mitin
PRODUKCJA / PRODUCTION: CTB Film Company

Olga, Andriej i Katia byli w dzieciństwie Młodymi Pionierami Włodzimierza Iljicza Lenina. Po dwudziestu pięciu latach wszyscy znaleźli pracę w Moskwie, ale nie odnaleźli się we współczesnej Rosji. Przesuwając się poetycko od przeszłości do teraźniejszości, Kudryashova pokazuje różnicę między dziecięcymi wyobrażeniami przyszłości, a rzeczywistością, która dla ostatniego pokolenia komunistycznej młodzieży okazała się bezlitosna.

Olga, Andrei and Katya used to be members of the Vladimir Ilyich Lenin Young Pioneer Organization. Twenty-five years later, all three have established themselves professionally in Moscow, and yet they haven't found their place in present day Russia. Moving poetically between the past and the present, Kudryashova shows the disparity between the children's visions of the future and the contemporary reality, which for the last generation of Young Pioneers turned out to be merciless.

NATALYA KUDRYASHOVA (1978, ZSRR) Studiowała aktorstwo, później wzięła udział w kursie reżyserii. Od 2001 pojawiała się jako aktorka w wielu teatralnych produkcjach w Moskwie. „Pionierzy, marzyciele” to jej filmowy debiut pełnometrażowy.

(1978, Soviet Union) She studied acting and took a course in film directing. Since 2001 she appeared in many theatre productions in Moscow. *Pioneers, dreamers* is her feature debut.

STARE GRZECZY MAJĄ DŁUGIE CIENIE

Marshland / La isla minima

Hiszpania / Spain 2014 105 min

REŻYSERIA / DIRECTOR: Alberto Rodríguez
SCENARIUSZ / SCREENPLAY: Alberto Rodríguez, Rafael Cobos
ZDJĘCIA / CINEMATOGRAPHY: Alex Catalan
OBSADA / CAST: Raúl Arévalo, Javier Gutiérrez, Antonio de la Torre
PRODUKCJA / PRODUCTION: Atípica Films, Atresmedia Cine, Sacromonte Films

Południe Hiszpanii, rok 1980. Dwaj detektywi z Madrytu, Juan i Pedro, mają zupełnie inne spojrzenie na świat. Jednak pomimo dzielących ich różnic łączą siły, by złapać bezwzględnego mordercę, od lat terroryzującego społeczność miasteczka, w którym panuje duch mizoginizmu.

Southern Spain, 1980. Two detectives from Madrid, Juan and Pedro, perceive the world in completely different ways. Still, despite the differences, they join forces to catch a ruthless murderer, who for years has been terrorizing a small town, the inhabitants of which display strongly misogynist attitudes...

ALBERTO RODRÍGUEZ (1971, Sewilla) Twórca kilku filmów, które zdobyły popularność w Hiszpanii i przyniosły mu liczne nominacje do nagrody Goya. Jego debiut krótkimetryżowy zdobył nagrodę Srebrnego Smoka na Krakowskim Festiwalu Filmowym.

(1971 Seville) Creator of films well-known in Spain, which brought him numerous nominations for Goya awards. His debut short film received the Silver Dragon at the Krakow Film Festival.

SWOBODNE OPADANIE Free Fall / Szabadesés

Francja, Węgry, Korea Południowa / France, Hungary, South Korea
2014 80 min

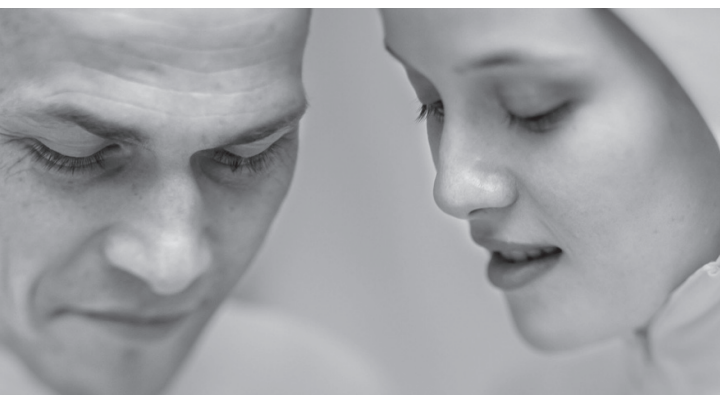
REŻYSERIA / DIRECTOR: György Pálfi

SCENARIUSZ / SCREENPLAY: György Pálfi, Zsófia Ruttkay

ZDJĘCIA / CINEMATOGRAPHY: Gergely Pohárnok

OBSADA / CAST: Piroska Molnár, Miklós Benedek,
Attila Menszátor-Héresz

PRODUKCJA / PRODUCTION: JIFF Project, KMH Film, Origo Film Group,
Popfilm, Sciapode, VisionTeam

Starsza kobieta rzuca się z dachu bloku. W miarę spadania, zaglądamy w okna kolejnych mieszkań. Siedem pięter, siedem identycznie zaprojektowanych mieszkań, siedem zupełnie różnych światów.

An elderly woman jumps off the roof of a block of flats and while she's falling, we glimpse through the windows of the flats she passes by. Seven floors, seven identically designed flats, seven completely different worlds.

GYÖRGY PÁLFI (1974, Budapeszt) Nagradzany na prestiżowych festiwalach. Europejska Nagroda Filmowa 2002 za „Czkawkę”. W 2006 jego „Taxidermia” pokazano w sekcji Un Certain Regard w Cannes.

(1974, Budapest) Recipient of awards at prestigious film festivals. In 2006 his *Taxidermia* was screened at the Cannes Film Festival in the Un Certain Regard section. Four years before that, he received the European Film Award for *Hukkle*.

20 Forum Kina Europejskiego ORLEN Cinergia

(27.11-4.12.2015)

JURY KONKURSU NA NAJLEPSZY DEBIUT EUROPEJSKI 8

/ JURY OF THE COMPETITION FOR THE BEST EUROPEAN DEBUT

KONKURS NA NAJLEPSZY DEBIUT EUROPEJSKI 10

/ COMPETITION FOR THE BEST EUROPEAN DEBUT

1...Antonia 10

Reż. Ferdinando Cito Filomarino, Włochy 2015, 96 min

2...Chrieg 11

Reż. Simon Jaquement, Szwajcaria 2014, 106 min

3...Droga do Rzymu / Journey to Rome 11

Reż. Tomasz Mielnik, Czechy, Polska 2015, 94 min

4...Two Friends 12

Reż. Louis Garrel, Francja 2015, 100 min

5...Victoria 12

Reż. Sebastian Schipper, Niemcy 2015, 140 min

6...Widzę, widzę / Goodnight Mommy 13

Reż. Veronika Franz, Severin Fiala, Austria, 2014, 99 min

7...The World Is Mine 14

Reż. Nicolae Constantin Tânase, Rumunia 2015, 104 min

8...Zaprисяgła dziewica / Sworn Virgin 14

Reż. Laura Bispuri, Włochy, Szwajcaria, Niemcy, Albania 2015, 90 min

9...Znam kogoś, kto cię szuka / Raging Rose 15

Reż. Julia Kowalski, Francja, Polska 2013, 80 min

JURY KONKURSU NA NAJLEPSZY DEBIUT POLSKI 16

/ JURY OF THE COMPETITION FOR THE BEST POLISH DEBUT

KONKURS NA NAJLEPSZY DEBIUT POLSKI

/ COMPETITION FOR THE BEST POLISH DEBUT 16

1...Arizona w mojej głowie / They Chased Me Through Arizona . . 17

Reż. Matthias Huser, Polska, Szwajcaria 2014, 86 min

2...Chemia / Chemo 18

Reż. Bartosz Prokopowicz, Polska 2015, 105 min

3...Czerwony pajak / The Red Spider 18

Reż. Marcin Koszałka, Polska, Czechy, Słowacja 2015, 90 min

4...Intruz / The Here After 19

Reż. Magnus von Horn, Polska, Szwecja, Francja 2015, 98 min

5...Klezmer 19

Reż. Piotr Chrzan, Polska 2015, 97 min	19
6...Król życia / The King of Life	20
Reż. Jerzy Zieliński, Polska 2015, 96 min	
7...Mur / The Wall	20
Reż. Dariusz Glazer, Polska 2014, 82 min	
8...Noc Walpurgi / Walpurgis Night	21
Reż. Marcin Bortkiewicz, Polska 2015, 75 min	
9...Walser	22
Reż. Zbigniew Libera, Polska 2015, 78 min	

POKAZY SPECJALNE / SPECIAL SCREENINGS

1...Moje córki krowy (Film otwarcia)	22
/ These Daughters of Mine (Opening film)	
Reż. Kinga Dębska, Polska 2015, 89 min	
2...Zupełnie nowy testament (Film zamknięcia)	23
/ The Brand New Testament (Closing film)	
Reż. Jaco Van Dormael, Luksemburg, Francja, Belgia 2015, 113 min	
3...Baby Bump	23
Reż. Kuba Czekaj, Polska 2015, 89 min	
4...Czarodziejska góra / The Magic Mountain	24
Reż. Anca Damian, Polska, Rumunia, Francja 2015, 95 min	
5...Dzienniki berlińskie / Berlin Diaries	24
Reż. Przemysław Wojcieszek, Polska 2013, 93 min	
6...Moja matka / My Mother	25
Reż. Nanni Moretti, Włochy 2015, 107 min	
7...Słońce w zenicie / The High Sun	25
Reż. Dalibor Matanić, Francja 2015, 123 min	
8...Syn Szawła / Son of Saul	26
Reż. László Nemes, Węgry 2015, 107 min	
9...Śpiewający obrusik / The Singing Napkin	26
Reż. Mariusz Grzegorzek, Polska 2015, 91 min	
10...Violet	27
Reż. Bas Devos, Holandia, Belgia 2014, 82 min	

DOKUMENTY WIMA WENDERSA

/ WIM WENDERS'S DOCUMENTARIES

1...0 jednym takim, co wyruszył w świat	28
/ One Who Set Forth: Wim Wenders' Early Years	
Reż. Marcel When, Niemcy 2007, 96 min	
2...Film Nicka / Lightning Over Water	29
Reż. Wim Wenders, Nicholas Ray, Szwecja, RFN 1980, 91 min	
3...Niebo nad Berlinem / Wings of Desire	29
Reż. Wim Wenders, Francja, RFN 1987, 128 min	
4...Pokój 666 / Room 666	30
Reż. Wim Wenders, Francja, RFN 1982, 45 min	
5...Sól ziemi / The Salt of the Earth	30
Reż. Wim Wenders, Juliano Ribeiro Salgado, Brazylia, Francja, Włochy 2014, 110 min	
6...Tokyo-Ga	30
Reż. Wim Wenders, USA, RFN 1985, 92 min	

PRZEGLĄD FILMÓW NASTASSJI KINSKI

/ FILMS STARRING NASTASSJA KINSKI

1...Fałszywy ruch / The Wrong Move	31
Reż. Wim Wenders, RFN 1975, 103 min	
2...Paryż, Teksas / Paris, Texas	31
Reż. Wim Wenders, Francja, Wielka Brytania, RFN 1984, 127 min	
3...Tak daleko, tak blisko / Faraway, So Close!	32
Reż. Wim Wenders, Niemcy 1993, 144 min	
4...Skrzywdzeni i poniżeni / Humiliated and Insulted	32
Reż. Andrei Eshpay, Szwajcaria, Włochy, ZSSR 1991, 106 min	
5...Tess	33
Reż. Roman Polański, Francja, Wielka Brytania 1979, 164 min	

PRZEGLĄD FILMÓW PIERA PAOLA PASOLINIEGO

/ TRIBUTE TO PIER PAOLO PASOLINI

1...Pasolini	34
Reż. Abel Ferrara, Włochy 2014, 84 min	
2...12 grudnia 1972 / 12 Dicembre 1972	35
Reż. Pier Paolo Pasolini, Włochy 1972, 50 min	
3...Notatki do Oresteji Afrykańskiej	35
Notes Towards an African Orestes	
Reż. Pier Paolo Pasolini, Włochy 1970, 65 min	
4...Salò, czyli 120 dni Sodomy / Salò, or the 120 Days of Sodom	36
Reż. Pier Paolo Pasolini, Włochy 1970, 116 min	
5...Wściekłość Pasoliniego / Rage	36
Reż. Pier Paolo Pasolini, Włochy 2008, 83 min	
6...Zgromadzenie miłosne / Love Meetings	37
Reż. Pier Paolo Pasolini, Włochy 1965, 90 min	

KINO FIŃSKIE / FINNISH CINEMA

1...Droga na północ / Road North	37
Reż. Mika Kaurismäki, Finlandia 2012, 110 min	
2...The Girl King	38
Reż. Mika Kaurismäki, Finlandia, Francja, Niemcy, Szwecja, Kanada 2015, 106 min	
3...Los Angeles bez mapy / L.A. Without a Map	38
Reż. Mika Kaurismäki, Finlandia, Francja, Wielka Brytania 1998, 107 min	
4...Seks po fińsku / The House of Branching Love	39
Reż. Mika Kaurismäki, Finlandia 2009, 102 min	
5...Cień latarni morskiej / The Disciple	39
Reż. Ulrika Bengts, Finlandia 2013, 93 min	
6...Dwa domy / Two Homes	39
Reż. Klaus Härö, Finlandia, Szwecja, Rosja 2013, 88 min	
7...Emigrantzłelkovej, malinowejłódki / Raspberry Boat Refugee	40
Reż. Leif Lindblom, Finlandia, Szwecja 2014, 93 min	
8...Nie, dziękuję / No Thank You	41
Reż. Samuli Valkama, Finlandia 2014, 97 min	
9...Przebaczenie / Absolution	41
Reż. Petri Kotwica, Finlandia, Irlandia 2015, 92 min	

KINO DOGMY / DOGME CINEMA 42

1...Tranceformer – Portret Larsa von Triera 42

/ Tranceformer – A Portrait of Lars von Trier

Reż. Stig Björkman, Dania, Szwecja 1997, 52 min

2...Idioci / The Idiots 43

Reż. Lars von Trier, Dania, Francja, Hiszpania, Holandia, Szwecja, Włochy 1998, 117 min

3...Przełamując fale / Breaking the Waves 43

Reż. Lars von Trier, Dania, Francja, Hiszpania, Holandia, Szwecja, Norwegia, Islandia 1996, 159 min

4...Tańcząc w ciemnościach / Dancer in the Dark 43

Reż. Lars von Trier, Dania, Finlandia, Norwegia, Szwecja, Islandia, Argentyna, Francja, Hiszpania, Holandia, Niemcy, USA, Wielka Brytania, Włochy 2000, 140 min

5...Festen / The Celebration 44

Reż. Thomas Vinterberg, Dania, Szwecja 1998, 105 min

6...Mifune 44

Reż. Søren Kragh-Jacobsen, Dania, Szwecja 1999, 98 min

7...Włoski dla początkujących / Italian for Beginners 45

Reż. Lone Scherfig, Dania, Szwecja 2000, 112 min

SLOW CINEMA 46

1...Huba / Parasite 46

Reż. Wilhelm Sasnal, Anna Sasnal, Polska, Wielka Brytania 2014, 66 min

2...Koń turyński / The Turin Horse 46

Reż. Béla Tarr, Węgry, Francja, Niemcy, Szwajcaria, USA 2011, 146 min

3...Lewiatan / Leviathan 47

Reż. Andriej Zwiagincew, Rosja 2014, 140 min

4...Pokój nam w naszych snach / Peace to Us in Our Dreams 48

Reż. Sharunas Bartas, Litwa, Francja, Rosja 2015, 107 min

5...Wędrówka na Zachód / Journey to the West 48

Reż. Tsai Ming Liang, Tajwan, Francja 2014, 56 min

6...Wołanie / Calling 49

Reż. Marcin Dudziak, Polska, Francja 2014, 78 min

7...Wyspa kukurydzy / Corn Island 49

Reż. George Ovashvili, Gruzja, Niemcy, Francja, Czechy, Kazachstan, Węgry 2014, 100 min

KOPRODUKCJE EUROPEJSKIE / EUROPEAN COPRODUCTIONS 50

1...Imagine 50

Reż. Andrzej Jakimowski, Polska, Francja, Wielka Brytania, Portugalia 2012, 105 min

2...Kongres / The Congress 51

Reż. Ari Folman, Belgia, Francja, Luksemburg, Niemcy, Polska, Izrael 2013, 122 min

3...Pod elektrycznymi chmurami / Under Electric Clouds 51

Reż. Aleksiej German, Jr., Rosja, Ukraina, Polska 2015 137 min

4...Rana / The Cut 52

Reż. Fatih Akin, Niemcy 2014, 138 min

5...Sponsoring / Elles 52

Reż. Małgorzata Szumowska, Polska, Francja, Niemcy 2011, 100 min

6...Worst Case Scenario 53

Reż. Franz Müller, Niemcy, Polska 2014, 82 min

FILMOWE ODKRYCIA EUROPY / EUROPEAN CINEMA DISCOVERIES 53

1...Aferim 53

Reż. Radu Jude, Rumunia, Bułgaria, Czechy 2015, 108 min

2...Do utraty tchu / Breathless 54

Reż. Jean-Luc Godard, Francja 1960, 87 min

3...Eisenstein w Meksyku / Eisenstein in Guanajuato 54

Reż. Peter Greenaway, Belgia, Finlandia, Holandia 2015, 105 min

4...Francofonia 55

Reż. Aleksander Sokurov, Francja, Niemcy, Holandia 2015, 87 min

5...Labirynt kłamstw / Labyrinth of Lies 55

Reż. Giulio Ricciarelli, Niemcy 2014, 122 min

6...Nena 56

Reż. Saskia Diesing, Francja, Holandia 2014, 94 min

7...Oddychaj / Breathe 56

Reż. Mélanie Laurent, Francja 2014, 91 min

8...Pionierzy, marzyciele / Pioneer Heroes 57

Reż. Natalya Kudryashova, Rosja 2015, 116 min

9...Stare grzechy mają długie cienie / Marshland 57

Reż. Alberto Rodríguez, Hiszpania 2014, 105 min

10...Swobodne opadanie / Free Fall 58

Reż. György Pálfi, Francja, Węgry, Korea Południowa 2014, 80 min

ŁÓDŹ FILMOWA
stowarzyszenie

www.cinergiafestival.pl

#widzimysiewkinie

SERDECZNIE DZIĘKUJEMY / SPECIAL THANKS

wszystkim osobom i instytucjom, które pomagały

przy organizacji 20 Forum Kina Europejskiego

ORLEN Cinergia w Łodzi (27 listopada - 4 grudnia 2015)

We would like to thank the following people and institutions, who helped the 20th Forum of European Cinema ORLEN Cinergia in Łódź (Nov 27th– Dec 4th, 2015)

FESTIWALOM FILMOWYM / FILM FESTIVALS

MFF T-Mobile Nowe Horyzonty / Roman Gutek, Joanna Łapińska, Katarzyna Hańć, Maciej Jakubczyk, Marcin Pieńkowski, Tomasz Żygo. **Festiwal Polskich Filmów Fabularnych w Gdyni** / Michał Oleszczyk. **Berlin International Film Festival** / Frauke Greiner. **Cannes Film Festival** / Christine Aime. **Karlowy Vary International Film Festival** / Karel Och, Veronika Gocova. **Venice International Film Festival** / Michaela Lazzarin. **Transylwania Film Festival in Romania** / Tudor Giurgiu. **Docs Against Gravity** / Artur Liebhart. **Lubuskie Lato Filmowe** / Andrzej Kawala. **Letnia Akademia Filmowa w Zwierzyńcu** / Piotr Kotowski.

WŁAŚCICIELOM PRAW I KOPII / RIGHTS AND PRINTS HOLDERS

Vivarto/ Aurora / Mirek Trębowski, Joanna Lisowska, Dominika Druch, Anna Dziwulska. **Against Gravity** / Artur Liebhart. **Stowarzyszenie Nowe Horyzonty** / Marcin Pieńkowski, Tomasz Żygo. **Gutek Film** / Roman Gutek, Marzena Zboina. **Kino Świat** / Bartłomiej Fukieta, Tomasz Karczewski, Renata Rożek, Paweł Glica. **Kasia Rębecka**, Marcin Piasecki, Tomasz Koćwin. **Bomba Film** / Artur Swacha. **Altterego Pictures** / Roman Jarosz, Olga Jabłońska. **Next Film** / Robert Kijak, Cezary Kruszewski, Bartłomiej Bilski. **Vue Movie** / Małgorzata Kowalczyk. **Monolith Films** / Mariusz Łukomski, Ryszard Pawlicki, Joanna Gajowniczek, Izabela Sicińska. **Apple Film Productions** / Dariusz Jabłoński, Iza Wójcik. **Wytwórnia Filmów Dokumentalnych i Fabularnych** / Włodzimierz Niderhaus, Jolanta Galicka. **Studio Filmowe Kalejdoskop** / Zbigniew Domagalski. **Solopan** / Jacek Szumlas, Dagmara Molga. **Lava Films** / Mariusz Włodarski, Agnieszka Wasiak. **Balapolis** / Agata Szymańska, Magdalena Kamińska. **Human-Power** / Aleksandra Zakrzewska. **Easy Busy Production** / Weronika Czołnowska. **Rai Teche, Cineteca Bologna, Fundacja Wima Wendersa** / Claire Brunel, Laura Schmidt. **Marianna Films** / Mika Kaurismäki. **The Match Factory** / Sergei Steegeman, Fred Burle. **Sales&Festivals** / Martin Gondre. **Ferency Film Company** / Stella Saviano. **Libra Film** / Tudor Giurgiu. **Filmbyen** / Sanne Tætjana, Lasse Andersen. **Vivo Film** / Arianne Rossini. **The Monkeyboy** / Johanna Bergiel. **The Festival Agency** / Joannes Klein, Elodie Dupont. **Trustnordisk** / Silje Nikoline Glimsdal. **Films Distribution** / Sanam Majedi. **The Finnish Film Foundation** / Jaana Puskala, Jenni Domingo, Suvi Paavola. **Picture Tree International** / Sandrine Vergneau. **The Yellow Affair** / Karoliina Martikainen. **Austrian Films** / Anne Lauret-Delage. **Swedish Film Institute** / Johan Ericsson. **Cercamon** / Sebastian Chesneau. **Coordination des Festivals NDM** / Bianca Fontez. **Matila Rohr Productions Oy** / Hanne Jarvinen. **Kinotor Oy** / Lasse Saorinen

OSOBOM, FIRMOM I INSTYTUCJOM WSPIERAJĄCYM / SUPPORTING PEOPLE, COMPANIES AND INSTITUTIONS

PKN ORLEN / Prezes Zarządu Jacek Krawiec, Zbigniew Burżacki, Marta Skrzydlewska. **Helios S.A** / Prezes Zarządu Tomasz Jagiełło, Katarzyna Borkowska, Grzegorz Komorowski, Kinga Zaborowska, Joanna Wawdejuk, Krzysztof Skotnicki, Jacek Graczyk, Jacek Mierzejewski. **Anna Koczarska**, Adam Kowalski. **Polski Instytut Sztuki Filmowej** / dyrektor Magdalena Sroka, Anna Sienkiewicz Rogowska. **Narodowe Centrum Kultury w Warszawie** / dyrektor Krzysztof Dudek, Edward Chudzik, Agata Didusko-Zygłewska, Ewa Zbroja, Elżbieta Wrotnowska, Sylwia Burska, Małgorzata Gaduła-Zawratyńska, Kajus Augustyniak. **Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego** / minister prof. Małgorzata Omilanowska, Barbara Słomczewska. **Sieć Kin Studyjnych Europa Cinemas** / Katarzyna Terlecka, Ewa Siadek,

Artur Pyra, Urszula Silwon-Bublej, Maria Prawdziej-Kornacka. **Stowarzyszenie Łódź Filmowa** / Tadeusz Porada, Marcin Tercjak, Piotr Dopierała, Maciej Karwas, Zygmunt Machwitz, Tadeusz Szczepański, Ryszard W. Kluszczyński, Krzysztof Karbowski, Grażyna Łuczko-Fijałkowska, Jacek Bielerński, Andrzej Bednarek, Ewa Nowina-Sroczyńska, Marek Paluchowski, Aleksander Pawlak, Mariusz Dróżdź, Katarzyna Madaj-Kozłowska, Stefan Tilk, Robert Kopciński, Tomasz Adamkiewicz. **Filmoteka Narodowa w Warszawie** / dyrektor Andrzej Goleniewski, Paweł Łuczynski, Katarzyna Jankowska, Monika Skonieczna. **Opus Film** / Piotr Dziecioł, Łukasz Dziecioł. **Instytut Goethego w Warszawie** / dyrektor Georg Bloch, Renata Prokurat. **Ambasada Finlandii** / Santeri Eriksson, Ester Laato. **Onninen** / prezes Tomasz Boruc, Agnieszka Durajczyk. **Szkoła Filmowa w Łodzi** / Rektor prof. Mariusz Grzegorzek, prof. Zofia Uzelac, Krzysztof Brzezowski, Jolanta Kolano, Marcin Malatyński, Andrzej Mellin, Łukasz Maciejewski. **Muzeum Kinematografii w Łodzi** / Dyrektor Marzena Bomanowska, Krystyna Zamysłowska. **Właściciel i manager klubu „Lokal”** / Andrzej Sieczkowski. **Artwork i after** / Marcin Piwecki (diskolokative). **Producent muzyki elektronicznej** / Mariusz Socha (Capitan Commodore). **Live video** / Maciej Nierychlewski (mac.umatik). **Ekspert europejskich festiwali filmowych** / Mira Havarova. **Reżyser filmowy** / Andrey Eshpay. **Producent** / Joanna Ronikier. **Donten&Lacroix Films** / Maria Blicharska. **Agencje PR** / Natalia Adaszyńska, Monika Kaczmarek, Elżbieta Janas, Marcin Gajewski, Anna Kot. **Studio Filmowe KADR** / Filip Bajon, Justyna Han. **Miesięcznik „Kino”** / Andrzej Kołodyński, Jacek Cegiełka, Magda Sendecka. **Film&TV Kamera** / Jolanta Tokarczyk. **Express Ilustrowany** / Renata Sas. **Dziennik Łódzki** / Dariusz Pawłowski, Łukasz Kaczyński. **Gazeta Wyborcza Łódź** / Joanna Żarnoch-Chudzińska, Karolina Warchoł, Katarzyna Tokarska. **AMS** / Monika Leśna. **TVP 2** / Jerzy Kapuściński, Lidia Wojtkowska. **TVP Kultura** / Katarzyna Janowska. **TVP Łódź** / Jacek Grudzień, Krystyna Piaseczna, Magda Majewska, Magda Olczyk. **Plaster Łódzki** / Marcin Bałczewski. **Zakład Italianistyki UŁ** / prof. Artur Gałkowski. **Radio Łódź** / Marek Składowski, Jarosław Manowski. **Kalejdoskop. Łódzki Informator Kulturalny – Reymont** / Bogdan Sobieszek, Ola Talaga. **Onet.pl** / Monika Karwowska, Monika Jaroniewska, Paulina Waleczek, Izabela Kowalewska. **Purpose** / Maciej Mazerant, Maja Ruszkowska-Mazerant. **Megatotal** / Aleksander Pawlak, Mariusz Dróżdź. **Studenckie Radio Żak** / Mateusz Kamiński, Krzysztof Różycki. **Biuro Podróży LCC Lufthansa City Center** / Andrzej Szulc, Łukasz Jęcka, Elżbieta Lis. **Pub Łódź Kaliska** / Małgosia i Piotr Dopierała, Wiesława Szczurtek. **Holiday Inn** / Anna Puta, Agata Matys-Malczevska. **Międzynarodowe Targi Łódzkie** / Mirosław Barburski, Kamila Berezińska, Paweł Kozłowski. **Restauracja „Anatewka”** / Paweł Zyner, Paweł Jędras. **Media społecznościowe**: Wojciech Puzio, Mikołaj Góralik. **Legalna Kultura** / Kinga Jakubowska. **Kancelaria Radcy Prawnego Anna Jarońska Kołakowska** / Anna Jarońska Kołakowska, Przemysław Raczynski. **CHR Sukcesja** / Krzysztof Apostolidis, Magda Malczyńska. **Taxi 400 400** / Mariusz Bedyński. **MPK** / Dominika Kamińska, Agnieszka Hamankiewicz. **Filmweb** / Monika Łuczak, Wojciech Przybylski. **Matras** / Dorota Podgórska. **Kineksper** / Ryszard Jankowski, Wojciech Bojakowski, Paweł Kostrzewa, Krzysztof Bojakowski, Paweł Leszczyński, Aleksander Ewich. **Mediaexpert** / Marlena Róg. **Punkt Druku** / Mariusz Kocoń. **Łódź Convention Bureau** / Elżbieta Krzyżanowska. **dotFilm** / Sławek Kalwinek. **Lektor** / Grzegorz Pawlak. **Soundedit** / Maciej Werk. **Statuteki** / Mirosław Stankiewicz, Mary Dyblik. **Darestudio** / Borys Piasny. **KinoRP** / Grzegorz Molewski, Maciej Molewski, Michał Janiszewski. **Cyfrowe Repozytorium Filmowe** / Agnieszka Bezubik. **RS Minus** / Robert Gogolewski. **Lapis BIS** / Ewa Smyrska-Michalska, Krzysztof Michalski. **AGA-LIGHT Agata Klimas** / Agata Klimas, Adam Nowak. **yMusic** / Jarosław Maślanka. **BEiKS** / Krzysztof Machulski.

PRZEDSTAWICIELOM URZĘDÓW I INSTYTUCJI PAŃSTWOWYCH ORAZ SAMORZĄDOWYCH/

REPRESENTATIVES OF AUTHORITIES, PUBLIC AND LOCAL INSTITUTIONS

Urząd Miasta Łodzi / Prezydent Hanna Zdanowska, wiceprezydenci: Krzysztof Piątkowski, Tomasz Trela, Marek Cieślak, Ireneusz Jabłoński. **Wydział Promocji, Turystyki i Współpracy z Zagranicą** / Bartłomiej Wojdak, Monika Karolczak, Małgorzata Zwierzyńska-Styczeń. **Wydział Kultury UMŁ** / Dagmara Śmigielńska, Magdalena Komarzeniec. **Łódź Film Commission** / dyrektor Monika Głowacka.

Urząd Marszałkowski Województwa Łódzkiego / Marszałek Witold Stępień,
Joanna Skrzydlewska, Małgorzata Kowalska, Barbara Woźniak, Tomasz Włodkow-
ski, Maciej Łaski, Dorota Pisarska, Bartłomiej Pielas, Mariola Mirecka, Małgorzata
Kania, Piotr Miśkiewicz. **Konsul Honorowy Finlandii w Łodzi** / prof. Elżbieta Jung.

WYKŁADOWCOM I PROWADZACYM SPOTKANIA

/ LECTURERS AND MEETING MODERATORS

Maria Malatyńska, prof. Elżbieta Jung, Zuzanna Kurlikowska, prof. Tadeusz Szcze-
pański, Mira Haviarova, Łukasz Maciejewski, Anna Serdiukow, Piotr Czerkawski,
Krzysztof Spór, Kinga Dyndowicz, Mariola Wiktor

OSOBOM I WOLONTARIUSZOM, KTÓRZY PRZYGOTOWYWALI KATALOG /

SUPPORTING PEOPLE WHO INVOLVED IN PREPARING THE FESTIVAL CATALOGUE

Grzegorz Cieślak, Donata Wilczewska, Mikołaj Krajewski, Franciszek Drąg, Marika
Owsiak, Katarzyna Komorowska, Urszula Karpińska (projekt graficzny i łamanie
katalogu), Jarosław Załęski (impozycja i druk)

ORGANIZATOROM KONFERENCJI EUROPEJSKIE KINODYSKURSY UŁ

/ ORGANIZERS OF EUROPEAN CINE DISCOURSES CONFERENCE UNIVERSITY OF ŁÓDŹ:

Prof. Ryszard Kluszczyński, Tomasz Kłys, Natasza Korczarowska, Diana Dąbrowska,
Michał Pabiś-Orzeszyna, Konrad Klejsa, Piotr Sitarski, Karol Jóźwiak

ASYSTENTCE DYREKTOR ARTYSTYCZNEJ FESTIWALU

/ ASSISTANT OF THE ARTISTIC DIRECTOR

Katarzyna Komorowska

DZIĘKUJEMY WOLONTARIUSZOM BIURA PRASOWEGO I BIURA FESTIWALOWEGO ORAZ OPIEKUNOM GOŚCI ZAGRANICZNYCH

/ WE WOULD LIKE TO THANK ALL PRESS AND FESTIVAL OFFICE VOLUNTEERS AND
SUPERVISOR OF FOREIGN VISITORS

KOORDYNATORKOM PROJEKTÓW FESTIWALOWYCH / FESTIVAL COORDINATOR

Paulina Pajor, Agnieszka Gwarek.

KOORDYNATORCE OBROTU KOPIAMI / PRINT TRAFFIC COORDINATOR

Justyna Niedbała

RZECZNIKOWI PRASOWEMU / SPOKESMAN

Kinga Dyndowicz

PUBLIC RELATIONS / PUBLIC RELATIONS COORDINATOR

Joanna Karpińska

AUTOROWI FESTIWALOWEGO PLAKATU / THE AUTHOR'S OF FESTIVAL POSTER

Aneta Kosin

AUTOROM STRONY FESTIWALOWEJ / THE AUTHORS OF FESTIVAL WEBSITE

Evangelist: dotmatik Sp. z o.o. / Arkadiusz Jadczyk, Krzysztof Motyczyński, Michał
Hulewicz, Daniel Polak, Katarzyna Komorowska, Kinga Dyndowicz

ZESPOŁOWI TŁUMACZY / TRANSLATION STAFF

Katarzyna Maćkowiak, Katarzyna Chęcińska, Katarzyna Komorowska, Ewa Ziolańska,
Anna Jadko, Beata Gontar, Diana Dąbrowska

EKIPIE PRZYGOTOWUJĄCEJ POLSKIE NAPISY DO FILMÓW

/ THE STAFF RESPONSIBLE FOR POLISH SUBTITLES

Grzegorz Potęga

EKIPIE ORGANIZACYJNEJ I TECHNICZNEJ FESTIWALU / ORGANIZATION AND TECHNICAL SUPPORTING STAFF

Dorian Kozak, Elżbieta Bednarek, Sławomir Wilk, Marian Stencel, Marek Biały, Klau-
dia Nowak, Elżbieta Moszczyńska, Paweł Fijałkowski, Tomasz Fijałkowski, Wojtek

Justyna, Marek Kiewra, Krzysztof Wiechnik, Kasia Białek, Aga Hawryluk, Aneta
Krauze, Bartosz Kurzawski, Emilia Gorąca, Katarzyna Fijałkowska, Waldemar Ol-
szewski, Marek Krym, Dariusz Wójcik, Piotr Miśkiewicz, Kamil Bednarek

SPECJALNE PODZIĘKOWANIA / SPECIAL THANKS

Agnieszka Holland, Dorota Kędzierzawska, Robert Więckiewicz, Ireneusz Czop, Ga-
brysia Muskała, Allan Starski, Irena Stanisławska, Marek Koterski, Jacek Bielerński,
Joanna Kulig, Iwonna Łękawa, Janusz Rudnicki, Wojciech Marczewski, Wojciech
Smarzowski, Grzegorz Pawlak, Marcin Zabrocki, Leszek Dawid, Zbigniew Żmi-
grodzki, Marcin Zwierzchowski, Jacek Schmidt, Kamil Śmiałkowski, Przemysław
Andrzejak, Grzegorz Królikiewicz, Bogna Janiec, Marcin Kwaśny, Jacek Rakowiecki,
Miroslaw Korkosz, Michał Owczarski, Grażyna Karkoszka, Ewa Kanownik, Agniesz-
ka Bohdanowicz, Tadeusz Wijata, Błażej Moder, Grzegorz Pawlak, Joanna Ossow-
ska-Struszczyk, Marek Michalik, Piotr Bigos, Lech Dyblik, Piotr Kurzawa, Marcin
Objalski, Michał Hanajczyk, Edward Tobiszewski, Cezary Grabarczyk, Marcin Górski,
Ewa Krawczyk, Grażyna Posmykiewicz, Bolesław Parzyjagła, Dorota Fijałkowska,
Elżbieta Czarnecka, Dominika Kawczyńska, Sylwia Kurzela oraz firmom PL Europa,
Deante, KAYAX, ART2, Studio Rewers, Dynamo Karuzela, Agora SA, Stowarzyszenie
Edukacyjno-Kulturalne „Venae Artis”, Fundacja „Miasto Kultury”, Sztuka Plakatowa-
nia oraz całemu zespołowi Teatru Nowego im. K. Dejmka w Łodzi

**Dziękujemy wszystkim niewymienionym, którzy okazali nam pomoc /
we would like to thank all the Others not mentioned above, for their
help and support**

DYREKTOR ARTYSTYCZNY FESTIWALU / FESTIVAL ARTISTIC DIRECTOR

Mariola Wiktor

PRODUCENT FESTIWALU / PREZES STOWARZYSZENIA ŁÓDŹ FILMOWA /

FESTIVAL PRODUCER/ PRESIDENT STOWARZYSZENIE ŁÓDŹ FILMOWA

Sławomir Fijałkowski

Stowarzyszenie „Łódź Filmowa”, Łódź 90-451, ul. Piotrkowska 203/205,
tel. +48 42 636 00 92, fax +48 42 636 03 14 info@lodzfilmowa.pl www.lodzfilmowa.org